EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 20.7.2021
COM(2021) 421 final

2021/0240 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Pranje denarja in financiranje terorizma (ML/TF) pomenita resno grožnjo celovitosti gospodarstva in finančnega sistema EU ter varnosti njenih državljanov. Po ocenah Europola je približno 1 % letnega bruto domačega proizvoda EU „vpletenega v sumljive finančne dejavnosti“[1]. Komisija je julija 2019 po številnih odmevnih primerih domnevnega pranja denarja v kreditnih institucijah EU sprejela sklop dokumentov[2], v katerem je analizirala učinkovitost in uspešnost tedanje ureditve EU za preprečevanje pranja denarja/financiranja terorizma (AML/CFT) ter ugotovila, da so potrebne reforme, tudi na področjih nadzora in sodelovanja med finančnoobveščevalnimi enotami (FIU). V strategiji EU za varnostno unijo za obdobje 2020–2025[3] je bilo v tem okviru poudarjeno, da je treba zaradi zaščite Evropejcev pred terorizmom in organiziranim kriminalom okrepiti okvir EU za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

Komisija je 7. maja 2020 predstavila akcijski načrt za celovito politiko Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma[4]. V njem se je zavezala, da bo sprejela ukrepe za okrepitev pravil EU o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ter opredelila šest prednostnih nalog ali stebrov:

1. zagotavljanje učinkovitega izvajanja obstoječega okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma;
2. oblikovanje enotnih pravil EU o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma;
3. vzpostavitev nadzora na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma na ravni EU;
4. vzpostavitev podpornega in usklajevalnega mehanizma za finančnoobveščevalne enote;
5. izvrševanje določb kazenskega prava in izmenjava informacij na ravni Unije ter
6. okrepitev mednarodne razsežnosti okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma.

Namen tega zakonodajnega predloga je izvesti ukrepa 3 in 4 navedenega akcijskega načrta, drugih dveh priloženih zakonodajnih predlogov pa izvesti ukrep 2, ter prispevati k ukrepu 6. Za ukrepa 1 in 5 niso potrebni zakonodajni ukrepi.

---

[1] Poročilo Europola z naslovom „From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact“ (Od suma do ukrepanja, spreminjanje finančnih obveščevalnih podatkov v večji operativni učinek), 2017.

[2] Sporočilo Komisije z naslovom „Za boljše izvajanje okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma“ (COM(2019) 360 final), Poročilo Komisije o oceni nedavnih domnevnih primerov pranja denarja, v katere so bile vpletene kreditne institucije EU, (COM(2019) 373 final)in druga poročila.

[3] COM(2020) 605 final.

[4] Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za celovito politiko Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma (2020/C 164/06; C/2020/2800; UL C 164, 13.5.2020, str. 21): https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A52020XC0513%2803%29.

Evropski parlament in Svet sta podprla vzpostavitev nadzora na področju AML/CFT na ravni EU ter podpornega in usklajevalnega mehanizma za finančnoobveščevalne enote:

Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 10. julija 2020 o celoviti politiki Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma[5] pozdravil akcijski načrt Komisije in njeno namero, da bo predstavila nadzornika za AML/CTF na ravni EU ter usklajevalni in podporni mehanizem EU za FIU. Evropski parlament je poleg tega pozval Komisijo, naj razmisli o vzpostavitvi usklajevalnega in podpornega mehanizma EU v obliki evropske finančnoobveščevalne enote (FIU EU), zagotovi, da bodo odgovornosti nadzornika za AML/CTF zajemale pooblaščene finančne in nefinančne subjekte ter da bo imel pooblastila za neposredni nadzor nad določenimi pooblaščenimi subjekti glede na njihovo velikost ali tveganje, ki ga predstavljajo, ter nadzor nad uporabo pravil EU s strani nacionalnih nadzornikov; pozval je tudi k jasni razdelitvi pristojnosti nadzornika EU in nacionalnih nadzornikov ter k proračunski in funkcionalni neodvisnosti nadzornika za AML/CFT na ravni EU in FIU EU. V tem okviru je Evropski parlament ugotovil, da predlagani proračunski in človeški viri ne zadostujejo za popolno podporo preiskavam, povezanim z AML, in obstoječim usklajevalnim mehanizmom, ter sklenil, da bi bilo treba boju proti pranju denarja nameniti več človeških in finančnih virov.

Svet enako podpira akcijski načrt Komisije v svojih sklepih o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma z dne 5. novembra 2020[6]. Svet je med drugim pozval Komisijo, naj daje prednost vzpostavitvi nadzora na področju AML/CFT na ravni EU ter usklajevalnemu in podpornemu mehanizmu za FIU. Nadzornik za AML/CFT na ravni EU bi moral imeti pristojnosti, ki se sprožijo le na podlagi tveganja[7]. Organu bi bilo treba omogočiti, da podpira nacionalne organe in spodbuja konvergenco nadzora, tudi v nefinančnem sektorju. Za opravljanje svoje naloge neposrednega nadzora bi moral organ ustanoviti skupne nadzorniške skupine, izvajati splošne preglede ter nalagati nadzorne ukrepe in upravne kazni, ob upoštevanju posebnosti nacionalnih sistemov in ureditev izvrševanja. Novi nadzornik bi moral imeti neodvisno in avtonomno strukturo upravljanja ter sodelovati z drugimi ustreznimi organi EU in nacionalnimi organi. Za vzpostavitev usklajevalnega in podpornega mehanizma za FIU Svet predlaga, naj se novemu organu dodeli osrednja vloga pri krepitvi in lajšanju skupne analize med FIU, s podpiranjem analiz FIU ter spodbujanjem izmenjav in krepitve zmogljivosti med FIU, pa tudi z drugimi pristojnimi organi. Upravljanje usklajevalnega in podpornega mehanizma bi moralo temeljiti na upravljanju, ki v celoti vključuje FIU ter upošteva osrednje vloge in odgovornosti FIU pri operativni neodvisnosti in avtonomiji ter varnost in zaupnost finančnih obveščevalnih podatkov.

---

5 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. julija 2020 o celoviti politiki Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma – akcijski načrt Komisije in drugi nedavni dogodki (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204; https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0204_SL.html.

6 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12608-2020-INIT/sl/pdf.

7 Obseg nadzora nadzornika za AML/CFT na ravni EU bi se moral v tej fazi med drugim osredotočati na: kreditne institucije, plačilne institucije, menjalnice, institucije za izdajo elektronskega denarja, ponudnike storitev v zvezi z virtualnimi sredstvi, zajete v priporočilih FATF, z možnostjo ocene razširitve nadzora na druge tvegane pooblaščene subjekte v prihodnosti, vendar tudi ob upoštevanju bolj homogene narave finančnega sektorja in visoke ravni usklajenosti, kar zadeva bonitetne zahteve, v primerjavi z nefinančnim sektorjem. Pri nadzoru na ravni EU, ki temelji na tveganju, bi bilo treba upoštevati naslednji parameter: tveganje, ki izhaja iz narave dejavnosti pooblaščenega subjekta, zlasti njegove baze strank, produktov, distribucijskih poti in geografske izpostavljenosti, ter pri katerem se upoštevajo čezmejni vidiki; nastajajoča tveganja, povezana z razvijajočimi se metodami distribucije, zlasti izzivi za AML/CFT, ki jih predstavlja digitalizacija finančnih storitev, in posledice, če se ta tveganja uresničijo.

S tem predlogom je ustanovljen **organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: organ AMLA ali Organ).** Ta novi evropski organ je ključen za odpravo sedanjih pomanjkljivosti pri nadzoru na področju AML/CFT v Uniji: nadzor na področju AML/CFT v EU se zdaj izvaja na ravni držav članic. Njegova kakovost in učinkovitost sta različni zaradi velikih razlik v virih in praksah držav članic[8]. Kot kažejo nedavni primeri domnevnega pranja denarja, ki vključujejo kreditne institucije v EU, pristop k čezmejnim primerom ni usklajen. V poročilu Evropskega bančnega organa (EBA) o pristopih pristojnih organov k nadzoru na področju AML/CFT[9] je bilo potrjeno, da kljub napredku ne morejo vsi pristojni organi učinkovito sodelovati z nacionalnimi in mednarodnimi deležniki. Razlikujejo se tudi metode za opredelitev tveganj in uporabo pristopa k nadzoru, ki temelji na tveganju. Medtem ko nekatera tveganja ostanejo po naravi nacionalna, so druga horizontalne narave ali lahko vplivajo na celoten finančni sistem Unije. Države članice so poudarile, da je potrebna skupna, usklajena metodologija za oceno in opredelitev tveganj v odziv na ciljno usmerjeni vprašalnik, ki ga je Komisija razposlala v okviru javnega posvetovanja, ki ga je začela s sprejetjem akcijskega načrta 7. maja 2020[10]. Poleg že opisanih razlik v nadzornih pooblastilih je EBA tudi ugotovil, da nacionalni nadzorniki za AML/CFT morda niso vedno pripravljeni uporabljati celoten sklop razpoložljivih pooblastil. To vodi do neustreznega nadzora na nacionalni ravni, pa tudi do nezadostnega nadzora nad strokovnjaki, ki zagotavljajo storitve čezmejno, kar ustvarja tveganja za celoten enotni trg. Te ugotovitve so bile na splošno ponovno potrjene v najnovejšem poročilu Evropskega računskega sodišča[11].

Za odpravo navedenih pomanjkljivosti bo Organ postal **osrednji del celovitega nadzornega sistema za AML/CFT**, ki bo vključeval sam Organ in nacionalne organe z nadzornim pooblastilom na področju AML/CFT (v nadaljnjem besedilu: organi nadzornika). Z neposrednim nadzorom in sprejemanjem odločitev o nekaterih najbolj tveganih čezmejnih pooblaščenih subjektih iz finančnega sektorja bo Organ neposredno prispeval k preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma v Uniji. V zadnjih letih se je v javnosti razpravljalo o več primerih neustreznega izvajanja s strani podjetij in/ali neustreznih protiukrepov, ki so jih sprejeli nadzorniki. Z vzpostavitvijo neposrednega evropskega nadzora nad takimi subjekti z velikim tveganjem ML/FT se bodo te vrzeli odpravile, zlasti pri čezmejnem nadzoru. Hkrati bo neposredni evropski nadzor zagotovil usklajevanje nacionalnih nadzornih organov in jim pomagal povečati učinkovitost pri uveljavljanju enotnih pravil ter zagotavljanju homogenih in visokokakovostnih nadzornih standardov, pristopov in metodologij za oceno tveganja.

Vsi nedavni večji primeri pranja denarja, prijavljeni v EU, so imeli čezmejno razsežnost. Vendar pa je odkrivanje teh finančnih gibanj prepuščeno nacionalnim FIU in sodelovanju med njimi. Čeprav to odraža operativno neodvisnost in avtonomijo FIU, neobstoj skupne strukture, na katerem bi temeljilo to sodelovanje, vodi do primerov, v katerih se skupne analize ne izvajajo zaradi pomanjkanja skupnih orodij ali virov. Te razlike ovirajo čezmejno sodelovanje ter s tem zmanjšujejo zmogljivost zgodnjega in učinkovitega odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma. Rezultat tega je razdrobljen pristop, ki je izpostavljen

---

8 Za več informacij glej priloženo oceno učinka [Urad za publikacije: vstavite povezavo do delovnega dokumenta služb Komisije SWD(2021) 190].

9 EBA/Rep/2020/06, na voljo na spletnem naslovu https://eba.europa.eu/file/744071/download?token=Tf9XDqWX.

10 Ni javno dostopen.

11 Posebno poročilo Evropskega računskega sodišča „Prizadevanja EU za boj proti pranju denarja v bančnem sektorju so razdrobljena, izvajanje pa je nezadostno“: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_13/SR_AML_SL.pdf.

zlorabi za namene pranja denarja in financiranja terorizma ter s katerim ni mogoče pravočasno opredeliti trendov in tipologij na ravni Unije[12].

Novi organ bi moral imeti ključno vlogo tudi pri izboljševanju izmenjave informacij in sodelovanju med FIU. Organ bo deloval kot središče podpore in usklajevanja, pri čemer bo FIU nudil pomoč pri njihovem delu, med drugim pri skupnih analizah poročil o sumljivih transakcijah in poročil o sumljivih dejavnostih z velikim čezmejnim odtisom ter zagotavljal stabilno gostovanje platforme FIU.net. Poleg tega bo omogočal razvoj skupnih predlog za poročanje in standardov, ki jih bodo uporabljale FIU EU.

Ne nazadnje, Organ bo v okviru svojih nalog pooblaščen za pripravo regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, smernic in priporočil ter za zagotavljanje nasvetov in informacij Komisiji in sozakonodajalcema o številnih vidikih politike AML/CFT, tudi o tveganjih, povezanih z jurisdikcijami zunaj Unije.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Sedanji pravni okvir za AML/CFT v Uniji sestavljata direktiva o AML/CFT[13] in uredba o prenosu sredstev[14]. Temu predlogu so priloženi trije drugi predlogi za spremembo veljavnega prava EU na področju AML/CFT:

(i) nova uredba o vzpostavitvi enotnih pravil za AML/CFT;

(ii) nova direktiva o AML/CFT, ki dopolnjuje uredbo, in

(iii) prenovitev Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev.

Ta sveženj štirih zakonodajnih predlogov se pri izvajanju akcijskega načrta Komisije o AML/CFT z dne 7. maja 2020 obravnava kot skladna celota, s čimer se ustvarja nov in strožji okvir izvrševanja za pravila o AML/CFT v Uniji.

Neposredno veljavna pravila o AML/CFT v uredbi, z več podrobnostmi kot v veljavni direktivi o AML/CFT, bodo ne le spodbujala zbliževanje praks nadzora in izvrševanja v državah članicah, ampak tudi določala pravila, ki jih bo uporabljal sam Organ kot neposredni nadzornik nekaterih izbranih pooblaščenih subjektov. Na področju posrednega nadzora ter usklajevanja in podpore FIU predlogi, priloženi k temu predlogu, vsebujejo določbe, ki pooblaščajo Organ, da pripravi različne regulativne in izvedbene tehnične standarde ter sprejme smernice in priporočila, ter tako določajo opredeljeno vlogo in funkcijo Organa. Podpora Organa nadzornim organom in FIU pri ocenjevanju in analizah tveganja bo imela ključno funkcijo tudi pri novi arhitekturi izvrševanja na področju AML/CFT. Organ bo podpiral tudi politiko Unije do tretjih držav, kar zadeva grožnje ML/TF, ki izvirajo zunaj Unije. Organ bo v zvezi s tem sodeloval z ustreznimi službami Komisije, Evropsko službo za zunanje delovanje (EEAS) ter organi in agencijami EU.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

---

12 Za več informacij glej priloženo oceno učinka [Urad za publikacije: vstavite povezavo do delovnega dokumenta služb Komisije SWD(2021) 190].

13 Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 156, 19.6.2018, str. 43).

14 Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (besedilo velja za EGP) (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).

Čeprav bo pristojnost Organa omejena na obseg zakonodaje EU na področju AML/CFT, se ta zakonodaja sama po sebi povezuje z drugo zakonodajo na področju finančnih storitev in kazenskega prava ter je skladna z njo. To zajema zakonodajo EU o plačilih in prenosu sredstev (npr. direktiva o plačilnih storitvah, direktiva o plačilnih računih in direktiva o elektronskem denarju[15]). Kar zadeva FIU, se upošteva tudi direktiva o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj[16]. Pristojnosti Organa na področju virtualnih sredstev so skladne s svežnjem o digitalnih financah, ki ga je Komisija objavila 24. septembra 2020.

Dobro sodelovanje med Organom in drugimi ustreznimi decentraliziranimi agencijami EU ter drugimi organi EU in nacionalnimi organi je zagotovljeno z določbami v osnutku uredbe v zvezi s tem; to vključuje Agencijo Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), Evropsko javno tožilstvo (EJT), enotni mehanizem nadzora (EMN) na ravni Unije ter različne nacionalne organe, vključno z bonitetnimi nadzorniki finančnih institucij. Za izboljšanje nadzora ter preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj na vseh področjih bi moral Organ omogočati učinkovito izmenjavo informacij med zgoraj navedenimi organi ter ustvariti sinergije med temi organi, če bi se s tem lahko izboljšal uspešen boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 114 PDEU, tj. na isti pravni podlagi kot veljavni pravni okvir o AML/CFT. Za člen 114 je bilo ugotovljeno, da je primeren za zakonodajo o AML/CFT, ob upoštevanju, na eni strani, da bi različen razvoj nacionalnih zakonodaj lahko oviral pravilno delovanje notranjega trga, in na drugi strani, da bi se z dejavnostmi pranja denarja in financiranja terorizma lahko izkoriščala prosti pretok kapitala in svoboda opravljanja finančnih storitev, kar bi povzročilo gospodarske izgube, motnje delovanja enotnega trga in škodo za ugled na ravni Unije.

V skladu z ustaljeno sodno prakso se lahko izkaže, da je treba po presoji zakonodajalca EU v skladu s členom 114 PDEU nujno ustanoviti organ EU, katerega naloga je prispevati k uresničitvi postopka usklajevanja[17].

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

V svežnju Komisije iz leta 2019 o AML/CFT[18], sestavljenem iz sporočila in štirih poročil, je poudarjeno, kako so storilci kaznivih dejanj izkoristili razlike pri nacionalnem izvajanju evropske ureditve AML/CFT v državah članicah. Dejavnosti pranja denarja in financiranja terorizma so čezmejne narave, zato je za preprečevanje teh kaznivih dejanj bistveno dobro sodelovanje med nacionalnimi nadzorniki in FIU. Številni subjekti, za katere veljajo obveznosti glede AML/CFT, opravljajo čezmejne dejavnosti, različni pristopi nadzornih organov in FIU pa jih ovirajo pri uporabi optimalnih praks za AML/CFT na ravni skupine. Potrebno je večje usklajevanje na ravni Unije, vključno z elementom neposrednega nadzora

15 Direktive (EU) 2015/2366, 2014/92/EU in 2009/110/ES.

16 Direktiva (EU) 2019/1153.

17 Zadeva Združeno kraljestvo/Parlament in Svet, C-217/04, EU:C:2006:279, točka 44, in zadeva Združeno kraljestvo/Parlament in Svet, C-270/12, EU:C:2014:18, točka 104.

18 https://ec.europa.eu/info/publications/190724-anti-money-laundering-terrorism-financing-communication_sl.

nad nekaterimi najbolj tveganimi subjekti na ravni EU, za obravnavanje teh čezmejnih vprašanj in povečanje zmogljivosti finančnega sistema EU za preprečevanje in odkrivanje ML/TF.

- **Sorazmernost**

Čezmejna narava ML/TF zahteva okrepljeno ukrepanje na ravni Unije za zagotovitev večjega sodelovanja med nadzorniki in FIU. Vendar, kot je opisano v oceni učinka, priloženi k temu predlogu, so bile možnosti uvedbe nadzora na področju AML/CFT na ravni EU za vse velike ali čezmejne finančne institucije in ustanovitev FIU na ravni EU zavrnjene kot nesorazmerne.

- **Izbira instrumenta**

Zahtevani instrument za ustanovitev nove agencije EU je uredba Evropskega parlamenta in Sveta.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Zaradi številnih nedavnih sprememb zakonodaje popolna naknadna ocena veljavne ureditve AML/CFT EU in uveljavljanja pristojnosti na področju AML/CFT s strani Evropskega bančnega organa, ki jih je prevzel v začetku leta 2020[19], še ni bila opravljena. Četrta direktiva o AML je bila sprejeta 20. maja 2015, njen rok za prenos v nacionalno zakonodajo za države članice pa je bil 26. junij 2017. Peta direktiva o AML[20] je bila sprejeta 30. maja 2018, njen rok za prenos v nacionalno zakonodajo pa je bil 10. januar 2020. Nadzor nad prenosom še vedno poteka. Vendar se lahko sporočilo Komisije iz julija 2019 in priložena poročila, navedena zgoraj, uporabijo kot ocena učinkovitosti tedanje ureditve AML/CFT EU.

- **Posvetovanja z deležniki**

Strategijo posvetovanja o akcijskem načrtu Komisije za AML/CFT je sestavljalo več elementov:

– posvetovanje o časovnem načrtu z obvestilom o akcijskem načrtu Komisije. Posvetovanje je prek portala Komisije „Povejte svoje mnenje“ potekalo med 11. februarjem in 12. marcem 2020 in v njem je bilo prejetih 42 prispevkov različnih deležnikov;

– javno posvetovanje o ukrepih, predstavljenih v akcijskem načrtu, ki se je začelo 7. maja 2020 in je potekalo do 26. avgusta ter je bilo odprto za širšo javnost in vse skupine deležnikov. Med posvetovanjem sta bila prejeta 202 uradna prispevka;

– ciljno usmerjeno posvetovanje z državami članicami in pristojnimi organi za AML/CFT. Države članice so lahko izrazile svoja mnenja na različnih sestankih skupine strokovnjakov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, FIU EU pa so zagotovile prispevke na sestankih platforme FIU in s pisnimi dokumenti;

[19] Podeljene EBA z Uredbo (EU) 2019/2175 (uredba o pregledu evropskih nadzornih organov).

[20] Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma.

– zahteva za nasvet Evropskega bančnega organa (EBA), predložena marca 2020; EBA je svoje mnenje zagotovil 10. septembra 2020;

– mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o akcijskem načrtu Komisije, izdano 23. julija 2020;

– konferenca na visoki ravni, ki jo je 30. septembra 2020 organizirala Komisija, na kateri so sodelovali predstavniki nacionalnih organov in organov EU, poslanci Evropskega parlamenta, zasebni sektor ter predstavniki civilne družbe in akademskih krogov.

Povratne informacije deležnikov o akcijskem načrtu so bile večinoma zelo pozitivne, z večinsko podporo nadzorniku EU s pristojnostjo za vse pooblaščene finančne in nefinančne subjekte ter z neposrednimi nadzornimi pooblastili za najmanj gotove pooblaščene subjekte v finančnem sektorju.

• **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je pri pripravi tega predloga oprla na kvalitativne in kvantitativne dokaze, zbrane iz priznanih virov, vključno s strokovnim nasvetom EBA. Informacije o izvajanju pravil o AML so bile od držav članic pridobljene tudi z vprašalniki ter v okviru skupine strokovnjakov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

• **Ocena učinka**

Temu predlogu je priložena ocena učinka[21], ki je bila Odboru za regulativni nadzor predložena 6. novembra 2020 in odobrena 4. decembra 2020. Ista ocena učinka je priložena tudi dvema drugima zakonodajnima predlogoma, predstavljenima skupaj s tem predlogom, tj. uredbi o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter prenovitvi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Odbor za regulativni nadzor je v svojem pozitivnem mnenju predlagal različne oblikovne izboljšave ocene učinka; te so bile izvedene.

V oceni učinka je Komisija ločeno obravnavala možnosti politike v zvezi z izboljšanjem učinkovitosti in doslednosti nadzora nad preprečevanjem pranja denarja ter povečanjem ravni sodelovanja in izmenjave informacij med FIU.

V zvezi z nadzorom so obravnavane naslednje možnosti:

(1) nadzor nad preprečevanjem pranja denarja bi se še naprej izvajal na nacionalni ravni, pri čemer bi bil Evropski bančni organ pristojen za nadzorovanje tega nadzora v finančnem sektorju (osnovni scenarij);

(2) vzpostavitev posrednega nadzora nad vsemi pooblaščenimi subjekti;

[21] Delovni dokument služb Komisije SWD(2021) 190 – Poročilo o oceni učinka, priloženo svežnju zakonodajnih predlogov Komisije o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (AML/CFT), ter preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj, vključno z: osnutkom uredbe o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ki spreminja tudi veljavno uredbo o prenosu sredstev (Uredba (EU) 2015/847); osnutkom spremembe Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma; osnutkom uredbe o ustanovitvi organa EU za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma v obliki regulativne agencije; osnutkom spremembe Direktive (EU) 2019/1153 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj.

(3) pooblastila za neposredni nadzor nad izbranimi tveganimi pooblaščenimi subjekti v finančnem sektorju v skladu z zahtevami glede AML/CFT in posredni nadzor nad vsemi drugimi subjekti;

(4) neposredni nadzor nad preprečevanjem pranja denarja na ravni EU nad vsemi pooblaščenimi subjekti.

Na podlagi rezultata ocene učinka je prednostna možnost možnost 3, ki združuje pooblastila nadzornega organa na ravni EU za neposredni in posredni nadzor v obliki decentralizirane agencije.

V zvezi s sodelovanjem in izmenjavo informacij med FIU so obravnavane naslednje možnosti:

(1) finančnoobveščevalne enote bi še naprej sodelovale v okviru platforme FIU EU, ki bi bila opredeljena kot omrežje (osnovni scenarij);

(2) preoblikovanje platforme FIU EU v komitološki odbor, pri čemer bi bilo Komisiji prepuščeno sprejemanje izvedbenih aktov, ki bi določali standarde za FIU;

(3) platforma FIU EU bi postala mehanizem EU s pooblastilom za izdajanje smernic in tehničnih standardov, organizacijo skupnih analiz in usposabljanja ter izvajanje analiz trendov in tveganj;

(4) platforma FIU EU bi postala FIU na ravni EU, ki bi nadomestila nacionalne FIU.

Možnost 3, tj. usklajevalni in podporni mehanizem na ravni EU za FIU, v okviru organa EU, je prednostna možnost.

Združitev vseh teh nalog v nov organ je ključni korak za zagotovitev pravilnega delovanja novega organa, saj ta sodeluje z različnimi deležniki iz finančnega in nefinančnega sektorja ter usklajuje različne funkcije nadzora in finančne obveščevalne podatke. Po skrbni analizi[22] je bila možnost dodelitve novih nalog obstoječim organom (npr. Evropskemu bančnemu organu) zavrnjena iz več razlogov: zaradi modela upravljanja EBA so se pojavile težave v zvezi z izvajanjem nekaterih sedanjih pooblastil EBA, zlasti tistih, povezanih z izvrševanjem: EBA bi moral imeti dva modela odločanja – enega za obstoječe funkcije, ki niso povezane z AML, in drugega samo za naloge, povezane z AML. Poleg tega bi bili sinergijski učinki zelo omejeni, saj EBA nima izkušenj z neposrednim nadzorom nad subjekti in bi moral pridobiti ustrezno strokovno znanje, ne le za finančni, ampak tudi za nefinančni sektor. To je tudi skladno z ugotovitvami javnega posvetovanja, ki razkrivajo nizko podporo temu, da bi Evropski bančni organ v prihodnosti postal nadzornik za AML/CFT na ravni EU. Medtem ko tretjina anketirancev mnenja ni izrazila, pa jih je samo 19 % tistih, ki so izrazili mnenje, podprlo EBA.

Poleg tega bo zaradi novega značaja nalog podpornega in usklajevalnega mehanizma za FIU ter dejstva, da noben obstoječi organ Unije nima ustreznega pravnega pooblastila za opravljanje takih nalog, verjetno potrebna nova posebna agencija za podporni in usklajevalni mehanizem za FIU[23]. Združitev obeh funkcij (nadzor in usklajevanje FIU) v novem organu bi morala zagotoviti prihranke stroškov v primerjavi z dvema agencijama in lahko se pričakujejo

[22] Glej priloženo oceno učinka [Urad za publikacije: vstavite povezavo do delovnega dokumenta služb Komisije SWD(2021) 190].

[23] Za več razmislekov o podpornem in usklajevalnem mehanizmu za FIU glej priloženo oceno učinka [Urad za publikacije: vstavite povezavo do delovnega dokumenta služb Komisije SWD(2021) 190].

sinergije. Ustanovitev enega organa za preprečevanje pranja denarja na ravni Unije, ki bi v enem institucionalnem okviru združeval različne faze in elemente za učinkovito preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, se zdi edini odziv politike, ki lahko upraviči poziv k celoviti politiki AML/CFT na ravni EU.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Ta predlog je pobuda za ustanovitev nove agencije EU in ne razveljavlja ali poenostavlja nobene obstoječe zakonodaje. Preučeno je bilo, ali bi obstoječe agencije EU lahko prevzele celoten obseg nalog, predlagan za novi organ za preprečevanje pranja denarja, in ugotovljeno je bilo, da zaradi pravnih in drugih razlogov to ne bi bilo mogoče. V zvezi s poenostavitvijo je treba opozoriti, da visoko tveganim čezmejnim finančnim subjektom, ki bodo pod neposrednim nadzorom organa EU za preprečevanje pranja denarja, ne bo treba imeti več opravka z več nadzorniki za AML v različnih državah članicah, kar bo poenostavilo njihov nadzor nad preprečevanjem pranja denarja. Z vzpostavitvijo usklajevalnega mehanizma za FIU se bo poenostavilo in olajšalo tudi sodelovanje med FIU.

- **Temeljne pravice**

EU je zavezana zagotavljanju visokih standardov varstva temeljnih pravic. Ker je Organ organ EU, bo zanj veljala ustrezna uredba o varstvu podatkov[24], če lahko obdeluje kakršne koli osebne podatke.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Organ bo novoustanovljena decentralizirana agencija Unije, ki se bo delno financirala iz proračuna EU in delno iz pristojbin, zaračunanih pooblaščenim subjektom, ki jih bo neposredno ali posredno nadzoroval Organ. Metodologija za izbiro subjektov, ki bodo morali plačevati pristojbine, in za določitev samih pristojbin bo določena v delegiranem aktu Komisije.

Potrebni človeški in proračunski viri Organa so določeni z njegovimi nalogami. Razen nalog, povezanih s centralnim upravljanjem in vodenjem, te naloge spadajo v tri glavne kategorije:

(i) neposredni nadzor nad nekaterimi izbranimi pooblaščenimi subjekti iz finančnega sektorja;

(ii) posredni nadzor nad pooblaščenimi subjekti iz finančnega in nefinančnega sektorja z izvajanjem nadzora nad nadzorniki ali samoregulativnimi organi in

(iii) usklajevalni in podporni mehanizem za finančnoobveščevalne enote EU.

Število osebja Organa naj bi ob polnem delovanju, za vse kategorije osebja skupaj, štelo 250 oseb.

Organ bo prevzel tudi upravljanje dveh obstoječih infrastruktur: (i) podatkovne zbirke AML/CFT, ki jo trenutno upravlja Evropski bančni organ[25], in (ii) FIU.net, varne komunikacijske mreže za FIU[26]. Ti infrastrukturi se že financirata iz proračuna EU. Njun

[24] Uredba (EU) 2018/1725 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov.

[25] Ta podatkovna zbirka je bila vzpostavljena z Uredbo (EU) 2019/2175 (uredba o pregledu evropskih nadzornih organov), s katero se je hkrati povečala pristojnost EBA na področju AML/CFT.

[26] Mrežo FIU.net od leta 2016 gosti Europol, vendar bo pred septembrom 2021 začasno prenesena na Komisijo, do ustanovitve Organa. To je v skladu z odločitvijo Evropskega nadzornika za varstvo

skupni delež v proračunu EU bi se torej moral spremeniti le, če se razvijejo dodatne funkcije in druge izboljšave.

Skupni letni izdatki Organa ob polnem delovanju so bili izračunani v višini 45,6 milijona EUR, od katerih naj bi se približno tri četrtine financirale iz pristojbin pooblaščenih subjektov. Organ bo ustanovljen v začetku leta 2023, neposredni nadzor pa se bo začel izvajati v začetku leta 2026, tako da bo imel Organ vse vire na voljo ob koncu leta 2025; leto 2026 bo prvo leto, v katerem bo imel Organ na voljo vse vire za celotno koledarsko leto.

Finančni in proračunski učinki tega predloga so podrobno pojasnjeni v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, priloženi k temu predlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Organ bo novoustanovljena decentralizirana agencija Unije, ki se bo delno financirala iz proračuna EU in delno iz pristojbin, ki se bodo zaračunavale pooblaščenim subjektom, ki jih bo neposredno ali posredno nadzoroval Organ. Metodologija za izbiro subjektov, ki bodo morali plačevati pristojbine, in za določitev samih pristojbin bo določena v delegiranem aktu Komisije.

Potrebni človeški in proračunski viri Organa so določeni z njegovimi nalogami. Razen nalog, povezanih s centralnim upravljanjem in vodenjem, te naloge spadajo v tri glavne kategorije:

neposredni nadzor nad nekaterimi izbranimi pooblaščenimi subjekti iz finančnega sektorja;

posredni nadzor nad pooblaščenimi subjekti iz finančnega in nefinančnega sektorja z izvajanjem nadzora nad nadzorniki ali samoregulativnimi organi in

usklajevalni in podporni mehanizem za finančnoobveščevalne enote EU.

Kar zadeva število osebja pri polnem delovanju, naj bi bilo v Organu, za vse kategorije osebja skupaj, zaposlenih 250 oseb.

Organ bo prevzel tudi upravljanje dveh obstoječih infrastruktur: (i) podatkovne zbirke AML/CFT, ki jo trenutno upravlja Evropski bančni organ[27], in (ii) FIU.net, varne komunikacijske mreže za FIU[28]. Ti infrastrukturi se že financirata iz proračuna EU. Njun skupni delež v proračunu EU bi se torej moral spremeniti le, če se razvijejo dodatne funkcije in druge izboljšave.

Skupni letni izdatki Organa ob polnem delovanju so bili izračunani v višini 45,6 milijona EUR, od katerih naj bi se približno tri četrtine financirale iz pristojbin pooblaščenih subjektov. Organ bo ustanovljen v začetku leta 2023, neposredni nadzor pa se bo začel izvajati v začetku leta 2026, tako da bo imel Organ vse vire na voljo ob koncu

---

podatkov iz decembra 2019, v skladu s katero gostovanje mreže FIU.net pri Europolu presega pooblastilo slednjega, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov.

[27] Ta podatkovna zbirka je bila vzpostavljena z Uredbo (EU) 2019/2175 (uredba o pregledu evropskih nadzornih organov), s katero se je hkrati povečala pristojnost EBA na področju AML/CFT.

[28] Mrežo FIU.net od leta 2016 gosti Europol, vendar bo pred septembrom 2021 začasno prenesena na Komisijo, do ustanovitve Organa. To je v skladu z odločitvijo Evropskega nadzornika za varstvo podatkov iz decembra 2019, v skladu s katero gostovanje mreže FIU.net pri Europolu presega pooblastilo slednjega, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov.

leta 2025; leto 2026 bo prvo leto, v katerem bo imel Organ na voljo vse vire za celotno koledarsko leto.

Finančni in proračunski učinki tega predloga so podrobno pojasnjeni v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, priloženi k temu predlogu.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Organ bo organ s pravno osebnostjo v obliki decentralizirane agencije EU. Deloval bo v okviru področja uporabe zakonodaje EU o AML/CFT, vključno z novo uredbo o AML/CFT, ki jo Komisija predlaga poleg tega predloga, spremembami veljavne Direktive (EU) 2015/849 in spremembami Uredbe (EU) 2015/847. Njegov cilj je preprečiti pranje denarja in financiranje terorizma v Uniji s prispevanjem k okrepljenemu nadzoru ter izboljšanemu sodelovanju med FIU in nadzornimi organi. Odločitev o sedežu Organa bi bilo treba sprejeti v skladu z ustreznimi določbami skupnega pristopa Evropskega parlamenta, Sveta EU in Evropske komisije o decentraliziranih agencijah[29].

- **Naloge in pooblastila Organa (členi 5 do 44)**

Naloge Organa je mogoče razdeliti na pet področij:

(i) v zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti Organ zagotovi, da celotna skupina izpolnjuje zahteve, določene v direktivi/uredb o preprečevanju pranja denarja in vseh drugih pravno zavezujočih aktih Unije, ki finančnim institucijam nalagajo obveznosti, povezane z AML/CFT. Izvajati bi moral nadzorniške preglede in ocene na podlagi posameznih subjektov in skupine, sodelovati pri nadzoru celotne skupine ter razviti in vzdrževati posodobljen sistem za ocenjevanje tveganj in ranljivosti izbranih pooblaščenih subjektov;

(ii) v zvezi s finančnimi nadzorniki Organ izvaja redne preglede, da zagotovi, da imajo vsi finančni nadzorniki ustrezne vire in pooblastila, potrebne za opravljanje svojih nalog. Olajšuje delovanje kolegijev ter prispeva k zbliževanju nadzornih praks in spodbujanju visokih nadzornih standardov. Usklajuje izmenjave osebja in informacij med finančnimi nadzorniki v Uniji ter zagotavlja pomoč nadzornikom;

(iii) v zvezi z nefinančnimi nadzorniki, vključno s samoregulativnimi organi, kjer je to primerno, Organ usklajuje medsebojne strokovne preglede nadzornih standardov in praks ter od nefinančnih nadzornikov zahteva, naj raziščejo morebitne kršitve zahtev, ki veljajo za pooblaščene subjekte, ter razmislijo o naložitvi sankcij ali popravnih ukrepov v zvezi s takimi kršitvami. Izvaja redne preglede in zagotavlja pomoč nadzornikom. Če je nadzor nad določenimi sektorji na nacionalni ravni prenesen na samoregulativne organe, Organ izvaja naloge iz prvega pododstavka v zvezi z javnimi organi, ki nadzorujejo dejavnost takih samoregulativnih organov;

(iv) v zvezi s FIU v državah članicah ima Organ pomembno vlogo pri izvajanju skupnih analiz FIU, tj. pri opredelitvi relevantnih primerov in razvoju ustreznih metod za skupne analize čezmejnih primerov. Poleg tega FIU zagotavlja storitve informacijske tehnologije in umetne inteligence ter orodja za varno izmenjavo informacij, tudi z gostovanjem mreže FIU.net. Spodbuja strokovno

[29] https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_sl.pdf.

znanje o metodah odkrivanja, analize in razširjanja za sumljive transakcije, zagotavlja specializirano usposabljanje in pomoč FIU ter pripravlja in usklajuje ocene ogroženosti;

(v) splošna pooblastila Organa, ki se nanašajo na vse navedene naloge, bodo vključevala pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov in izvedbenih tehničnih standardov, če je to določeno v veljavni zakonodaji o AML/CFT, ter široko pooblastilo za sprejemanje smernic ali priporočil, naslovljenih na pooblaščene subjekte, nadzornike za AML/CFT ali FIU. V okviru neposrednega nadzora ima Organ pooblastila za sprejemanje zavezujočih odločitev, upravnih ukrepov in denarnih kazni v zvezi z neposredno nadzorovanimi pooblaščenimi subjekti. V okviru posrednega nadzora ima Organ, v zvezi s finančnimi in nefinančnimi nadzornimi organi, pooblastila, da med drugim izdaja zahteve za ukrepanje in navodila v zvezi z izvajanjem njihovih lastnih nadzornih pooblastil.

- **Neposredni nadzor nad izbranimi pooblaščenimi subjekti iz finančnega sektorja (členi 12 do 27)**

Organ bo nadzornik omejenega števila najbolj tveganih čezmejnih pooblaščenih subjektov iz finančnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: izbrani pooblaščeni subjekti). Poleg tega obstaja postopek, s katerim Organ v izrednih razmerah od nacionalnih nadzornih organov prevzame nadzor nad katerim koli pooblaščenim subjektom iz finančnega sektorja, če obstajajo znaki kršitev zakonodaje o AML/CFT, ki jih nadzorni organ ni učinkovito in ustrezno obravnaval. Redni izbor subjektov za neposredni nadzor bo potekal vsaka tri leta, na podlagi objektivnih meril. Da bi bili subjekti izbrani, morajo opravljati dejavnosti v minimalnem številu držav članic, nadzorni organ pa jih mora v vsaj določenem številu teh držav članic uvrstiti v najvišjo kategorijo tveganja, na podlagi usklajene metodologije za oceno tveganja.

Organ lahko prevzame nadzor nad posameznim pooblaščenim subjektom iz finančnega sektorja, če obstajajo težave v zvezi z izpolnjevanjem veljavnih zahtev na ravni subjekta in ustrezen nadzorni organ ni pravočasno sprejel ustreznih ukrepov za odpravo neskladnosti. Prevzem se lahko izvede šele po postopku, ki se zaključi s sklepom Komisije, ki potrjuje prevzem. Pred tem Organ zapove nadzornemu organu, naj sprejme določene ukrepe za odpravo ugotovljenega neizpolnjevanja zahtev na ravni pooblaščenega subjekta, če nacionalni organ ne sprejme takih ukrepov v določenem časovnem okviru, in preda zadevo Komisiji, z zahtevo po sprejetju odločitve o prenosu nadzorne pristojnosti. Nadzor nad neposredno nadzorovanimi izbranimi pooblaščenimi subjekti bodo izvajale skupne nadzorniške skupine, ki jih bo vodil Organ, vključeno pa bo tudi osebje nacionalnih nadzornih organov. Del nadzora bodo obiski na kraju samem. Organ bo pooblaščen za naslavljanje zavezujočih odločitev na take izbrane pooblaščene subjekte in za nalaganje upravnih kazni pravnim subjektom do največ 10 % prometa ali 10 milijonov EUR, pri čemer se upošteva višji znesek.

- **Posredni nadzor nad neizbranimi pooblaščenimi subjekti (členi 25 do 27) in nefinančnimi pooblaščenimi subjekti (člena 28 in 29)**

Posredna nadzorna vloga Organa bo usklajevanje nacionalnih nadzornikov za AML/CFT in nadzor nad njimi, vključno s samoregulativnimi organi v nekaterih državah članicah za nekatere nefinančne pooblaščene subjekte. Medsebojni strokovni pregledi in tematski pregledi bodo pomembno orodje za opredelitev dobrih in manj dobrih praks ter zagotovitev visokih nadzornih standardov po vsej Uniji. Organ bo pooblaščen za naslavljanje mnenj in priporočil o smernicah na nacionalne nadzornike in samoregulativne organe.

- **Usklajevalni in podporni mehanizem za finančnoobveščevalne enote (členi 33 do 37)**

Organ bo pooblaščen za sprejemanje, prek izvedbenih tehničnih standardov, zavezujočih predlog in obrazcev za poročanje pooblaščenih subjektov o sumljivih transakcijah in sumljivi dejavnosti FIU, kar bo olajšalo hitrejše in učinkovitejše sodelovanje in izmenjavo informacij med FIU. Organ bo spodbujal organizacijo skupnih analiz nekaterih čezmejnih sumljivih transakcij in dejavnosti ter sodeloval pri njih. Izvajal bo preglede ravnanja, metod in postopkov za izvajanje takih skupnih analiz s ciljem nenehnega izboljševanja njihove učinkovitosti. Poleg tega bo gostil in upravljal FIU.net, varno komunikacijsko mrežo med FIU.

- **Organizacija in upravljanje Organa (členi 45 do 63)**

Organ bosta sestavljala dva kolegijska upravljalna organa, in sicer izvršilni odbor, sestavljen iz petih neodvisnih polnopravnih članov in predsednika Organa, ter splošni odbor, sestavljen iz predstavnikov držav članic. Za izvajanje različnih nalog, dodeljenih Organu, bo imel splošni odbor dve alternativni sestavi – nadzorno sestavo z vodji javnih organov, odgovornih za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja, in sestavo FIU z vodji FIU v državah članicah. Obema sestavama splošnega odbora predseduje predsednik Organa.

Splošni odbor bo v ustrezni sestavi, odvisni od zadeve, sprejel vse regulativne instrumente, osnutke regulativnih in tehničnih izvedbenih standardov, smernice in priporočila. Splošni odbor v nadzorni sestavi lahko tudi izrazi svoje mnenje o kateri koli odločitvi glede neposredno nadzorovanih izbranih pooblaščenih subjektov, ki ga pripravi skupna nadzorniška skupina pred sprejetjem končne odločitve izvršilnega odbora.

Izvršilni odbor bo upravni organ Organa. Sprejemal bo vse odločitve v zvezi s posameznimi pooblaščenimi subjekti ali posameznimi nadzornimi organi, kadar Organ deluje kot neposredni nadzornik izbranih pooblaščenih subjektov ali kot posredni nadzornik neizbranih pooblaščenih subjektov ali nefinančnih pooblaščenih subjektov, pri čemer bo imel posebna nadzorna pooblastila v zvezi z nadzornimi organi. Izvršilni odbor bo sprejemal tudi odločitve v zvezi s predlogom proračuna in drugimi zadevami, ki se nanašajo na upravljanje, dejavnosti in delovanje Organa. Kar zadeva te posebne odločitve, ima predstavnik Komisije pravico do glasovanja.

Organ bo imel predsednika in izvršnega direktorja. Predsednik bo zastopal Organ ter bo odgovoren za pripravo dela splošnega odbora in izvršilnega odbora. Izvršni direktor bo pristojen za vsakodnevno upravljanje Organa ter upravno odgovoren za izvrševanje proračuna, vire, osebje in javna naročila Organa. Predsednik Organa in izvršni direktor bosta izbrana v posameznih izbirnih postopkih.

Ustanovljen bo upravni odbor za pregled, ki bo obravnaval pritožbe zoper zavezujoče odločitve Organa, naslovljene na pooblaščene subjekte pod njegovim neposrednim nadzorom; zoper odločitve upravnega odbora za pregled se bo mogoče pritožiti pri Sodišču Evropske unije. Upravni odbor za pregled bo sestavljen iz uglednih posameznikov, ki bodo pristojni za obravnavo upravnih pritožb izbranih pooblaščenih subjektov v zvezi z zavezujočimi odločitvami, ki jih bo nanje naslovil Organ. Upravni odbor za pregled lahko predlaga spremembo ali nadomestitev prvotne odločitve izvršilnega odbora, ki je predmet upravne pritožbe. Izvršilni odbor upošteva mnenje upravnega odbora za pregled, ki pa zanj ni zavezujoče.

- **Finančne določbe (členi 64 do 72)**

Organ bo pripravil letni proračun, ki mora biti uravnotežen in ga sprejme proračunski organ. Sprejel bo notranjo finančno uredbo in ukrepe za boj proti goljufijam. Računsko sodišče bo

podalo pripombe na predlog proračuna in bo pristojno za revizijo Organa. Evropski parlament bo podelil razrešnico za izvrševanje proračuna, tako kot za druge decentralizirane agencije.

Prihodki Organa bodo izhajali iz proračuna EU in pristojbin, zaračunanih nekaterim izbranim in neizbranim pooblaščenim subjektom iz finančnega sektorja. Pristojbine, zaračunane izbranim in neizbranim pooblaščenim subjektom, bodo ustrezale stroškom Organa za neposredni in posredni nadzor nad pooblaščenimi subjekti iz finančnega sektorja. V delegiranem aktu Komisije bo natančno opredeljena podskupina pooblaščenih subjektov, ki bodo morali plačevati pristojbine, in določena bo metodologija za izračun pristojbin na pooblaščeni subjekt.

- **Kadrovski predpisi (členi 73 do 76) in sodelovanje (členi 77 do 81)**

Organ bo uporabljal Kadrovske predpise in Pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev, tudi o poklicni molčečnosti ter privilegijih in imunitetah. S pravili o varstvu podatkov in dostopu do dokumentov bo vzpostavljena obveznost tesnega sodelovanja z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov in Evropskim odborom za varstvo podatkov.

Od Organa se zahteva, da v dobri veri sodeluje z ustreznimi zunanjimi organi, vključno z organi EU (Europol, evropski nadzorni organi, enotni mehanizem nadzora in Evropsko javno tožilstvo), drugimi ustreznimi nacionalnimi pristojnimi organi, kot so bonitetni organi, organi za reševanje in organi v okviru sistema jamstva za vloge ter po potrebi organi v tretjih državah.

- **Končne določbe (členi 82 do 93)**

Pristojnosti Evropskega bančnega organa na področju AML/CFT so ukinjene in prenesene na Organ.

Organ bo ustanovljen v začetku leta 2023, dejavnosti neposrednega nadzora pa se bodo začele izvajati v začetku leta 2026. Ocenjevanje se bo izvedlo do decembra 2029.

2021/0240 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov[2],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izkušnje s sedanjim okvirom za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma (AML/CFT), ki je močno odvisen od nacionalnega izvajanja ukrepov za AML/CFT, razkrivajo pomanjkljivosti ne le v zvezi z učinkovitim delovanjem okvira Unije za AML/CFT, ampak tudi v zvezi z vključevanjem mednarodnih priporočil. Te pomanjkljivosti povzročajo nove ovire za pravilno delovanje notranjega trga zaradi tveganj na notranjem trgu in zunanjih groženj notranjemu trgu.

(2) Čezmejna narava kriminala in kaznivih dejanj ogroža prizadevanja finančnega sistema Unije glede preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma. Ta prizadevanja je treba obravnavati na ravni Unije, in sicer z ustanovitvijo Organa, ki bo odgovoren za prispevanje k izvajanju usklajenih pravil. Poleg tega bi si moral Organ prizadevati za usklajen pristop h krepitvi obstoječega preventivnega okvira za AML/CFT ter zlasti nadzora nad preprečevanjem pranja denarja in sodelovanja med FIU. S takim pristopom bi se morale zmanjšati razlike v nacionalni zakonodaji in nadzornih praksah ter uvesti strukture, ki pozitivno vplivajo na nemoteno delovanje notranjega trga, pristop pa bi moral posledično temeljiti na členu 114 PDEU.

(3) Zato bi bilo treba ustanoviti evropski organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: Organ). Ustanovitev tega novega organa je ključna za zagotovitev učinkovitega in ustreznega nadzora nad pooblaščenimi subjekti z visokim tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma (ML/TF), ki bi okrepil skupne nadzorne pristope za neizbrane pooblaščene subjekte ter olajšal skupne analize in sodelovanje med finančnoobveščevalnimi enotami.

---

1 UL C , , str. .

2 [dodati sklic] UL C , , str. .

(4) Ta novi instrument je del celovitega svežnja, katerega namen je okrepiti okvir Unije za AML/CFT. Ta instrument bo skupaj z Direktivo [vstavite sklic – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja], Uredbo [vstavitev sklic – predlog prenovitve Uredbe (EU) 2015/847], in Uredbo [vstavite sklic – predlog uredbe o preprečevanju pranja denarja] sestavljal pravni okvir, ki bo urejal zahteve glede AML/CFT, ki jih bodo morali izpolnjevati pooblaščeni subjekti, in podpiral institucionalni okvir Unije za AML/CFT.

(5) Za doseganje učinkovite in enotne ravni nadzora na področju AML/CFT po vsej Uniji je treba Organu podeliti pooblastila za: neposredni nadzor nad določenim številom izbranih pooblaščenih subjektov iz finančnega sektorja; spremljanje, analizo in izmenjavo informacij v zvezi s tveganji ML/TF, ki vplivajo na notranji trg; usklajevanje nadzornikov za AML/CFT iz finančnega sektorja in nadzor nad njimi; usklajevanje nadzornikov za AML/CFT iz nefinančnega sektorja, vključno s samoregulativnimi organi, in nadzor nad njimi ter usklajevanje in podporo FIU.

(6) Združevanje pristojnosti za neposredni in posredni nadzor nad pooblaščenimi subjekti in delovanje kot podporni in usklajevalni mehanizem za FIU je najprimernejši način za vzpostavitev nadzora in sodelovanja med FIU na ravni Unije. To bi bilo treba doseči z ustanovitvijo Organa, ki bi moral združevati neodvisnost in visoko raven strokovnega znanja ter bi moral biti ustanovljen v skladu s skupno izjavo in skupnim pristopom Evropskega parlamenta, Sveta Evropske unije in Evropske komisije k decentraliziranim agencijam[3].

(7) Organ in država članica gostiteljica bi morala skleniti sporazum o sedežu, v katerem bi bili določeni pogoji ustanovitve sedeža ter ugodnosti, ki jih Organu in njegovemu osebju podeli država članica.

(8) Pooblastila bi morala Organu omogočati, da na različne načine izboljša nadzor na področju AML/CFT v Uniji. V zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti bi moral Organ zagotoviti, da celotna skupina izpolnjuje zahteve, določene v okviru za AML/CFT in vseh drugih pravno zavezujočih aktih Unije, ki finančnim institucijam nalagajo obveznosti, povezane z AML/CFT. Poleg tega bi moral Organ izvajati redne preglede, da bi zagotovil, da imajo vsi finančni nadzorniki ustrezne vire in pooblastila, potrebne za opravljanje svojih nalog. Olajšati bo moral delovanje nadzornih kolegijev za AML ter prispevati k zbliževanju nadzornih praks in spodbujanju visokih nadzornih standardov. V zvezi z nefinančnimi nadzorniki, vključno s samoregulativnimi organi, kjer je to primerno, bi moral Organ usklajevati medsebojne strokovne preglede nadzornih standardov in praks ter zahtevati od nefinančnih nadzornikov, naj raziščejo morebitne kršitve zahtev glede AML/CFT. Poleg tega bi moral Organ usklajevati izvajanje skupnih analiz FIU ter dati FIU na voljo storitve in orodja informacijske tehnologije in umetne inteligence za varno izmenjavo informacij, tudi z gostovanjem mreže FIU.net.

(9) S ciljem okrepiti pravila glede AML/CFT na ravni Unije ter izboljšati njihovo jasnost ob zagotavljanju skladnosti z mednarodnimi standardi in drugo zakonodajo je treba vzpostaviti usklajevalno vlogo Organa na ravni Unije v zvezi z vsemi vrstami pooblaščenih subjektov za zagotavljanje pomoči nacionalnim nadzornikom in spodbujanje konvergence nadzora, da bi se povečala učinkovitost izvajanja ukrepov za AML/CFT, tudi v nefinančnem sektorju. Posledično bi bilo treba Organ pooblastiti za pripravo regulativnih tehničnih standardov ter sprejemanje smernic, priporočil in

[3] https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_sl.pdf.

mnenj s ciljem, da se v primeru, če se nadzor še vedno izvaja na nacionalni ravni, enake nadzorne prakse in standardi načeloma uporabljajo za vse primerljive subjekte. Ker je Organ strokovno visoko specializiran, bi mu bilo treba zaupati razvoj metodologije nadzora, v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju. Nekateri vidiki metodologije, ki lahko vključujejo usklajena kvantitativna referenčna merila, kot so pristopi k razvrščanju profila tveganja pri delovanju pooblaščenih subjektov, bi morali biti podrobno opredeljeni v regulativnih ukrepih, ki se neposredno uporabljajo – regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardih. Drugi vidiki, ki zahtevajo širšo nadzorno diskrecijsko pravico, kot so pristopi k ocenjevanju profila preostalega tveganja in notranji nadzor pooblaščenih organov, bi morali biti zajeti z nezavezujočimi smernicami, priporočili in mnenji Organa. Usklajena metodologija nadzora bi morala ustrezno upoštevati in po potrebi izboljšati obstoječe metodologije nadzora v zvezi z drugimi vidiki nadzora nad pooblaščenimi subjekti iz finančnega sektorja, zlasti v primeru vzajemnih učinkov nadzora na področju AML/CFT in bonitetnega nadzora. Natančneje, metodologija nadzora, ki bi jo razvil Organ, bi se morala dopolnjevati s smernicami in drugimi instrumenti, ki jih je razvil Evropski bančni organ, pri čemer bi bili natančno opredeljeni pristopi bonitetnih nadzornih organov v zvezi z upoštevanjem tveganj ML/TF pri bonitetnem nadzoru, da bi se zagotovilo učinkovito vzajemno delovanje bonitetnega nadzora in nadzora na področju AML/CFT.

(10) Organ bi moral biti pooblaščen za razvoj regulativnih tehničnih standardov za dopolnitev usklajenih pravil, določenih v [vstavite sklice – predlog šeste direktive o preprečevanju pranja denarja, uredba o preprečevanju pranja denarja in predlog prenovitve uredbe (EU) 2015/847]. Komisija bi morala potrditi osnutke regulativnih tehničnih standardov z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU, da se jim zagotovi zavezujoč pravni učinek. Spreminjati bi jih bilo treba le v zelo omejenem obsegu in v izrednih okoliščinah, saj je Organ v tesnem stiku z okvirom za AML/CFT in ga najbolje pozna. Za zagotovitev nemotenega in hitrega postopka za sprejetje teh standardov bi bilo treba Komisiji določiti časovni rok za odločitev o potrditvi osnutkov regulativnih tehničnih standardov.

(11) Komisiji bi bilo treba tudi dodeliti pristojnosti za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU.

(12) Ker ni vzpostavljenih dovolj učinkovitih ureditev za obravnavanje incidentov na področju AML/CFT, ki vključujejo čezmejne vidike, je treba vzpostaviti celovit nadzorni sistem za AML/CFT na ravni Unije, ki bo zagotavljal dosledno visokokakovostno uporabo metodologije nadzora na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma ter spodbujal učinkovito sodelovanje med vsemi zadevnimi pristojnimi organi. Zato bi morali Organ in nacionalni nadzorni organi na področju AML/CFT (v nadaljnjem besedilu: nadzorni organi) predstavljati nadzorni sistem za AML/CFT. To bi koristilo nadzornim organom tudi pri spoprijemanju s posebnimi izzivi, na primer v zvezi s povečanim tveganjem za AML/CFT ali zaradi pomanjkanja virov, saj bi bila v okviru takega sistema mogoča vzajemna pomoč na zahtevo. To bi lahko vključevalo izmenjavo in napotitve osebja, dejavnosti usposabljanja in izmenjave dobrih praks. Poleg tega bi lahko Komisija državam članicam zagotavljala tehnično podporo v skladu z Uredbo (EU) 2021/240

Evropskega parlamenta in Sveta za spodbujanje reform, namenjenih okrepitvi boja proti pranju denarja[4].

(13) Glede na pomembno vlogo tematskih pregledov pri nadzoru na področju AML/CFT po vsej Uniji, ki omogočajo opredelitev in primerjavo ravni izpostavljenosti tveganjem in trendov v zvezi z nadzorovanimi pooblaščenimi subjekti, ter glede na to, da nadzorniki v različnih državah članicah trenutno nimajo koristi od teh pregledov, mora Organ opredeliti nacionalne tematske preglede, ki imajo podoben obseg in časovni okvir, ter zagotoviti njihovo usklajevanje na ravni Unije. Da bi se preprečili primeri morebitnih nasprotujočih si komunikacij z nadzorovanimi subjekti, bi morala biti usklajevalna vloga Organa omejena na stike z ustreznimi nazornimi organi in ne bi smela vključevati nikakršnih neposrednih stikov z neizbranimi pooblaščenimi subjekti. Iz istega razloga bi moral Organ preučiti možnost prilagajanja ali usklajevanja časovnega okvira nacionalnih tematskih pregledov in olajšati vse dejavnosti, ki jih ustrezni nadzorni organi morda želijo opravljati skupaj ali na podoben način.

(14) Učinkovita uporaba podatkov vodi do boljšega spremljanja in skladnosti podjetij. Zato bi morala neposredni in posredni nadzor Organa in nadzornih organov nad vsemi pooblaščenimi subjekti v sistemu temeljiti na primernem dostopu do ustreznih podatkov in informacij o samih pooblaščenih subjektih ter o nadzornih dejavnostih in ukrepih, sprejetih v zvezi z njimi. V ta namen bi moral Organ vzpostaviti osrednjo podatkovno zbirko AML/CFT z informacijami, pridobljenimi od vseh nadzornih organov, ter dati take informacije selektivno na voljo vsem nadzornim organom v sistemu. Ti podatki bi morali zajemati tudi postopke za odvzem dovoljenj ter ocene sposobnosti in primernosti delničarjev in članov posameznih pooblaščenih subjektov, saj bi to zadevnim organom omogočilo, da bi ustrezno obravnavali morebitne pomanjkljivosti posameznih subjektov in posameznikov, ki so se morda uresničile v drugih državah članicah. Podatkovna zbirka bi morala vključevati tudi statistične informacije o nadzornih in drugih javnih organih, vključenih v nadzor na področju AML/CFT. Take informacije bi omogočale učinkovit nadzor Organa nad pravilnim delovanjem in učinkovitostjo nadzornega sistema za AML/CFT. Informacije iz podatkovne zbirke bi Organu omogočale, da se pravočasno odzove na morebitne pomanjkljivosti in primere neizpolnjevanja zahtev s strani neizbranih pooblaščenih subjektov. Organ v skladu s členom 24 Uredbe Sveta (EU) 2017/1939[5] brez nepotrebnega odlašanja poroča Evropskemu javnemu tožilstvu o vsakem kaznivem ravnanju, za katero bi lahko izvajalo svojo pristojnost v skladu s členom 22 ter členom 25(2) in (3) navedene uredbe. V skladu s členom 8 Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013[6] uradu OLAF nemudoma posreduje vse informacije o morebitnih primerih goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

(15) S ciljem zagotoviti učinkovitejšo in manj razdrobljeno zaščito finančnega okvira Unije bi moral Organ neposredno nadzorovati omejeno število najbolj tveganih pooblaščenih subjektov. Ker tveganja ML/TF niso sorazmerna z velikostjo nadzorovanih subjektov, bi bilo treba za opredelitev najbolj tveganih subjektov uporabiti druga merila.

---

4 Uredba (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za tehnično podporo (UL L 57, 18.2.2021, str. 1).

5 Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

6 Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1073/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

Obravnavati bi bilo treba zlasti dve kategoriji: visoko tvegane čezmejne kreditne in finančne institucije, ki opravljajo dejavnost v velikem številu držav članic in se redno izbirajo, ter, v izjemnih primerih, vse subjekte, katerih bistvene kršitve veljavnih zahtev nacionalni nadzornik ne obravnava zadostno ali pravočasno. Takšni subjekti bi spadali v kategorijo „izbranih pooblaščenih subjektov“.

(16) Prvo kategorijo, tj. kreditne in finančne institucije ali skupine takih institucij, bi bilo treba oceniti vsaka tri leta, na podlagi kombinacije objektivnih meril v zvezi z njihovo čezmejno prisotnostjo in dejavnostjo ter meril v zvezi z njihovim profilom tveganja ML/FT pri delovanju. V izbirni postopek bi morale biti vključene samo velike kompleksne finančne skupine, prisotne v več državah članicah, ki bi jih bilo mogoče učinkoviteje nadzorovati na ravni Unije. Kar zadeva kreditne institucije, bi morala minimalna čezmejna prisotnost za vključitev v izbirni postopek temeljiti na številu hčerinskih družb in podružnic v različnih državah članicah, saj tvegane bančne dejavnosti velikega obsega zahtevajo lokalno prisotnost v obliki ustanove. Nasprotno lahko drugi subjekti iz finančnega sektorja opravljajo dejavnosti, ki so lahko z vidika ML/TF dovolj tvegane, z neposrednim zagotavljanjem storitev, na primer prek mreže posrednikov, nimajo pa ustanovljenih hčerinskih družb ali podružnic v velikem številu držav članic. Zato bi uporaba istih čezmejnih meril, tj. tistih, ki so povezana s pravico do ustanavljanja, povzročila, da bi se upoštevali veliki subjekti iz finančnega sektorja, ki imajo lahko profil precejšnjega tveganja v številnih državah članicah, ne da bi imeli v njih sedež. Ker je obseg dejavnosti prek neposrednega zagotavljanja storitev po navadi manjši od obsega dejavnosti, ki se izvajajo v podružnici ali hčerinski družbi, je primerno upoštevati samo skupine, ki imajo sicer sedež v najmanj dveh državah članicah, storitve pa zagotavljajo neposredno ali prek mreže posrednikov v najmanj osmih državah članicah.

(17) Za zagotovitev, da se izmed subjektov, ki izvajajo pomembne čezmejne dejavnosti, na ravni Unije neposredno nadzorujejo samo najbolj tvegani, bi morala biti ocena njihovega tveganja pri delovanju usklajena. Trenutno obstajajo različni nacionalni pristopi in nadzorni organi uporabljajo različna referenčna merila za ocenjevanje in razvrščanje tveganj ML/TF pri delovanju pooblaščenih subjektov. Uporaba teh nacionalnih metodologij za izbiro subjektov za neposredni nadzor na ravni Unije bi lahko pripeljala do različnih konkurenčnih pogojev med njimi. Zato bi moral biti Organ pooblaščen za razvoj regulativnih tehničnih standardov, ki bi določali usklajeno metodologijo in referenčna merila za kategorizacijo tveganja ML/TF pri delovanju kot nizkega, srednjega, precejšnjega ali visokega. Metodologija bi morala biti prilagojena določenim vrstam tveganj in zato upoštevati različne kategorije pooblaščenih subjektov, ki so finančne institucije v skladu z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za COM(2021) 420]. Navedena metodologija bi morala biti dovolj podrobna ter določati posebna kvantitativna in kvalitativna referenčna merila, ob upoštevanju vsaj dejavnikov tveganja, povezanih z vrstami oskrbovanih strank, produktov in storitev, ki se ponujajo, ter geografskih območij, vključno z jurisdikcijami tretjih držav, v katerih pooblaščeni subjekti delujejo ali s katerimi so povezani. Natančneje, vsak ocenjen pooblaščeni subjekt bi imel profil tveganja pri delovanju razvrščen v vsaki državi članici, v kateri deluje, v skladu z razvrstitvijo katerega koli drugega pooblaščenega subjekta v Uniji. Kvantitativna in kvalitativna referenčna merila bi omogočala, da bi bila taka razvrstitev objektivna in neodvisna od proste presoje danega nadzornega organa v državi članici ali od proste presoje Organa.

(18) Merilo za končni izbor bi moralo zagotavljati enake konkurenčne pogoje med neposredno nadzorovanimi pooblaščenimi subjekti, v ta namen pa Organu ali nadzornim organom ne bi smela biti prepuščena prosta presoja pri odločanju o seznamu pooblaščenih subjektov, ki bi jih bilo treba neposredno nadzorovati. Zato bi se moral dani ocenjeni pooblaščeni subjekt, ki deluje čezmejno in v skladu z usklajeno metodologijo spada v kategorijo visokega tveganja v minimalnem številu držav članic, šteti za izbrani pooblaščeni subjekt. V primeru kreditnih institucij bi bilo treba čezmejni vidik obravnavati z vključitvijo kreditnih institucij, ki so razvrščene kot visoko tvegane v najmanj štirih državah članicah in če je v najmanj eni od teh štirih držav članic subjekt v nadzorni ali drugi javni preiskavi zaradi bistvenih kršitev zahtev glede AML/CFT. V primeru drugih finančnih institucij bi bilo treba čezmejni vidik obravnavati z vključitvijo finančnih institucij, razvrščenih kot visoko tvegane v najmanj eni državi članici, v kateri imajo sedež, in v najmanj petih drugih državah članicah, v katerih delujejo z neposrednim zagotavljanjem storitev.

(19) Za zagotovitev preglednosti in jasnosti bi moral Organ objaviti seznam izbranih pooblaščenih subjektov v enem mesecu od začetka izbirnega postopka, po preverjanju ustreznosti informacij, ki so jih predložili finančni nadzorniki, za merila za čezmejne dejavnosti in metodologijo tveganja pri delovanju. Zato je pomembno, da ustrezni finančni nadzorniki na začetku vsakega obdobja izbora Organu zagotovijo posodobljene statistične informacije za določitev seznama finančnih institucij, upravičenih do ocenjevanja v skladu z merili za vključitev v ocenjevanje, ki se nanašajo na čezmejne dejavnosti. V tem okviru bi morali finančni nadzorniki obvestiti Organ o kategoriji tveganja pri delovanju, v katero spada finančna institucija v njihovi pristojnosti v skladu z metodologijo, določeno v regulativnih tehničnih standardih. Organ bi moral nato pet mesecev po objavi seznama prevzeti naloge, povezane z neposrednim nadzorom. To obdobje je potrebno za ustrezno pripravo prenosa nadzornih nalog z nacionalne ravni na raven Unije, vključno z oblikovanjem skupne nadzorniške skupine in sprejetjem vseh ustreznih delovnih dogovorov z zadevnimi finančnimi nadzorniki.

(20) Za zagotovitev pravne varnosti in enakih konkurenčnih pogojev med izbranimi subjekti bi morali vsi izbrani subjekti ostati pod neposrednim nadzorom Organa najmanj tri leta, tudi če od trenutka izbora in v triletnem obdobju prenehajo izpolnjevati katero koli od meril, povezanih s čezmejnimi dejavnostmi ali tveganjem, na primer zaradi morebitne konsolidacije, razširitve ali ponovne dodelitve dejavnosti, ki se izvajajo prek ustanov ali svobode opravljanja storitev. Organ bi moral tudi zagotoviti, da imajo pooblaščeni subjekti in njihovi nadzorni organi dovolj časa za pripravo na prenos nadzora z nacionalne ravni na raven Unije. Zato bi se moral vsak naslednji izbor začeti šest mesecev pred datumom zaključka triletnega obdobja nadzora nad predhodno izbranimi subjekti.

(21) Zadevni akterji, vključeni v uporabo okvira za AML/CFT, bi morali medsebojno sodelovati v skladu z dolžnostjo lojalnega sodelovanja, zapisano v Pogodbah. Za zagotovitev, da nadzorni sistem za preprečevanje pranja denarja, ki ga sestavljajo Organ in nadzorni organi, deluje kot celovit mehanizem ter da se tveganja za posamezne jurisdikcije in lokalno strokovno znanje na področju nadzora ustrezno upoštevajo in dobro izkoriščajo, bi morale neposredni nadzor nad izbranimi pooblaščenimi subjekti izvajati skupne nadzorniške skupine. Te skupine bi moral voditi član osebja Organa, ki bi usklajeval vse nadzorne dejavnosti skupine. Za zagotovitev ustreznega razumevanja morebitnih nacionalnih posebnosti bi moral biti vodja skupine (v nadaljnjem besedilu: koordinator skupne nadzorniške skupine)

nastanjen v državi članici, v kateri ima izbrani subjekt svoj sedež. Organ bi moral biti pristojen za ustanovitev in sestavo skupne nadzorniške skupine, lokalni nadzorniki pa bi morali zagotoviti, da je v skupino imenovanih dovolj članov njihovega osebja, pri tem pa upoštevati profil tveganja izbranega subjekta v njihovi pristojnosti.

(22) Za zagotovitev, da lahko Organ učinkovito izpolnjuje svoje nadzorne obveznosti v zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti, bi bilo treba Organu omogočiti, da pridobi vse notranje dokumente in informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog, in za ta namen imeti splošna preiskovalna pooblastila, ki se podelijo vsem nadzornim organom v skladu z nacionalnim upravnim pravom.

(23) Organ bi moral biti pooblaščen, da zahteva notranje ukrepe subjekta za povečanje skladnosti pooblaščenih subjektov z okvirom za AML/CFT, vključno z okrepitvijo notranjih postopkov in spremembami strukture upravljanja, kar vključuje celo razrešitev članov upravljalnega organa, brez poseganja v pristojnosti drugih zadevnih nadzornih organov istega izbranega subjekta. Na podlagi ustreznih ugotovitev, povezanih z neizpolnjevanjem ali delnim izpolnjevanjem veljavnih zahtev s strani pooblaščenega subjekta, bi bilo treba Organu omogočiti, da naloži posebne ukrepe ali postopke za določene stranke ali kategorije strank, ki pomenijo visoko tveganje. Inšpekcijski pregled na kraju samem bi morali biti stalnica takega nadzora. Če določena vrsta inšpekcijskega pregleda na kraju samem zahteva dovoljenje nacionalnega sodnega organa, mora Organ zaprositi za tako dovoljenje.

(24) Organ bi moral imeti celoten nabor nadzornih pooblastil v zvezi z neposredno nadzorovanimi subjekti za zagotavljanje izpolnjevanja veljavnih zahtev. Ta pooblastila bi se morala uporabiti v primerih, kadar izbrani subjekt ne izpolnjuje zahtev, kadar nekatere zahteve verjetno ne bodo izpolnjene, ter kadar notranji postopek in notranje kontrole niso ustrezni za zagotovitev dobrega upravljanja tveganj pranja denarja in financiranja terorizma pri izbranih pooblaščenih subjektih. Ta pooblastila bi se lahko izvajala z zavezujočimi odločitvami, naslovljenimi na izbrane posamezne pooblaščene subjekte.

(25) Poleg nadzornih pooblastil in za zagotavljanje skladnosti, v primerih bistvenih kršitev zahtev, ki se neposredno uporabljajo, bi bilo treba Organu omogočiti, da izbranim pooblaščenim subjektom naloži upravne denarne kazni. Take kazni bi morale biti sorazmerne in odvračilne, imeti kaznovalni in odvračilni učinek ter biti skladne z načelom *ne bis in idem*. Najvišji zneski denarnih kazni bi morali biti skladni z zneski, določenimi z [vstavite sklic – šesta direktiva o preprečevanju pranja denarja], in na voljo vsem nadzornim organom v Uniji. Osnovni zneski teh kazni bi morali biti določeni znotraj omejitev, določenih z okvirom za AML/CFT, ob upoštevanju narave zahtev, ki so kršene. Da bi Organ ustrezno upošteval oteževalne ali olajševalne dejavnike, bi morale biti omogočene prilagoditve ustreznemu osnovnemu znesku. Za pravočasno spremembo škodljive poslovne prakse bi moral biti izvršilni odbor Organa pooblaščen za nalaganje periodičnih denarnih kazni, da bi prisilil zadevno pravno ali fizično osebo, da preneha z zadevnim ravnanjem. Za povečanje ozaveščenosti vseh pooblaščenih subjektov s tem, da se jih spodbuja, naj sprejmejo poslovne prakse v skladu z okvirom za AML/CFT, bi bilo treba sankcije in kazni razkriti. V skladu s členom 263 PDEU bi moralo imeti Sodišče pristojnost za pregled zakonitosti odločitev, ki jih sprejmejo Organ, Svet in Komisija, pa tudi za ugotavljanje njihove nepogodbene odgovornosti.

(26) Da bi lahko Organ in finančni nadzorniki hitro in učinkovito komunicirali znotraj nadzornega sistema za AML/CFT in za omogočanje bolj usklajenih postopkov odločanja, so potrebne posebne ureditve za komuniciranje znotraj navedenega sistema.

(27) Za neizbrane pooblaščene subjekte bi se moral nadzor na področju AML/CFT še naprej izvajati zlasti na nacionalni ravni, pri čemer bi nacionalni pristojni organi ohranili polno pristojnost in odgovornost za neposredni nadzor. Organu bi bilo treba podeliti ustrezna pooblastila za posredni nadzor, da bi se zagotovila skladnost in visoka kakovost nadzornih ukrepov na nacionalni ravni po vsej Uniji. Zato bi moral izvajati ocene stanja konvergence nadzora in objavljati poročila s svojimi ugotovitvami. Moral bi biti pooblaščen za izdajanje smernic in priporočil, naslovljenih na pooblaščene subjekte in nadzorne organe, da bi se zagotovile usklajene nadzorne prakse na visoki ravni po vsej Uniji.

(28) Nekateri pooblaščeni subjekti v finančnem sektorju, ki ne izpolnjujejo zahtev po rednem izboru, imajo lahko visok profil tveganja pri delovanju z vidika pranja denarja in financiranja terorizma ali lahko opravljajo, spremenijo ali razširijo dejavnosti, ki vključujejo visoko tveganje, ki ni ublaženo s primerno ravnjo notranjih kontrol, zaradi česar vodi do bistvenih kršitev zahtev glede AML/CFT. Če obstajajo znaki morebitnih bistvenih kršitev veljavnih zahtev glede AML/CFT, ti lahko kažejo hudo malomarnost na strani pooblaščenega subjekta. Nadzornemu organu bi moralo biti v večini primerov omogočeno, da se ustrezno odzove na morebitne kršitve in prepreči, da bi se tveganja uresničila in privedla do hudega zanemarjanja zahtev glede AML/CFT. Vendar v nekaterih primerih odziv na nacionalni ravni morda ni zadosten ali pravočasen, zlasti kadar obstajajo znaki, da je že prišlo do bistvenih kršitev na ravni subjekta. V takih primerih bi bilo treba Organu omogočiti, da od lokalnega nadzornika zahteva, naj sprejme posebne ukrepe za ureditev razmer, vključno z zahtevo po uporabi finančnih sankcij. Da bi se preprečila uresničitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, bi moral biti rok za ukrepanje na nacionalni ravni dovolj kratek.

(29) Organu bi bilo treba omogočiti, da v primeru neukrepanja ali neupoštevanja njegovih navodil v določenem roku na lastno pobudo zahteva prenos nadzornih nalog in pooblastil v zvezi z določenim pooblaščenim subjektom. Ker bi prenos nalog in pooblastil nad pooblaščenim subjektom brez posebne zahteve finančnega nadzornika na Organ zahtevalo diskrecijsko odločitev Organa, bi moral Organ v ta namen nasloviti zadevno zahtevo na Komisijo. Da bi Komisija lahko sprejela odločitev, ki bi bila skladna z okvirom nalog, dodeljenih Organu v okviru za AML/CFT, bi morala biti zahtevku Organa priložena ustrezna utemeljitev, v njem pa bi moralo biti navedeno natančno trajanje prerazporejanja nalog in pooblastil na Organ. Časovni okvir za prerazporeditev pooblastil bi moral ustrezati času, ki ga Organ potrebuje za obravnavanje tveganj na ravni subjekta, in ne bi smel presegati tri leta. Komisija bi morala hitro sprejeti odločitev o prenosu pooblastil in nalog za nadzor nad subjektom na Organ, v vsakem primeru pa v enem mesecu.

(30) Za izboljšanje nadzornih praks v nefinančnem sektorju bi moral Organ izvesti medsebojne strokovne preglede nadzornih organov v nefinančnem sektorju, vključno z javnimi organi, ki nadzorujejo samoregulativne organe, in objaviti poročila s svojimi ugotovitvami; taka poročila bi lahko bila dopolnjena s smernicami ali priporočili, naslovljenimi na ustrezne javne organe, vključno z javnimi organi, ki nadzorujejo samoregulativne organe. Samoregulativnim organom bi bilo treba omogočiti, da sodelujejo pri medsebojnih strokovnih pregledih za vsak primer posebej, če so izrazili svojo pripravljenost za sodelovanje.

(31) S ciljem povečati učinkovitost izvajanja ukrepov za AML/CFT tudi nefinančnem sektorju bi bilo treba Organu omogočiti tudi preiskovanje morebitnih kršitev ali nepravilne uporabe prava Unije s strani nadzornih organov v navedenem sektorju, vključno z javnimi organi, ki nadzorujejo samoregulativne organe.

(32) Za analizo sumljive dejavnosti, ki vpliva na več jurisdikcij, bi bilo treba ustreznim FIU, ki so prejele povezana poročila, omogočiti učinkovito izvajanje skupnih analiz primerov skupnega interesa. V ta namen bi bilo treba Organu omogočiti, da predlaga, usklajuje in z vsemi ustreznimi sredstvi podpira skupne analize čezmejnih sumljivih transakcij ali dejavnosti. Skupne analize bi se morale sprožiti, kadar je treba izvesti take skupne analize v skladu z ustreznimi določbami prava Unije. Na podlagi izrecnega soglasja FIU, ki sodelujejo pri skupnih analizah, bi bilo treba osebju Organa, ki podpira izvajanje skupnih analiz, omogočiti, da prejme in obdela vse potrebne podatke in informacije, vključno s podatki in informacijami v zvezi z analiziranimi primeri.

(33) Za izboljšanje učinkovitosti skupnih analiz bi bilo treba Organu omogočiti, da začne preglede metod, postopkov in izvajanja skupnih analiz, s ciljem določiti pridobljene izkušnje ter izboljšati in spodbujati te analize. Povratne informacije o skupnih analizah bi morale Organu omogočati, da objavi ugotovitve in priporočila, ki bi na koncu pripeljali do rednega izpopolnjevanja in izboljševanja metod in postopkov za izvajanje skupnih analiz.

(34) Za olajšanje in izboljšanje sodelovanja med FIU in Organom, tudi za namene izvajanja skupnih analiz, bi bilo treba FIU omogočiti, da prostovoljno delegirajo enega člana osebja na FIU v Organ. Delegati nacionalnih FIU bi morali podpirati osebje Organa pri izvajanju vseh nalog v zvezi s FIU, vključno z izvajanjem skupnih analiz in pripravo ocen ogroženosti ter strateških analiz groženj, tveganj in načinov pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg skupnih analiz bi moral Organ spodbujati in olajšati različne oblike vzajemne pomoči med FIU, vključno z usposabljanjem in izmenjavo osebja za izboljšanje krepitve zmogljivosti ter omogočanje izmenjave znanja in dobrih praks med FIU.

(35) Organ bi moral upravljati, gostiti in vzdrževati FIU.net, tj. namenski informacijski sistem, ki FIU omogoča, da sodelujejo in izmenjujejo informacije med seboj ter, po potrebi, z enakovrednimi organi tretjih držav in tretjimi osebami. Organ bi moral v sodelovanju z državami članicami sistem posodabljati. V ta namen bi moral zagotoviti, da se za razvoj FIU.net vseskozi uporablja najnaprednejša in najsodobnejša razpoložljiva tehnologija, na podlagi analize stroškov in koristi.

(36) Za vzpostavitev doslednih, učinkovitih in uspešnih nadzornih in s FIU povezanih praks ter zagotovitev skupne, enotne in skladne uporabe prava Unije bi bilo treba Organu omogočiti izdajanje smernic in priporočil, naslovljenih na vse pooblaščene subjekte ali na kategorijo pooblaščenih subjektov ter na vse nadzorne organe in FIU ali na kategorijo nadzornih organov in FIU. Smernice in priporočila bi se lahko izdali na podlagi posebnega pooblastila iz veljavnih aktov Unije ali na lastno pobudo Organa, če obstaja potreba po okrepitvi okvira za AML/CFT na ravni Unije.

(37) Vzpostavitev trdne strukture upravljanja znotraj Organa je bistvena za zagotovitev učinkovitega opravljanja nalog, dodeljenih Organu, ter za učinkovito in objektivno odločanje. Zaradi zapletenosti in raznolikosti nalog, prenesenih na Organ, na področju nadzora in FIU odločitev ne more sprejemati en upravni organ, kot je pogosto pri decentraliziranih agencijah. Ker morajo nekatere vrste odločitev, kot so odločitve o sprejetju skupnih instrumentov, sprejeti predstavniki ustreznih organov ali FIU, pri

čemer je treba spoštovati pravila glasovanja iz PDEU, nekatere druge odločitve, kot so odločitve o posameznih izbranih pooblaščenih subjektih ali posameznih organih, zahtevajo manjši organ odločanja, katerega člani bi morali biti predmet ustreznih ureditev glede odgovornosti. Zato bi moral Organ vključevati splošni odbor in izvršilni odbor, sestavljen iz petih polnopravnih neodvisnih članov in predsednika Organa.

(38) Za zagotovitev ustreznega strokovnega znanja bi moral imeti splošni odbor dve sestavi. Za vse odločitve o sprejetju splošno veljavnih aktov, kot so regulativni in izvedbeni tehnični standardi, smernice, priporočila in mnenja v zvezi s FIU, bi moral biti sestavljen iz vodij FIU držav članic (v nadaljnjem besedilu: splošni odbor v sestavi FIU). Za istovrstne akte, ki se nanašajo na neposredni ali posredni nadzor nad finančnimi in nefinančnimi pooblaščenimi subjekti, bi moral biti sestavljen iz vodij nadzornikov za AML/CFT, ki so javni organi (v nadaljnjem besedilu: splošni odbor v nadzorni sestavi). Vse strani, zastopane v splošnem odboru, bi si morale prizadevati za omejitev menjavanja svojih predstavnikov, da bi zagotovile stalnost dela odbora. Vse strani bi si morale prizadevati doseči uravnoteženo zastopanost moških in žensk v splošnem odboru.

(39) Za nemoten postopek odločanja bi morale biti naloge jasno razdeljene: splošni odbor v sestavi FIU bi moral odločati o ustreznih ukrepih za FIU, splošni odbor v nadzorni sestavi pa o delegiranih aktih, smernicah in podobnih ukrepih za pooblaščene subjekte. Splošnemu odboru v nadzorni sestavi bi bilo treba omogočiti, da izrazi svoje mnenje in svetuje izvršilnemu odboru o vseh osnutkih odločitev o posameznih izbranih pooblaščenih subjektih, ki jih predlagajo skupne nadzorniške skupine. V primeru neobstoja takega mnenja ali nasvetov bi moral odločitev sprejeti izvršilni odbor. Kadar izvršilni odbor pri končni odločitvi odstopa od nasvetov splošnega odbora v nadzorni sestavi, bi moral v pisni obliki pojasniti razloge za odstopanje.

(40) Za namene glasovanja in sprejemanja odločitev bi morala vsaka država članica imeti enega predstavnika z glasovalno pravico. Zato bi morale vodje javnih organov imenovati stalnega predstavnika kot člana splošnega odbora v nadzorni sestavi z glasovalno pravico. Druga možnost je, da se javni organi države članice glede na vsebino odločitve ali dnevni red sestanka splošnega odbora odločijo za *ad hoc* predstavnika. Praktične ureditve v zvezi z odločanjem in glasovanjem članov splošnega odbora v nadzorni sestavi bi morale biti določene v poslovniku splošnega odbora, ki ga pripravi Organ.

(41) Predsednik Organa bi moral predsedovati sestankom splošnega odbora in imeti pravico do glasovanja pri sprejemanju odločitev z navadno večino. Komisija bi morala biti članica brez glasovalne pravice v splošnem odboru. Za vzpostavitev sodelovanja z drugimi ustreznimi institucijami bi bilo treba splošnemu odboru tudi omogočiti, da sprejme druge opazovalce brez glasovalne pravice, kot je predstavnik enotnega mehanizma nadzora in vsakega od treh evropskih nadzornih organov (EBA, EIPO in ESMA), v splošni odbor v njegovi nadzorni sestavi ter predstavnike Europola, Evropskega javnega tožilstva in Eurojusta v splošni odbor v sestavi FIU, kadar se razpravlja ali odloča o zadevah v njihovi pristojnosti. Za omogočanje nemotenega postopka odločanja bi bilo treba odločitve splošnega odbora sprejeti z navadno večino, razen odločitev v zvezi z osnutki regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, smernicami in priporočili, ki bi jih bilo treba sprejeti s kvalificirano večino predstavnikov držav članic v skladu s pravili glasovanja iz PDEU.

(42) Upravni organ Organa bi moral biti izvršilni odbor, sestavljen iz predsednika Organa in petih polnopravnih članov, ki jih imenuje splošni odbor na podlagi ožjega seznama

kandidatov, ki ga pripravi Komisija. S ciljem zagotoviti hiter in učinkovit postopek odločanja bi moral biti izvršilni odbor pristojen za načrtovanje in izvajanje nalog Organa, razen če se posamezne odločitve izrecno nanašajo na splošni odbor. Za zagotovitev objektivnosti in ustrezne hitrosti postopka odločanja na področju neposrednega nadzora nad izbranimi pooblaščenimi subjekti bi moral izvršilni odbor sprejeti vse zavezujoče odločitve, naslovljene na izbrane pooblaščene subjekte. Poleg tega bi moral biti izvršilni odbor skupaj s predstavnikom Komisije kolektivno odgovoren za upravne in proračunske odločitve Organa. Kadar izvršilni odbor sprejema odločitve v zvezi z upravljanjem proračuna, javnimi naročili, zaposlovanjem in revizijo Organa, bi bilo treba zahtevati soglasje Komisije glede na to, da bo del finančnih sredstev Organa zagotovljen iz proračuna Unije.

(43) Za omogočanje hitrih odločitev bi bilo treba vse odločitve izvršilnega odbora, vključno z odločitvami, pri katerih ima Komisija glasovalno pravico, sprejeti z navadno večino, pri čemer je v primeru neodločenega izida glasovanja odločilen glas predsednika. Za zagotovitev dobrega finančnega poslovodenja Organa bi bilo treba za odločitve v zvezi s proračunom, upravljanjem in zaposlovanjem zahtevati soglasje Komisije. Člane izvršilnega odbora z glasovalno pravico razen predsednika bi moral izbrati splošni odbor na podlagi ožjega seznama, ki ga pripravi Komisija.

(44) Za zagotovitev neodvisnega delovanja Organa bi morali pet članov izvršilnega odbora in predsednik Organa delovati neodvisno od Unije kot celote in v njenem interesu. Kar zadeva sprejemanje nekaterih imenovanj ali ugodnost bi morali med svojim mandatom in po njegovem izteku ravnati pošteno in diskretno. Da člani izvršilnega odbora ne bi dajali vtisa, da morda izkoriščajo svoj položaj kot člani izvršilnega odbora Organa, da bi bili po izteku svojega mandata imenovani na visok položaj v zasebnem sektorju, in da bi se preprečila morebitna navzkrižja interesov po zaposlitvi v javnem sektorju, bi bilo treba za pet članov izvršilnega odbora, vključno s predsednikom Organa, uvesti obdobje mirovanja.

(45) Predsednika Organa bi moral Svet imenovati na podlagi objektivnih meril, po odobritvi s strani Evropskega parlamenta. Moral bi predstavljati Organ navzven in poročati o izvajanju nalog Organa.

(46) Izvršnega direktorja Organa bi moral izvršilni odbor imenovati na podlagi ožjega seznama Komisije. Izvršni direktor Organa bi moral biti višji javni uslužbenec Organa, pristojen za njegovo vsakodnevno upravljanje ter odgovoren za upravljanje proračuna, javna naročila, zaposlovanje in kadrovanje.

(47) Za učinkovito varstvo pravic zadevnih strani, zaradi ekonomičnosti postopka in za zmanjšanje bremena Sodišča Evropske unije bi moral Organ fizičnim in pravnim osebam omogočiti, da zahtevajo pregled odločitev, sprejetih v skladu s pooblastili, povezanimi z neposrednim nadzorom ter prenesenimi na Organ s to uredbo, ki so naslovljene nanje ali jih neposredno ali individualno zadevajo. Neodvisnost in objektivnost odločitev, ki jih sprejme upravni odbor za pregled, bi morali biti med drugim zagotovljeni z njegovo sestavo iz petih neodvisnih in ustrezno usposobljenih oseb. Obstajati bi morala možnost pritožbe zoper odločitve upravnega odbora za pregled pri Sodišču Evropske unije.

(48) Za zagotovitev pravilnega delovanja Organa bi bilo treba financiranje zagotoviti s kombinacijo pristojbin, ki se zaračunavajo nekaterim pooblaščenim subjektom ter prispevajo k proračunu Unije, odvisno od nalog in funkcij. Proračun Organa bi moral biti del proračuna Unije, ki ga potrdi proračunski organ na podlagi predloga Komisije.

Organ bi moral Komisiji predložiti predlog proračuna in notranjo finančno uredbo v odobritev.

(49) Za zagotovitev, da lahko Organ izvaja svoje naloge kot neposredni in posredni nadzornik pooblaščenega subjekta, bi bilo treba uvesti ustrezen mehanizem za določanje in pobiranje pristojbin. Kar zadeva pristojbine, ki bi se zaračunavale izbranim pooblaščenim subjektom in nekaterim neizbranim pooblaščenim subjektom, bi bilo treba v delegiranem aktu Komisije razviti postopek pobiranja pristojbin. Metodologija bi morala temeljiti na tveganju neposredno ali posredno nadzorovanih subjektov ter njihovega prometa ali prihodka.

(50) Pravila o določitvi in izvrševanju proračuna Organa ter določbe Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715[7] v zvezi s sodelovanjem z Evropskim javnim tožilstvom in učinkovitostjo preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam.

(51) Za preprečevanje notranjih goljufij, korupcije ali kakršne koli druge nezakonite dejavnosti znotraj Organa in učinkovit boj proti njim bi bilo treba za Organ uporabljati Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013, kar zadeva sodelovanje z Evropskim javnim tožilstvom in učinkovitost preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam. Organ bi moral pristopiti k medinstitucionalnemu sporazumu o notranjih preiskavah, ki jih opravlja urad OLAF, temu pa bi bilo treba omogočiti izvajanje preverjanj na kraju samem na področju njegove pristojnosti.

(52) Kot je navedeno v strategiji Evropske unije za kibernetsko varnost[8], je zaradi vse bolj sovražnega okolja ogroženosti bistveno zagotoviti visoko raven kibernetske odpornosti v vseh institucijah, organih in agencijah EU. Izvršni direktor mora torej zagotoviti ustrezno upravljanje tveganj na področju informacijske tehnologije, močno notranje upravljanje informacijske tehnologije in zadostna sredstva za varnost informacijske tehnologije. Organ tesno sodeluje s skupino institucij, organov in agencij Evropske unije za odzivanje na računalniške grožnje (CERT EU) ter skupini in Komisiji v 24 urah poroča o večjih incidentih.

(53) Organ bi moral odgovarjati Evropskemu parlamentu in Svetu za izvajanje svojih nalog in izvajanje te uredbe. Predsednik Organa bi moral zadevno poročilo vsako leto predložiti Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

(54) Osebje Organa bi moralo biti sestavljeno iz začasnih uslužbencev in napotenih nacionalnih strokovnjakov ter nacionalnih delegatov, ki bi jih FIU Unije dale na voljo Organu. Organ bi moral v dogovoru s Komisijo sprejeti ustrezne izvedbene ukrepe v skladu z določbami člena 110 Kadrovskih predpisov[9].

(55) Za zagotovitev ustrezne obravnave zaupnih informacij bi morala za vse člane upravnih organov Organa, vse osebje Organa, vključno z napotenim osebjem in osebjem, ki je na voljo Organu, ter vse osebe, ki izvajajo naloge za Organ na podlagi pogodbe, veljati obveznost varovanja poslovne skrivnosti, vključno z vsemi omejitvami zaupnosti in obveznostmi, ki izhajajo iz ustreznih določb zakonodaje Unije in so povezane z določenimi nalogami Organa. Vendar obveznosti glede zaupnosti in poslovne skrivnosti Organu ne bi smele preprečevati, da sodeluje z drugimi zadevnimi

---

7 Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/715 z dne 18. decembra 2018 o okvirni finančni uredbi za organe, ustanovljene na podlagi PDEU in Pogodbe Euratom, iz člena 70 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 122, 10.5.2019, str. 1).

8 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001.

9 Uredba Sveta št. 31 (EGS), 11 (ESAE) o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL P 045, 14.6.1962, str. 1385).

nacionalnimi organi ali subjekti ali organi in subjekti Unije, si z njimi izmenjuje ali jim razkriva informacije, če je to potrebno za izvajanje njihovih nalog ter če so take obveznosti sodelovanja in izmenjave informacij predvidene v pravu Unije.

(56) Brez poseganja v obveznosti glede zaupnosti, ki veljajo za osebje in predstavnike Organa v skladu z ustreznimi določbami prava Unije, bi bilo treba za Organ uporabljati Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001[10]. V skladu z omejitvami glede zaupnosti in varovanja poslovne skrivnosti, povezanimi z nadzornimi nalogami Organa ter nalogami Organa za podporo in usklajevanje FIU, se tak dostop ne bi smel razširiti na zaupne informacije, ki jih obravnava osebje Organa. Zlasti bi se za zaupne morali šteti vsi operativni podatki ali informacije, povezani s takimi operativnimi podatki Organa in FIU EU, ki so v lasti Organa zaradi izvajanja nalog in dejavnosti, povezanih s podporo in usklajevanjem FIU. Kar zadeva nadzorne naloge, bi bilo treba dostop do informacij ali podatkov Organa, finančnih nadzornikov ali pooblaščenih subjektov v postopku izvajanja nalog in dejavnosti, povezanih z neposrednim nadzorom, načeloma obravnavati kot zaupen in ne bi smel biti predmet razkritja. Vendar se lahko navedene zaupne informacije, ki se nanašajo na nadzorniški postopek, v celoti ali delno razkrijejo pooblaščenim subjektom, ki sodelujejo pri takem nadzorniškem postopku, ob upoštevanju upravičenega interesa pravnih in fizičnih oseb razen zadevne strani glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti.

(57) Brez poseganja v posebne jezikovne ureditve, ki bi bile lahko sprejete v nadzornem sistemu za preprečevanje pranja denarja in z izbranimi pooblaščenimi subjekti, bi bilo treba za Organ uporabljati Uredbo Sveta št. 1[11], Prevajalski center za organe Evropske unije pa bi moral zagotavljati prevajalske storitve, ki bi bile morda potrebne za delovanje Organa.

(58) Brez poseganja v obveznosti držav članic in njihovih organov bi bilo treba obdelavo osebnih podatkov na podlagi te uredbe za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma šteti za potrebno za izvajanje naloge, ki se izvaja v javnem interesu ali zaradi zakonitih interesov Organa v skladu s členom 5 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta[12] ter členom 6 Uredbe 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta[13]. Pri razvoju instrumentov ali sprejemanju odločitev, ki bi lahko pomembno vplivali na varstvo osebnih podatkov, bi moral Organ, kadar je to ustrezno, tesno sodelovati z Evropskim odborom za varstvo podatkov, ustanovljenim z Uredbo (EU) 2016/679, in Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ustanovljenim z Uredbo (EU) 2018/1725, da se prepreči podvajanje.

(59) Organ bi moral vzpostaviti kooperativne odnose z ustreznimi agencijami in organi Unije, vključno z Europolom, Eurojustom, Evropskim javnim tožilstvom in evropskimi nadzornimi organi, in sicer z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge ter Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine. Za izboljšanje medsektorskega nadzora ter boljše sodelovanje

---

10 Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

11 Uredba Sveta št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385).

12 Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

13 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

med bonitetnimi nadzorniki in nadzorniki za AML/CFT bi moral Organ vzpostaviti kooperativne odnose z organi, pristojnimi za bonitetni nadzor nad pooblaščenimi subjekti, vključno z Evropsko centralno banko, v zvezi z zadevami, ki se ne nanašajo na naloge, ki so prenesene nanj z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013[14], ter z organi za reševanje, kot so opredeljeni v členu 3 Direktive (EU) 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[15], in imenovanimi organi v skladu s sistemom jamstva za vloge, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta[16]. V ta namen bi bilo treba Organu omogočiti, da s takimi organi sklene sporazume ali memorandume o soglasju, tudi v zvezi s kakršno koli izmenjavo informacij, potrebno za izpolnjevanje zadevnih nalog Organa in teh organov. Organ bi si moral po najboljših močeh prizadevati za izmenjavo informacij s takimi organi na njihovo zahtevo, v okviru omejitev, ki jih predstavljajo pravne omejitve, vključno z zakonodajo o varstvu podatkov. Poleg tega bi moral Organ omogočati učinkovito izmenjavo informacij med vsemi finančnimi nadzorniki v nadzornem sistemu za AML/CFT in zgoraj navedenimi organi, pri čemer bi morali biti tako sodelovanje in izmenjave informacij strukturirani in učinkoviti.

(60) Javno-zasebna partnerstva postajajo vse pomembnejši forumi za sodelovanje in izmenjavo informacij med FIU, različnimi nacionalnimi nadzornimi organi in organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter pooblaščenimi subjekti v nekaterih državah članicah. Če bi Organ deloval kot neposredni nadzornik izbranih pooblaščenih subjektov, ki so del javno-zasebnih partnerstev v kateri koli državi članici, bi bilo lahko zanj koristno, če bi v njih tudi sodeloval, pod pogoji, ki jih določijo ustrezni nacionalni javni organ ali organi, ki vzpostavijo tako javno-zasebno partnerstvo, in z njihovim izrecnim soglasjem.

(61) Ker je sodelovanje med nadzornimi in upravnimi organi ter organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ključno za uspešen boj proti pranju denarja in financiranju terorizma ter imajo nekateri organi Unije posebne naloge ali pooblastila na tem področju, bi moral Organ zagotoviti, da lahko sodeluje s takimi organi, zlasti z uradom OLAF, Europolom, Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom. Če obstaja potreba po vzpostavitvi posebnih delovnih ureditev ali sklenitvi memoranduma o soglasju med Organom ter temi subjekti in organi, bi moral biti Organ sposoben tega. Ureditev bi morala biti strateška in tehnična, ne bi smela pomeniti izmenjave kakršnih koli zaupnih ali operativnih informacij v lasti Organa ter bi morala upoštevati naloge, ki so jih že izvedli druge institucije, organi, uradi ali agencije Unije ter se nanašajo na preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter boj proti njima.

(62) Ker so predhodna kazniva dejanja in samo kaznivo dejanje pranja denarja pogosto globalne narave ter ker pooblaščeni subjekti Unije poslujejo tudi s tretjimi državami in v tretjih državah, je učinkovito sodelovanje z vsemi ustreznimi organi v tretjih državah na področjih nadzora in delovanja FIU ključno za okrepitev okvira Unije za

---

14 Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

15 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

16 Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

AML/CFT. Glede na edinstveno kombinacijo Organa, ki združuje neposredni in posredni nadzor ter naloge in pooblastila, povezane s sodelovanjem med FIU, bi bilo treba Organu omogočiti, da prevzame dejavno vlogo v takih dogovorih o zunanjem sodelovanju. Natančneje, Organ bi bilo treba pooblastiti za vzpostavitev stikov in sklepanje upravnih dogovorov z organi v tretjih državah, ki imajo regulativne, nadzorne in s FIU povezane pristojnosti. Vloga Organa bi bila lahko zlasti koristna v primerih, ko se interakcija več javnih organov Unije in FIU z organi v tretjih državah nanaša na zadeve, ki spadajo v obseg nalog Organa. V takih primerih bi moral imeti Organ vodilno vlogo pri spodbujanju te interakcije.

(63) Ker bo imel Organ celoten nabor pooblastil in nalog, povezanih z neposrednim in posrednim nadzorom ter pregledom vseh pooblaščenih subjektov, morajo ta pooblastila ostati konsolidirana znotraj enega organa Unije in ne smejo povzročati nasprotujočih si pristojnosti z drugimi organi Unije. Zato Evropski bančni organ ne bi smel ohraniti svojih nalog in pooblastil v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in bojem proti financiranju terorizma, zadevne člene Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[17] pa bi bilo treba črtati. Vire, dodeljene Evropskemu bančnemu organu za izvajanje takih nalog, bi bilo treba prenesti na Organ. Ob upoštevanju, da bodo vsi trije evropski nadzorni organi (EBA, ESMA in EIOPA) sodelovali z Organom in se lahko kot opazovalci udeležujejo sestankov splošnega odbora v nadzorni sestavi, bi bilo treba enako možnost zagotoviti Organu v zvezi s sestanki odbora nadzornikov evropskih nadzornih organov. V primerih, ko zadevni odbori nadzornikov razpravljajo ali odločajo o zadevah, pomembnih za izvajanje nalog in pooblastil Organa, bi bilo treba Organu omogočiti, da se kot opazovalec udeleži njihovih sestankov. Člene o sestavi odbora nadzornikov iz Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[18] in Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[19] bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(64) Organ bi moral začeti v celoti delovati do začetka leta 2024. Tako bi moral imeti Organ na voljo dovolj časa za ustanovitev svojega sedeža v državi članici, kot določa ta uredba.

(65) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov [, ki je svoje mnenje podal ...] –

---

17 Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

18 Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

19 Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

USTANOVITEV, PRAVNI STATUS IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Ustanovitev in področje delovanja

1. Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: Organ) se ustanovi 1. januarja 2023.

2. Organ deluje v okviru pooblastil, podeljenih s to uredbo, zlasti tistih, ki so opredeljena v členu 6, in v okviru področja uporabe Uredbe (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta[20], direktive o mehanizmih, ki jih vzpostavijo države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za COM(2021) 423] ter uredbe o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za COM(2021) 422], vključno z vsemi direktivami, uredbami in sklepi, ki temeljijo na navedenih aktih, ter v okviru vsakega drugega pravno zavezujočega akta Unije, ki na Organ prenese naloge, in nacionalne zakonodaje za izvajanje direktive o preprečevanju pranja denarja [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za COM(2021) 423] ali drugih direktiv, ki prenašajo naloge na nadzorne organe.

3. Cilj Organa je ščititi javni interes, stabilnost finančnega sistema Unije in dobro delovanje notranjega trga s:

   (a) preprečevanjem uporabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma;

   (b) prispevanjem k opredelitvi in oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma na notranjem trgu ter tveganj in groženj, ki ne izvirajo iz Unije in vplivajo ali bi lahko vplivali na notranji trg;

   (c) zagotavljanjem visokokakovostnega nadzora na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: AML/CFT) na notranjem trgu;

   (d) prispevanjem h konvergenci nadzora na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma na notranjem trgu;

   (e) prispevanjem k uskladitvi praks finančnoobveščevalnih enot (v nadaljnjem besedilu: FIU) pri odkrivanju čezmejnih sumljivih tokov denarja ali dejavnosti;

   (f) podpiranjem in usklajevanjem izmenjave informacij med FIU ter med FIU in drugimi pristojnimi organi.

[20] Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).

Določbe te uredbe ne posegajo v pooblastila Komisije, zlasti na podlagi člena 258 PDEU, da zagotavlja skladnost s pravom Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se poleg opredelitev pojmov iz člena 2 [Urad za publikacije: vstavite sklic na uredbo o preprečevanju pranja denarja COM(2021) 420] in člena 2 [Urad za publikacije: vstavite sklic na šesto direktivo o preprečevanju pranja denarja COM(2021) 423] uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

   (1) „izbrani pooblaščeni subjekt“ pomeni kreditno institucijo, finančno institucijo ali skupino kreditnih ali finančnih institucij na najvišji ravni konsolidacije v Uniji, ki je pod neposrednim nadzorom Organa v skladu s členom 13;

   (2) „neizbrani pooblaščeni subjekt“ pomeni kreditno institucijo, finančno institucijo ali skupino kreditnih ali finančnih institucij na najvišji ravni konsolidacije v Uniji, ki ni izbrani pooblaščeni subjekt;

   (3) „nadzorni sistem za AML/CFT“ pomeni Organ in nadzorne organe v državah članicah;

   (4) „nefinančni nadzornik“ pomeni nadzornika, odgovornega za pooblaščene subjekte, navedene v členu 3 [uredbe o preprečevanju pranja denarja], ki niso kreditne ali finančne institucije;

   (5) „organ, ki ni pristojen za AML/CFT“, pomeni:

      (a) pristojni organ, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 40, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[21];

      (b) Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge, ki so nanjo prenesene z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013;

      (c) organ za reševanje, določen v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta;

      (d) imenovani organ, ki je odgovoren za sistem jamstva za vloge, kot je opredeljen v členu 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta.

Člen 3

Pravni status

1. Organ je organ Unije in je pravna oseba.

2. Organ ima v vsaki državi članici najširšo pravno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja. Zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnih postopkih.

[21] Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

3. Organ zastopa njegov predsednik.

Člen 4

Sedež

Sedež Organa je v […].

POGLAVJE II

NALOGE IN POOBLASTILA ORGANA

ODDELEK 1

NALOGE IN POOBLASTILA

Člen 5

Naloge

1. Organ izvaja naslednje naloge v zvezi s tveganji pranja denarja/financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: ML/TF), s katerimi se sooča notranji trg:

   (a) spremljanje razvoja na notranjem trgu ter ocenjevanje groženj, ranljivosti in tveganj v zvezi z ML/TF;

   (b) spremljanje razvoja v tretjih državah ter ocenjevanje groženj, ranljivosti in tveganj v zvezi z njihovimi sistemi za AML/CFT;

   (c) zbiranje informacij iz njegovih nadzornih dejavnosti ter nadzornih dejavnosti nadzornikov in nadzornih organov o pomanjkljivostih, ugotovljenih pri uporabi pravil o AML/CFT s strani pooblaščenih subjektov, njihovi izpostavljenosti tveganju, naloženih sankcijah in uporabljenih popravnih ukrepih;

   (d) vzpostavitev osrednje podatkovne zbirke AML/CFT z informacijami, pridobljenimi od nadzornikov in nadzornih organov, ter njeno posodabljanje;

   (e) analiziranje informacij, ki se zbirajo v osrednji podatkovni zbirki, ter izmenjava teh analiz z nadzorniki in nadzornimi organi, če je to potrebno in pod pogojem ohranjanja zaupnosti informacij;

   (f) spremljanje in podpiranje izvajanja zamrznitev sredstev v skladu z omejevalnimi ukrepi Unije na notranjem trgu;

   (g) podpiranje, lajšanje in krepitev sodelovanja ter izmenjave informacij med pooblaščenimi subjekti in javnimi organi za razvoj skupnega razumevanja tveganj in groženj v zvezi z ML/TF, s katerimi se sooča notranji trg;

   (h) izvajanje vseh drugih posebnih nalog iz te uredbe ali iz drugih zakonodajnih aktov.

2. Organ izvaja naslednje naloge v zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti:

   (a) zagotavljanje izpolnjevanja zahtev, ki se uporabljajo za izbrane pooblaščene subjekte v skladu z zakonodajnimi akti iz člena 1(2) in vsemi drugimi pravno

zavezujočimi akti Unije, ki finančnim institucijam nalagajo obveznosti v zvezi z AML/CFT, na ravni skupine;

(b) izvajanje nadzornih pregledov in ocen na ravni posameznih subjektov in skupine z namenom ugotavljanja, ali so ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih vzpostavijo izbrani pooblaščeni subjekti, ustrezni za zmanjšanje njihovih tveganj, povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma, ter naložitev posebnih zahtev, nadzornih ukrepov in upravnih denarnih kazni v skladu s členi 20, 21 in 22 na podlagi takih nadzornih pregledov;

(c) sodelovanje pri nadzoru na ravni skupine, zlasti v kolegijih nadzornikov, tudi kadar je izbrani pooblaščeni subjekt del skupine, ki ima sedež, hčerinske družbe ali podružnice zunaj Unije;

(d) razvoj in posodabljanje sistema za ocenjevanje tveganj in ranljivosti izbranih pooblaščenih subjektov za pridobivanje informacij za nadzorne dejavnosti Organa in nadzornih organov, tudi s pridobivanjem podatkov od teh subjektov.

3. Organ izvaja naslednje naloge v zvezi s finančnimi nadzorniki:

(a) vzdrževanje posodobljenega seznama finančnih nadzornikov v Uniji;

(b) izvajanje rednih pregledov za zagotovitev, da imajo vsi finančni nadzorniki ustrezne vire in pooblastila, potrebne za opravljanje svojih nalog na področju AML/CFT;

(c) ocenjevanje strategij, zmogljivosti in virov finančnih nadzornikov na področju AML/CFT ter dajanje rezultatov takih ocen na voljo vsem finančnim nadzornikom;

(d) lajšanje delovanja kolegijev finančnih nadzornikov na področju AML/CFT;

(e) prispevanje k zbliževanju nadzornih praks in spodbujanju visokih nadzornih standardov na področju AML/CFT;

(f) usklajevanje izmenjav osebja in informacij med finančnimi nadzorniki v Uniji;

(g) zagotavljanje pomoči finančnim nadzornikom na podlagi njihovih posebnih zahtev, vključno z zahtevami za rešitev vseh nesoglasij glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s pooblaščenim subjektom.

4. Organ izvaja naslednje naloge v zvezi z nefinančnimi nadzorniki:

(a) vzdrževanje posodobljenega seznama nefinančnih nadzornikov v Uniji;

(b) usklajevanje medsebojnih strokovnih pregledov nadzornih standardov in praks na področju AML/CFT;

(c) zahtevanje od nefinančnih nadzornikov, naj raziščejo morebitne kršitve zahtev, ki se uporabljajo za pooblaščene subjekte, in razmislijo o naložitvi sankcij ali popravnih ukrepov v zvezi s takimi kršitvami;

(d) izvajanje rednih pregledov za zagotovitev, da imajo vsi nefinančni nadzorniki ustrezne vire in pooblastila, potrebne za izvajanje svojih nalog na področju AML/CFT;

(e) prispevanje k zbliževanju nadzornih praks in spodbujanju visokih nadzornih standardov na področju AML/CFT;

(f) zagotavljanje pomoči nefinančnim nadzornikom na podlagi njihovih posebnih zahtev, vključno z zahtevami za rešitev vseh nesoglasij glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s pooblaščenim subjektom.

Če je nadzor nad določenimi sektorji na nacionalni ravni prenesen na samoregulativne organe, Organ izvaja naloge iz prvega pododstavka v zvezi z nadzornimi organi, ki nadzorujejo dejavnost samoregulativnih organov.

5. Organ izvaja naslednje naloge v zvezi s FIU in njihovimi dejavnostmi v državah članicah:

(a) podpiranje in usklajevanje dela FIU ter prispevanje k izboljšanemu sodelovanju med FIU;

(b) prispevanje k opredelitvi in izbiri relevantnih primerov za izvedbo skupnih analiz s strani FIU;

(c) razvoj ustreznih metod in postopkov za izvajanje takih skupnih analiz čezmejnih primerov;

(d) vzpostavitev, usklajevanje, organizacija in olajšanje izvajanja skupnih analiz, ki jih izvajajo FIU;

(e) razvoj in dajanje na voljo FIU storitev informacijske tehnologije in umetne inteligence ter orodij za varno izmenjavo informacij, vključno z gostovanjem mreže FIU.net;

(f) razvoj, izmenjava in spodbujanje strokovnega znanja o metodah odkrivanja, analiziranja in razširjanja sumljivih transakcij;

(g) zagotavljanje specializiranega usposabljanja in pomoči za FIU, tudi z zagotavljanjem finančne podpore, v okviru njegovih ciljev ter v skladu s kadrovskimi in proračunskimi viri, ki jih ima na voljo;

(h) podpiranje sodelovanja FIU s pooblaščenimi subjekti z zagotavljanjem specializiranega usposabljanja pooblaščenim subjektom, vključno z izboljšanjem njihove ozaveščenosti ter postopkov za odkrivanje sumljivih dejavnosti in finančnih poslov ter njihovo prijavo FIU;

(i) priprava in usklajevanje ocen ogroženosti ter strateških analiz groženj, tveganj in metod na področju pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih opredelijo FIU.

6. Organ za izvajanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, uporablja vse upoštevno pravo Unije in nacionalno zakonodajo, s katero so bile prenesene morebitne direktive, ki so del upoštevnega prava Unije. Kadar upoštevno pravo Unije sestavljajo uredbe in kadar trenutno te uredbe državam članicam izrecno dovoljujejo različne možnosti, Organ uporablja tudi nacionalno zakonodajo, s katero se te možnosti izvajajo.

Člen 6

Pooblastila Organa

1. V zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti ima Organ nadzorna in preiskovalna pooblastila, kot je določeno v členih 16 do 20, ter pooblastilo za naložitev upravnih in periodičnih denarnih kazni, kot je določeno v členih 21 in 22.

Za namene izvajanja navedenih pooblastil lahko Organ izda zavezujoče odločitve, naslovljene na posamezne izbrane subjekte. Organ je pooblaščen za nalaganje upravnih denarnih kazni zaradi neupoštevanja odločitev, sprejetih pri izvajanju pooblastil, določenih v členu 20, v skladu s členom 21.

2. V zvezi z nadzorniki in nadzornimi organi ima Organ pooblastila, da:

   (a) zahteva predložitev vseh informacij ali dokumentov, vključno s pisnimi ali ustnimi razlagami, potrebnih za izvajanje svojih funkcij, vključno s statističnimi informacijami in informacijami v zvezi z notranjimi postopki ali ureditvami nacionalnih organov;

   (b) izdaja smernice in priporočila;

   (c) izdaja zahteve za ukrepanje in navodila o ukrepih, ki bi jih bilo treba sprejeti v zvezi z neizbranimi pooblaščenimi subjekti v skladu z oddelkom 4 poglavja II.

3. V zvezi s FIU v državah članicah ima Organ pooblastila, da:

   (a) od FIU zahteva podatke in analize, ki so pomembni za oceno groženj, ranljivosti in tveganj, s katerimi se sooča notranji trg v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma;

   (b) zbira informacije in statistične podatke v zvezi z nalogami in dejavnostmi FIU;

   (c) pridobiva in obdeluje informacije in podatke, ki so potrebni za usklajevanje skupnih analiz, kot je določeno v členu 33;

   (d) izdaja smernice in priporočila.

4. Za izvajanje nalog iz člena 5(1) ima Organ pooblastila, da:

   (a) pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov v posebnih primerih iz člena 38;

   (b) pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov v posebnih primerih iz člena 42;

   (c) izdaja smernice in priporočila, kakor je določeno v členu 43;

   (d) izdaja mnenja za Evropski parlament, Svet ali Komisijo, kakor je določeno v členu 44.

ODDELEK 2

NADZORNI SISTEM ZA AML/CFT

Člen 7

Sodelovanje v okviru nadzornega sistema za AML/CFT

1. Organ je odgovoren za učinkovito in dosledno delovanje nadzornega sistema za AML/CFT.

2. Za Organ in nadzorne organe velja dolžnost sodelovanja v dobri veri in obveznost izmenjave informacij.

Člen 8

Metodologija nadzora na področju AML/CFT

1. Organ razvije in vzdržuje posodobljeno in usklajeno metodologijo nadzora na področju AML/CFT, v kateri je podrobno opredeljen pristop k nadzoru pooblaščenih subjektov v Uniji, ki temelji na tveganju. Metodologija je sestavljena iz smernic, priporočil ter drugih ukrepov in instrumentov, kakor je ustrezno, vključno zlasti z osnutki regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, na podlagi pooblastil, določenih v aktih iz člena 1(2).

2. Organ pri razvoju metodologije nadzora razlikuje med pooblaščenimi subjekti na podlagi sektorjev, v katerih delujejo. Metodologija nadzora vključuje vsaj naslednje elemente:

   (a) referenčna merila in metodologijo za razvrščanje pooblaščenih subjektov v kategorije tveganja na podlagi njihovega profila preostalega tveganja, ločeno za vsako kategorijo pooblaščenih subjektov;

   (b) pristope k nadzornemu pregledu samoocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih izvedejo pooblaščeni subjekti;

   (c) pristope k nadzornemu pregledu notranjih politik in postopkov pooblaščenih subjektov, vključno s politikami skrbnega preverjanja strank;

   (d) pristope k nadzornemu ocenjevanju dejavnikov tveganja, ki so značilni za stranke, poslovne odnose, transakcije in distribucijske poti pooblaščenih subjektov ali so povezani z njimi, ter geografskih dejavnikov tveganja.

3. Metodologija odraža visoke nadzorne standarde na ravni Unije ter temelji na ustreznih mednarodnih standardih in smernicah. Organ redno pregleduje in posodablja svojo metodologijo nadzora, pri čemer upošteva razvoj tveganj, ki vplivajo na notranji trg.

Člen 9

Tematski pregledi

1. Nadzorni organi vsako leto do 31. oktobra predložijo Organu letne delovne programe za naslednje leto. Če taki delovni programi vključujejo nadzorne preglede, izvedene na tematski podlagi s ciljem oceniti tveganja ML/TF ali določen vidik takih tveganj, ki jim je izpostavljenih več pooblaščenih subjektov hkrati, nadzorni organi predložijo naslednje informacije:

   (a) obseg vsakega načrtovanega tematskega pregleda, kar zadeva kategorijo in število vključenih pooblaščenih subjektov, in vsebino pregleda;

   (b) časovni okvir vsakega načrtovanega tematskega pregleda;

   (c) načrtovane vrste, naravo in pogostost nadzornih dejavnosti, ki se izvajajo v zvezi z vsakim tematskim pregledom, vključno z vsemi inšpekcijskimi pregledi na kraju samem ali drugimi vrstami neposredne interakcije s pooblaščenimi subjekti, če je to ustrezno.

2. Ob koncu vsakega leta predsednik Organa predloži splošnemu odboru v nadzorni sestavi iz člena 46(2) usklajen načrt tematskih pregledov, ki jih nadzorni organi nameravajo izvesti v naslednjem letu.

3. Če obseg tematskih pregledov in njihova pomembnost za celotno Unijo upravičujeta usklajevanje na ravni Unije, preglede skupaj izvajajo ustrezni nadzornimi organi in jih usklajuje Organ. Splošni odbor v nadzorni sestavi pripravi seznam skupnih tematskih pregledov. Splošni odbor v nadzorni sestavi pripravi poročilo o izvedbi, vsebini in rezultatu vsakega skupnega tematskega pregleda. Organ to poročilo objavi na svojem spletnem mestu.

4. Organ usklajuje dejavnosti nadzornih organov ter olajšuje načrtovanje in izvajanje izbranih skupnih tematskih pregledov iz odstavka 3. Vsaka neposredna interakcija z neizbranimi pooblaščenimi subjekti v okviru katerega koli tematskega pregleda ostane v izključni pristojnosti nadzornega organa, odgovornega za nadzor nad neizbranimi pooblaščenimi subjekti, ter se ne razlaga kot prenos nalog in pooblastil v zvezi s takimi subjekti v okviru nadzornega sistema za AML/CFT.

5. Če se za načrtovane tematske preglede na nacionalni ravni ne uporablja usklajen pristop na ravni Unije, Organ skupaj z nadzornimi organi preuči potrebo po prilagoditvi ali uskladitvi časovnega okvira zadevnih tematskih pregledov in možnost take prilagoditve ali uskladitve ter olajša izmenjavo informacij in vzajemno pomoč med nadzornimi organi, ki izvajajo zadevne tematske preglede. Organ olajša tudi vse dejavnosti, ki jih zadevni nadzorni organi morda želijo izvajati skupaj ali na podoben način v okviru svojih zadevnih tematskih pregledov.

6. Organ zagotovi izmenjavo rezultatov in ugotovitev tematskih pregledov, ki jih več nadzornih organov izvede na nacionalni ravni, z vsemi nadzornimi organi, z izjemo zaupnih informacij, ki se nanašajo na posamezne pooblaščene subjekte. Izmenjava informacij vključuje vse skupne ugotovitve, ki so rezultat izmenjav informacij ali kakršnih koli skupnih ali usklajenih dejavnosti med več nadzornimi organi.

Člen 10

Vzajemna pomoč v okviru nadzornega sistema za AML/CFT

1. Organ lahko po potrebi razvije:

   (a) nove praktične instrumente in orodja za konvergenco za spodbujanje skupnih nadzornih pristopov in dobrih praks;

   (b) praktična orodja in metode za vzajemno pomoč na podlagi:

      (i) posebnih zahtev nadzornih organov;

      (ii) predložitve nesoglasij med nadzornimi organi o ukrepih, ki bi jih moralo v zvezi s pooblaščenim subjektom skupaj izvesti več nadzornih organov.

2. Organ olajšuje in spodbuja vsaj naslednje dejavnosti:

   (a) sektorske in medsektorske programe usposabljanja, tudi v zvezi s tehnološkimi inovacijami;

   (b) izmenjave osebja, uporabo shem začasne napotitve, tesno medinstitucionalno sodelovanje in kratkotrajne obiske;

(c) izmenjave nadzornih praks med nadzornimi organi, kadar en organ razvije strokovno znanje na posameznem področju nadzornih praks za AML/CFT.

3. Vsak nadzorni organ lahko Organu predloži prošnjo za vzajemno pomoč v zvezi s svojimi nadzornimi nalogami, pri čemer navede vrsto pomoči, ki jo lahko zagotovi osebje Organa, osebje enega ali več nadzornih organov ali kombinacija obojih. Če se prošnja nanaša na dejavnosti, povezane z nadzorom nad določenimi pooblaščenimi subjekti, nadzorni organ prosilec zagotovi, da se lahko odobri dostop do vseh informacij in podatkov, potrebnih za zagotavljanje pomoči. Organ hrani in redno posodablja informacije o posameznih strokovnih področjih in zmogljivostih nadzornih organov za zagotavljanje vzajemne pomoči.

4. Če se na Organ naslovi prošnja za zagotovitev pomoči za izvajanje posebnih nadzornih nalog na nacionalni ravni v zvezi z neizbranimi pooblaščenimi subjekti, nadzorni organ prosilec podrobno opredeli naloge, za katere v svoji prošnji prosi za podporo. Pomoč se ne razlaga kot prenos nadzornih nalog, pooblastil ali odgovornosti za nadzor nad neizbranimi pooblaščenimi subjekti z nadzornega organa prosilca na Organ.

5. Organ si po najboljših močeh prizadeva zagotoviti zahtevano pomoč, tudi z mobilizacijo lastnih človeških virov in z zagotavljanjem prostovoljne mobilizacije virov nadzornih organov.

6. Ob koncu vsakega leta predsednik Organa obvesti splošni odbor v nadzorni sestavi o virih, ki jih bo Organ dodelil za zagotavljanje take pomoči.

7. Vsaka interakcija med osebjem Organa in pooblaščenim subjektom ostane v izključni pristojnosti nadzornega organa, odgovornega za nadzor nad zadevnim subjektom, ter se ne razlaga kot prenos nalog in pooblastil v zvezi s posameznimi pooblaščenimi subjekti v okviru nadzornega sistema za AML/CFT.

Člen 11

Osrednja podatkovna zbirka AML/CFT

1. Organ vzpostavi in posodablja osrednjo podatkovno zbirko informacij, ki se zbirajo v skladu z odstavkom 2. Organ analizira prejete informacije in zagotovi, da se dajo na voljo nadzornim organom, če je to potrebno in pod pogojem ohranjanja zaupnosti informacij. Organ lahko na lastno pobudo z rezultati analize seznani nadzorne organe z namenom olajšanja njihovih nadzornih dejavnosti.

2. Nadzorni organi posredujejo Organu vsaj naslednje informacije, vključno s podatki v zvezi s posameznimi pooblaščenimi subjekti:

(a) seznam vseh nadzornih organov in samoregulativnih organov, ki jim je zaupan nadzor nad pooblaščenimi subjekti, vključno z informacijami o njihovem mandatu, nalogah in pooblastilih;

(b) statistične informacije o vrsti in številu nadzorovanih pooblaščenih subjektov v vsaki državi članici ter osnovne informacije o profilu tveganja;

(c) zavezujoče ukrepe in sankcije, sprejete pri nadzoru posameznih pooblaščenih subjektov;

(d) vse nasvete, zagotovljene drugim nacionalnim organom v zvezi s postopki za pridobitev dovoljenj, postopki za odvzem dovoljenj ter ocenami sposobnosti in

primernosti delničarjev ali članov upravljalnega organa posameznih pooblaščenih subjektov;

(e) poročila o rezultatih nadzornih dejavnosti;

(f) rezultate nadzornih pregledov spisov glede politično izpostavljenih oseb, njihovih družinskih članov in sodelavcev;

(g) statistične informacije v zvezi z izvedenimi nadzornimi dejavnostmi v preteklem koledarskem letu, vključno s številom inšpekcijskih pregledov na kraju samem in drugje;

(h) statistične informacije o kadrovskih in drugih virih javnih organov.

3. Organ lahko od nadzornih organov zahteva, naj poleg informacij iz odstavka 2 predložijo tudi druge informacije. Nadzorni organi posodobijo katere koli predložene informacije.

4. Vsak nadzorni organ ali organ, ki ni pristojen za AML, lahko na Organ naslovi utemeljeno zahtevo po informacijah, zbranih v skladu z odstavkom 2, ki so pomembne za njegove nadzorne dejavnosti. Organ te zahteve oceni in informacije, ki jih zahtevajo nadzorni organi ali organi, ki niso pristojni za AML, pravočasno predloži, če je to potrebno in pod pogojem ohranjanja zaupnosti informacij. Organ obvesti zadevni organ, ki je prvotno predložil zahtevane informacije, o identiteti nadzornega ali drugega organa prosilca, identiteti zadevnega pooblačenega subjekta, razlogu za zahtevo po informacijah ter o tem, ali so bile organu prosilcu informacije zagotovljene.

ODDELEK 3

NEPOSREDNI NADZOR NAD IZBRANIMI POOBLAŠČENIMI SUBJEKTI

Člen 12

Ocena pooblaščenih subjektov za namene izbora za neposredni nadzor

1. Organ za izvajanje svojih nalog iz člena 5(2) redno ocenjuje naslednje pooblaščene subjekte na podlagi meril in po postopku iz odstavkov 2 do 6 tega člena ter člena 13:

(a) kreditne institucije s sedežem v najmanj sedmih državah članicah, vključno z državo članico ustanovitve in državami članicami, v katerih delujejo prek hčerinskih družb ali podružnic;

(b) druge finančne institucije, ki delujejo v najmanj desetih državah članicah, vključno z državo članico ustanovitve, drugo državo članico, v kateri delujejo prek hčerinske družbe ali podružnice, in vsemi drugimi državami članicami, v katerih delujejo z neposrednim zagotavljanjem storitev ali prek mreže zastopnikov.

2. Profil tveganja ocenjenih pooblaščenih subjektov iz odstavka 1, točka (a) ali (b), pri delovanju se v vsaki jurisdikciji, v kateri delujejo, razvrsti kot nizek, srednji, precejšen ali visok, in sicer na podlagi referenčnih meril in v skladu z metodologijo, določeno v regulativnem tehničnem standardu iz odstavka 5.

3. Metodologija za razvrstitev profila tveganja pri delovanju se vzpostavi ločeno za vsaj naslednje kategorije pooblaščenih subjektov:

(a) kreditne institucije;

(b) menjalnice;

(c) kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje in alternativne investicijske sklade;

(d) ponudnike kreditov, ki niso kreditne institucije;

(e) institucije za izdajo elektronskega denarja;

(f) investicijske družbe;

(g) ponudnike plačilnih storitev;

(h) življenjske zavarovalnice;

(i) posrednike življenjskega zavarovanja;

(j) druge finančne institucije.

4. Za vsako kategorijo pooblaščenih subjektov iz odstavka 4 referenčna merila v metodologiji ocenjevanja temeljijo na kategorijah dejavnikov tveganja, povezanih s strankami, produkti, storitvami, transakcijami, distribucijskimi potmi in geografskimi območji. Referenčna merila se določijo za vsaj naslednje kazalnike tveganja pri delovanju v kateri koli državi članici, kjer delujejo:

(a) v zvezi s tveganjem, povezanim s strankami: delež nerezidenčnih strank, prisotnost in delež strank, opredeljenih kot politično izpostavljene osebe;

(b) v zvezi s produkti in storitvami, ki se ponujajo:

(i) pomen produktov in storitev, ki so opredeljeni kot potencialno najranljivejši za tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na ravni notranjega trga v nadnacionalni oceni tveganja ali na ravni države v nacionalni oceni tveganja, ter obseg trgovanja z njimi;

(ii) obseg storitev depozitnih in plačilnih računov, ki se opravljajo v skladu s svobodo opravljanja storitev;

(iii) za ponudnike storitev denarnih nakazil pomen skupne letne dejavnosti izdajanja in sprejemanja vsakega ponudnika nakazil v jurisdikciji;

(c) v zvezi z geografskimi območji:

(i) letni obseg storitev korespondenčnega bančništva, ki jih subjekti iz finančnega sektorja Unije zagotavljajo v tretjih državah;

(ii) število in delež strank korespondenčnega bančništva iz tretjih držav s strukturnimi pomanjkljivostmi v njihovih sistemih za AML, ki so jih opredelili svetovni organi za določanje standardov;

(iii) obseg dejavnosti ponudnikov storitev v zvezi z virtualnimi sredstvi, ki so registrirani ali licencirani v tretjih državah in delujejo kot finančne institucije v Uniji.

5. Organ pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih je določena metodologija z referenčnimi merili iz odstavka 4 za razvrstitev profila tveganja pri delovanju katere koli čezmejne kreditne ali finančne institucije v vseh državah članicah, v katerih deluje, kot nizkega, srednjega, precejšnjega ali visokega.

Organ osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [1. januarja 2025].

Komisija je pooblaščena za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 38 te uredbe.

6. Organ pregleda referenčna merila in metodologijo vsaj vsaka tri leta. Če so potrebne spremembe, Organ predloži Komisiji spremenjene osnutke regulativnih tehničnih standardov.

Člen 13

Postopek oblikovanja seznama izbranih pooblaščenih subjektov

1. Naslednji pooblaščeni subjekti izpolnjujejo merila za izbrani pooblaščeni subjekt:

   (a) vsaka kreditna institucija, ocenjena v skladu s členom 12, ki ima profil visokega tveganja pri delovanju v najmanj štirih državah članicah in je bila v preteklih treh letih predmet nadzorne ali druge javne preiskave zaradi bistvenih kršitev aktov iz člena 1(2) v najmanj eni od teh držav članic;

   (b) vsaka finančna institucija, ocenjena v skladu s členom 12, ki ima visoko tveganje pri delovanju v najmanj eni državi članici, v kateri ima sedež ali v kateri deluje prek hčerinske družbe ali podružnice, in najmanj petih drugih državah članicah, v katerih deluje prek neposrednega zagotavljanja storitev ali zastopniške mreže.

2. Organ začne prvi izbirni postopek 1. julija 2025 in zaključi izbor v enem mesecu. Izbor se opravi vsaka tri leta po datumu začetka prvega izbora in se zaključi v enem mesecu v vsakem izbirnem obdobju. Organ po zaključku izbirnega postopka brez nepotrebnega odlašanja objavi seznam izbranih pooblaščenih subjektov. Organ začne neposredni nadzor nad izbranimi pooblaščenimi subjekti pet mesecev po objavi seznama.

3. Izbrani pooblaščeni subjekt ostane pod neposrednim nadzorom Organa, dokler Organ ne začne izvajati neposrednega nadzora nad izbranimi pooblaščenimi subjekti na podlagi seznama, pripravljenega za naslednji krog izbora, ki ne vključuje več zadevnega pooblaščenega subjekta.

Člen 14

Sodelovanje v nadzornem sistemu za AML/CFT za namene neposrednega nadzora

1. Brez poseganja v pristojnost Organa v skladu s členom 20(2), točka (g), da neposredno prejema informacije, ki jih redno sporočajo izbrani pooblaščeni subjekti, ali ima neposreden dostop do njih, finančni nadzorniki zagotovijo Organu vse informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog, prenesenih na Organ.

2. Kjer je to primerno, so finančni nadzorniki odgovorni za pomoč Organu pri pripravi in izvajanju vseh aktov, ki se nanašajo na naloge iz člena 5(2), točka (b), kar zadeva vse izbrane pooblaščene subjekte, vključno s pomočjo pri dejavnostih preverjanja. Pri izvajanju takih nalog upoštevajo navodila Organa.

3. Organ pripravi izvedbene tehnične standarde, ki določajo pogoje, pod katerimi morajo finančni nadzorniki pomagati Organu v skladu z odstavkom 2.

4. Organ osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2025.

Komisija je pooblaščena za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 42.

Člen 15

Skupne nadzorniške skupine

1. Skupna nadzorniška skupina se ustanovi za nadzor nad vsakim izbranim pooblaščenim subjektom. Vsaka skupna nadzorniška skupina je sestavljena iz osebja Organa in osebja finančnih nadzornikov, pristojnih za nadzor nad izbranim pooblaščenim subjektom na nacionalni ravni. Člani skupne nadzorniške skupine se imenujejo v skladu z odstavkom 4, njihovo delo pa usklajuje imenovani član osebja Organa (v nadaljnjem besedilu: koordinator skupne nadzorniške skupine).

2. Koordinator skupne nadzorniške skupine zagotavlja usklajevanje dela v skupni nadzorniški skupini. Člani skupne nadzorniške skupine upoštevajo navodila koordinatorja skupne nadzorniške skupine v zvezi s svojimi nalogami v skupni nadzorniški skupini. To ne vpliva na njihove naloge in dolžnosti, ki jih opravljajo v okviru njihovih zadevnih finančnih nadzornikov. Koordinator skupne nadzorniške skupine je na podlagi strinjanja zadevnih finančnih nadzornikov delegiran iz Organa v finančnega nadzornika v državi članici, v kateri ima izbrani pooblaščeni subjekt svoj sedež Trajanje delegacije je omejeno na obdobje, v katerem Organ izvaja nadzorne naloge v zvezi z izbranim pooblaščenim subjektom.

3. Naloge skupne nadzorniške skupine vključujejo naslednje:

   (a) izvajanje nadzornih pregledov in ocenjevanj za izbrane pooblaščene subjekte;

   (b) izvajanje in usklajevanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem pri izbranih pooblaščenih subjektih in pripravo poročil, vključno s predlogi za sprejetje nadzornih ukrepov na podlagi takih poročil, če je to potrebno;

   (c) upoštevanje pregledov, ocen in inšpekcijskih pregledov na kraju samem iz točk (a) in (b) ter sodelovanje pri pripravi osnutkov odločitev za zadevni izbrani pooblaščeni subjekt, ki se predlagajo splošnemu odboru in izvršilnemu odboru;

   (d) povezovanje s finančnimi nadzorniki, kadar je to potrebno za izvajanje nadzornih nalog v kateri koli državi članici, v kateri je ustanovljen izbrani pooblaščeni subjekt.

4. Organ je odgovoren za ustanovitev in sestavo skupnih nadzorniških skupin. Zadevni finančni nadzorniki izmed svojega osebja imenujejo eno ali več oseb za člana ali člane skupne nadzorniške skupine. Član osebja finančnega nadzornika je lahko imenovan za člana več kot ene skupne nadzorniške skupine.

5. Organ in finančni nadzorniki se medsebojno posvetujejo in dogovorijo o uporabi osebja v zvezi s skupnimi nadzorniškimi skupinami.

Člen 16

Zahteva za informacije

1. Organ lahko od izbranih pooblaščenih subjektov in fizičnih ali pravnih oseb, ki tem pripadajo, ter tretjih oseb, ki so jim izbrani pooblaščeni subjekti oddali v zunanje izvajanje operativne funkcije ali dejavnosti, in fizičnih ali pravnih oseb, povezanih z njimi, zahteva, naj predložijo vse informacije, potrebne za izvajanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo.

2. Zahtevane informacije zagotovijo osebe iz odstavka 1 ali njihovi zastopniki in, v primeru pravnih oseb ali združenj, ki nimajo pravne osebnosti, osebe, ki so po zakonu ali statutu pooblaščene za njihovo zastopanje. Te informacije lahko v imenu svojih strank predložijo ustrezno pooblaščeni pravni zastopniki. Stranke so v celoti odgovorne, če so predložene informacije nepopolne, nepravilne ali zavajajoče.

3. Če Organ pridobi informacije neposredno od pravnih ali fizičnih oseb iz odstavka 1, te informacije da na voljo zadevnemu finančnemu nadzorniku.

Člen 17

Splošne preiskave

1. Organ lahko za izvajanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, izvede vse potrebne preiskave katerega koli izbranega pooblaščenega subjekta ali katere koli fizične ali pravne osebe, ki jo zaposluje izbrani pooblaščeni subjekt ali pripada izbranemu pooblaščenemu subjektu ter je ustanovljena ali locirana v državi članici.

   V ta namen lahko Organ:

   (a) zahteva predložitev dokumentacije;

   (b) pregleda poslovne knjige in evidence oseb ter pridobi kopije takih knjig in evidenc ali izpiske iz njih;

   (c) pridobi dostop do poročil notranje revizije, potrjevanja računovodskih izkazov in vse programske opreme, podatkovnih zbirk, orodij IT ali drugih elektronskih sredstev za evidentiranje informacij;

   (d) pridobi pisno ali ustno obrazložitev oseb iz člena 16 oziroma njihovih predstavnikov ali osebja;

   (e) opravi razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, z namenom zbiranja informacij o predmetu preiskave.

2. Pri osebah iz člena 16 se opravijo preiskave, ki se uvedejo na podlagi odločitve Organa. Če oseba ovira preiskavo, finančni nadzornik države članice, v kateri so zadevni prostori, v skladu z nacionalnim pravom zagotovi potrebno pomoč, vključno z olajšanjem dostopa Organa do poslovnih prostorov pravnih oseb iz člena 16, da se lahko uveljavijo pravice iz odstavka 1 tega člena.

Člen 18

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. Organ lahko za izvajanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, ob predhodnem uradnem obvestilu zadevnemu finančnemu nadzorniku, opravi vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem v poslovnih prostorih pravnih oseb iz člena 16. Organ lahko inšpekcijski pregled na kraju samem opravi, ne da bi zadevne pravne osebe o njem predhodno obvestil, če to terjata pravilna izvedba in učinkovitost inšpekcijskega pregleda.

2. Osebje Organa in druge osebe, ki jih organ pooblasti za opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore in na zemljišče pravnih oseb, ki so predmet odločitve o preiskavi, ki jo sprejme Organ, ter imajo vsa pooblastila iz člena 20.

3. Pri pravnih osebah iz člena 16 se opravijo inšpekcijski pregledi na kraju samem na podlagi odločitve Organa.

4. Osebje in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ali imenuje finančni nadzornik države članice, v kateri je treba opraviti inšpekcijski pregled, pod nadzorom in ob usklajevanju Organa dejavno pomagajo uradnikom Organa in drugim osebam, ki jih pooblasti Organ. V ta namen imajo pooblastila iz odstavka 2. Pri inšpekcijskih pregledih na kraju samem ima pravico sodelovati tudi osebje finančnih nadzornikov zadevne države članice.

5. Če osebje Organa in druge spremljevalne osebe, ki jih pooblasti ali imenuje Organ, ugotovijo, da oseba nasprotuje inšpekcijskemu pregledu na kraju samem, odrejenemu na podlagi tega člena, jim finančni nadzornik zadevne države članice zagotovi potrebno pomoč v skladu z nacionalnim pravom. Kolikor je to potrebno za inšpekcijski pregled, ta pomoč vključuje zapečatenje vseh poslovnih prostorov in knjig ali evidenc. Kadar zadevni finančni nadzornik nima tega pooblastila, uporabi svoja pooblastila, da za potrebno pomoč zaprosi druge nacionalne organe.

Člen 19

Dovoljenje sodnega organa

1. Če je za inšpekcijski pregled na kraju samem iz člena 18 potrebno dovoljenje sodnega organa v skladu z nacionalnim pravom, Organ zaprosi za tako dovoljenje.

2. Če se zaprosi za dovoljenje iz odstavka 1, nacionalni sodni organ preveri, ali je odločitev Organa pristna ter ali predvideni prisilni ukrepi niso samovoljni ali pretirani glede na predmet inšpekcijskega pregleda. Pri preverjanju sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni sodni organ zaprosi Organ za podrobna pojasnila, zlasti glede razlogov, ki jih ima Organ za sum o kršitvi aktov iz člena 1(2), prvi pododstavek, resnosti domnevne kršitve in narave vpletenosti osebe, na katero se nanašajo prisilni ukrepi. Nacionalni sodni organ pa ne presoja tega, ali je inšpekcijski pregled potreben, in ne zahteva informacij iz spisa Organa. Zakonitost odločitve Organa lahko presoja samo Sodišče Evropske unije.

Člen 20

Nadzorniška pooblastila

1. Organ ima za izvajanje svojih nalog iz člena 5(2) pooblastila, navedena v odstavku 2 tega člena, da od katerega koli izbranega pooblaščenega subjekta zahteva, naj sprejme potrebne ukrepe, če:

   (a) izbrani pooblaščeni subjekt ne izpolnjuje zahtev iz aktov Unije in nacionalne zakonodaje, navedenih v členu 1(2);

   (b) ima Organ dokaze, da bo izbrani pooblaščeni subjekt v naslednjih 12 mesecih verjetno kršil zahteve iz aktov Unije in nacionalne zakonodaje, navedenih v členu 1(2);

   (c) ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih izvaja izbrani pooblaščeni subjekt, na podlagi ugotovitve Organa ne zagotavljajo zanesljivega upravljanja in kritja njegovih tveganj.

2. Za namene člena 6(1) ima Organ zlasti pooblastila, da:

   (a) zahteva okrepitev ureditev, postopkov, mehanizmov in strategij;

   (b) zahteva načrt za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzornimi zahtevami iz aktov Unije in nacionalne zakonodaje, navedenih v členu 1(2), ter določi rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z njegovim obsegom in rokom;

   (c) zahteva uporabo določene politike ali obravnavanja strank, transakcij ali distribucijskih poti;

   (d) omeji poslovanje, dejavnosti ali mrežo institucij, ki vključujejo izbrani pooblaščeni subjekt, ali da zahteva opustitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma;

   (e) zahteva izvedbo ukrepov za zmanjšanje tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma pri dejavnostih, produktih in sistemih izbranih pooblaščenih subjektov;

   (f) zahteva spremembe v strukturi upravljanja;

   (g) zahteva predložitev kakršnih koli podatkov ali informacij, ki so potrebni za izpolnjevanje nalog, navedenih v členu 5(2), in predložitev kakršnega koli dokumenta ali določi zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja;

   (h) določi posebne zahteve v zvezi s posamezniki strankami, transakcijami ali dejavnostmi, ki pomenijo visoka tveganja;

   (i) predlaga odvzem dovoljenja za izbrani pooblaščeni subjekt organu, ki je izdal tako dovoljenje.

3. Organ ima tudi pooblastila in obveznosti, ki jih imajo na podlagi upoštevnega prava Unije nadzorni organi, razen če ni v tej uredbi določeno drugače. Organ lahko, kolikor je to potrebno za izvajanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, od navedenih nadzornih organov z navodili zahteva, naj uporabijo svoja pooblastila na podlagi pogojev, določenih v nacionalnem pravu, in v skladu s takimi pogoji, kadar ta uredba takih pooblastil ne prenaša na Organ, zlasti kadar taka pooblastila izhajajo iz člena 41(1)(a) do (f), (2) in (3) [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za

direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423]. Navedeni nadzorni organi Organ v celoti obveščajo o izvajanju teh pooblastil.

Člen 21

Upravne denarne kazni

1. Če izbrani pooblaščeni subjekt namerno ali iz malomarnosti krši zahtevo, navedeno v Prilogi II, iz pravnih aktov Unije, ki se neposredno uporabljajo in so navedeni v členu 1(2), ali ne spoštuje zavezujoče odločitve iz člena 6(1), lahko Organ za namene izvajanja nalog, ki se prenesejo nanj s to uredbo, naloži upravne denarne kazni pod pogoji, določenimi v odstavkih 2 do 7 tega člena.

2. Če izvršilni odbor Organa ugotovi, da je izbrani pooblaščeni subjekt namerno ali iz malomarnosti bistveno kršil zahteve, ki se neposredno uporabljajo in so vsebovane v [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za uredbo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 420] ali [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za uredbo o prenosih sredstev, COM(2021) 422], sprejme odločitev o naložitvi upravnih denarnih kazni v skladu z odstavkom 3. Glede na okoliščine posameznega primera se upravne denarne kazni naložijo poleg ali namesto zahtev iz člena 20(2).

3. Osnovni znesek upravnih denarnih kazni iz odstavka 1 je znotraj naslednjih mejnih vrednosti:

   (a) za bistvene kršitve ene ali več zahtev v zvezi s skrbnim preverjanjem strank, politikami in postopki skupine in/ali obveznostmi poročanja, ki so bile ugotovljene v dveh ali več državah članicah, v katerih deluje izbrani pooblaščeni subjekt, znaša kazen najmanj 1 000 000 EUR in ne presega 2 000 000 EUR ali 1 % letnega prometa, pri čemer se upošteva višji znesek;

   (b) za bistvene kršitve ene ali več zahtev v zvezi s skrbnim preverjanjem strank, notranjimi politikami, kontrolami ter postopki in/ali obveznostmi poročanja, ki so bile ugotovljene v eni državi članici, v katerih deluje izbrani pooblaščeni subjekt, znaša kazen najmanj 500 000 EUR in ne presega 1 000 000 EUR ali 0,5 % letnega prometa, pri čemer se upošteva višji znesek;

   (c) za bistvene kršitve vseh drugih zahtev, ki so bile ugotovljene v dveh ali več državah članicah, v katerih deluje izbrani pooblaščeni subjekt, znaša kazen najmanj 1 000 000 EUR in ne presega 2 000 000 EUR;

   (d) za bistvene kršitve vseh drugih zahtev, ki so bile ugotovljene v eni državi članici, znaša kazen najmanj 500 000 EUR in ne presega 1 000 000 EUR;

   (e) za bistvene kršitve odločitev Organa iz člena 6(1) znaša kazen najmanj 100 000 EUR in ne presega 1 000 000 EUR.

4. Osnovni zneski, določeni v okviru mejnih vrednosti iz odstavka 3, se po potrebi prilagodijo ob upoštevanju oteževalnih ali olajševalnih dejavnikov v skladu z zadevnimi koeficienti iz Priloge I. Zadevni oteževalni koeficienti se vsak posebej uporabijo za osnovni znesek. Kadar se uporabi več kot en oteževalni koeficient, se razlika med osnovnim zneskom in zneskom po uporabi vsakega posameznega oteževalnega koeficienta doda osnovnemu znesku. Kadar je mogoče določiti korist, ki izhaja iz kršitve s strani fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev, ali izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, se po uporabi koeficientov prištejejo k skupnemu znesku kazni.

5. Zadevni olajševalni koeficienti se vsak posebej uporabijo za osnovni znesek. Če se uporabi več kot en olajševalni koeficient, se razlika med osnovnim zneskom in zneskom po uporabi vsakega posameznega olajševalnega koeficienta odšteje od osnovnega zneska.

6. Najvišji znesek kazni za bistvene kršitve iz odstavka 2, točki (a) in (b), po uporabi koeficientov iz odstavkov 4 in 5 ne presega 10 % skupnega letnega prometa pooblaščenega subjekta v preteklem poslovnem letu.

7. Najvišji znesek kazni za bistvene kršitve iz odstavka 2, točki (c) in (d), po uporabi koeficientov iz odstavkov 4 in 5 ne presega 10 000 000 EUR oziroma, v državah članicah, katerih valuta ni euro, ustrezne vrednosti v nacionalni valuti.

8. Kadar je pooblaščeni subjekt obvladujoče podjetje ali odvisno podjetje obvladujočega podjetja, od katerega se zahteva, da pripravi konsolidirane računovodske izkaze v skladu s členom 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[22], je ustrezni skupni letni promet enak skupnemu letnemu prometu ali ustrezni vrsti prihodka v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi glede na zadnje razpoložljive konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je odobril upravljalni organ končnega obvladujočega podjetja.

9. V primerih, ki niso zajeti v odstavku 1 tega člena, lahko Organ, če je to potrebno za izvajanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, od finančnih nadzornikov zahteva, naj sprožijo postopek za sprejetje ukrepov, s katerimi zagotovijo naložitev ustreznih upravnih denarnih kazni v skladu z zakonodajnimi akti iz člena 1(2) in vso ustrezno nacionalno zakonodajo, ki daje posebna pooblastila, ki se trenutno s pravom Unije ne zahtevajo. Kazni, ki jih uporabijo finančni nadzorniki, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

   Prvi pododstavek se uporablja za upravne denarne kazni, ki se naložijo izbranim pooblaščenim subjektom zaradi kršitev nacionalnega prava, s katerim se prenese [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423], in za vse upravne denarne kazni, ki se naložijo članom upravnega odbora izbranih pooblaščenih subjektov, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev s strani pooblaščenega subjekta.

10. Uporabljene upravne denarne kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 22

Periodične denarne kazni

1. Izvršilni odbor z odločitvijo naloži periodično denarno kazen z namenom zagotoviti, da:

   (a) izbrani pooblaščeni subjekt odpravi kršitev v skladu z odločitvijo, sprejeto v skladu s členom 6(1);

   (b) oseba iz člena 16(1) predloži popolne informacije, ki se zahtevajo z odločitvijo v skladu s členom 6(1);

[22] Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

(c) oseba iz člena 16(1) privoli v preiskavo in zlasti predloži popolne evidence, podatke, postopke ali drugo zahtevano gradivo ter dopolni in popravi druge informacije, predložene v okviru preiskave, sprožene v skladu s členom 17.

2. Periodična denarna kazen je učinkovita in sorazmerna. Periodična denarna kazen se naloži za vsak dan, dokler izbrani pooblaščeni subjekt ali zadevna oseba ne zagotovi spoštovanja ustrezne odločitve iz odstavka 1.

3. Ne glede na odstavek 2, znesek periodične denarne kazni znaša 3 % povprečnega dnevnega prometa v preteklem poslovnem letu ali, v primeru fizičnih oseb, 2 % povprečnega dnevnega dohodka v preteklem koledarskem letu. Računa se od datuma, določenega v odločitvi, s katero se naloži periodična denarna kazen.

4. Periodična denarna kazen se lahko naloži za obdobje največ šestih mesecev po uradnem obvestilu o odločitvi Organa.

Člen 23

Pridobitev izjav oseb, ki so v postopku

1. Pred sprejetjem vsake odločitve o naložitvi upravne denarne kazni ali periodične denarne kazni v skladu s členoma 21 in 22 izvršilni odbor osebam, ki so v postopku, omogoči, da se izjavijo glede ugotovitev Organa. Odločitve izvršilnega odbora temeljijo samo na ugotovitvah, v zvezi s katerimi so osebe, ki so v postopku, imele možnost podati pripombe.

2. Med postopkom se v celoti spoštuje pravica oseb, ki so v postopku, do obrambe. Zagotovljena jim je pravica do vpogleda v spis Organa, ob upoštevanju upravičenega interesa drugih oseb glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica vpogleda v spis ne velja za zaupne informacije ali notranje pripravljalne dokumente Organa.

Člen 24

Razkritje, narava, izvršitev in dodelitev upravnih denarnih kazni in periodičnih denarnih kazni

1. Organ javnosti razkrije vse upravne denarne kazni in periodične denarne kazni, ki so bile naložene izbranemu pooblaščenemu subjektu v skladu s členoma 21 in 22, razen če bi tako razkritje javnosti povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.

2. Upravne denarne kazni in periodične denarne kazni, naložene v skladu s členoma 21 in 22, so izvršljive.

Izvršitev urejajo pravila civilnega postopka, ki veljajo v državi, na ozemlju katere se izvršitev opravi. Organ, ki ga v ta namen določi vlada vsake od držav članic ter o tem obvesti Organ in Sodišče Evropske unije, odločitvi priloži izvršilni nalog, pri čemer ni potrebna nobena druga formalnost razen overovitve verodostojnosti odločitve.

Ko so te formalnosti na zahtevo zadevne stranke izpolnjene, lahko ta zadevo preda neposredno pristojnemu organu in predlaga začetek izvršilnega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo.

Izvršitev se lahko odloži le z odločitvijo Sodišča Evropske unije. Vendar pa so za pritožbe glede nepravilnosti izvršitve pristojna sodišča zadevne države članice.

3. Zneski glob in periodičnih denarnih kazni se dodelijo splošnemu proračunu Evropske unije.

Člen 25

Postopkovna pravila za sprejetje nadzornih ukrepov in naložitev upravnih denarnih kazni

1. Kadar Organ pri izvajanju svojih nalog v skladu s to uredbo ugotovi, da obstajajo resni znaki o možnem obstoju dejstev, ki bi lahko pomenila eno ali več kršitev s seznama v Prilogi II, imenuje neodvisno preiskovalno skupino v okviru Organa, da razišče zadevo. Preiskovalna skupina ni oziroma ni bila vključena v neposredni nadzor nad zadevnim izbranim pooblaščenim subjektom in opravlja svoje funkcije neodvisno od izvršilnega odbora Organa.

2. Preiskovalna skupina razišče domnevne kršitve ob upoštevanju morebitnih pripomb preiskovanih oseb in celoten spis s svojimi ugotovitvami predloži izvršilnemu odboru Organa.

   Pri opravljanju svojih nalog lahko preiskovalna skupina uporablja pooblastilo za zahtevanje informacij v skladu s členom 16 ter za izvajanje preiskav in inšpekcijskih pregledov na kraju samem v skladu s členoma 17 in 18.

   Preiskovalna skupina ima pri opravljanju svojih nalog dostop do vseh dokumentov in informacij, ki jih je skupna nadzorniška skupina zbrala pri nadzornih dejavnostih.

3. Ko preiskovalna skupina zaključi preiskavo in preden spis s svojimi ugotovitvami predloži izvršilnemu odboru Organa, preiskovanim osebam omogoči, da se izjavijo v zvezi s preiskovanimi zadevami. Ugotovitve preiskovalne skupine temeljijo le na dejstvih, glede katerih so preiskovane osebe imele možnost podati pripombe.

   Med preiskavami v skladu s tem členom se v celoti upošteva pravica zadevnih oseb do obrambe.

4. Ko preiskovalna skupina predloži spis s svojimi ugotovitvami izvršilnemu odboru Organa, o tem uradno obvesti preiskovane osebe. Preiskovanim osebam se zagotovi pravica do vpogleda v spis, ob upoštevanju upravičenega interesa drugih oseb glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih informacij, ki se nanašajo na tretje osebe.

5. Izvršilni odbor na podlagi spisa z ugotovitvami preiskovalne skupine in po tem, ko v skladu s členom X pridobi izjave preiskovanih oseb, če te to zahtevajo, odloči, ali so preiskovane osebe storile eno ali več kršitev s seznama v Prilogi II, in v tem primeru sprejme nadzorni ukrep v skladu s členom 20 ter naloži upravno denarno kazen v skladu s členom 21.

6. Preiskovalna skupina ne sodeluje v razpravah izvršilnega odbora ali kakor koli drugače posega v postopek odločanja izvršilnega odbora.

7. Komisija sprejme nadaljnja postopkovna pravila v zvezi z izvajanjem pooblastil za nalaganje upravnih denarnih kazni ali periodičnih denarnih kazni, vključno z določbami glede pravice do obrambe, začasnimi določbami in pobiranjem upravnih denarnih kazni ali periodičnih denarnih kazni, ter podrobna pravila glede rokov zastaranja za naložitev in izvrševanje kazni.

   Pravila iz prvega pododstavka se sprejmejo z delegiranimi akti v skladu s členom 85.

8. Kadar Organ pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo ugotovi, da obstajajo resni znaki o možnem obstoju dejstev, ki bi lahko pomenila kazniva dejanja, zadeve za kazenski pregon predloži ustreznim nacionalnim organom. Poleg tega Organ ne naloži upravnih denarnih kazni ali periodičnih denarnih kazni, kadar je predhodna oprostilna sodba ali obsodba, izhajajoča iz istih dejstev ali dejstev, ki so v bistvu enaka, postala pravnomočna kot rezultat kazenskega postopka po nacionalnem pravu.

Člen 26

Presoja Sodišča Evropske unije

Sodišče Evropske unije ima neomejeno pristojnost za presojanje odločitev, s katerimi je Organ naložil upravno denarno kazen ali periodično denarno kazen. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko razveljavi, zniža ali zviša.

Člen 27

Jezikovne ureditve pri neposrednem nadzoru

1. Organ in finančni nadzorniki sprejmejo ureditve za svojo komunikacijo v okviru nadzornega sistema za AML/CFT, vključno z jeziki, ki se bodo uporabljali.
2. Kateri koli dokument, ki ga izbrani pooblaščeni subjekt ali katera koli druga fizična ali pravna oseba, ki je posamično predmet nadzorniških postopkov, predloži Organu, se lahko pripravi v katerem koli uradnem jeziku Unije, ki ga izbere izbrani pooblaščeni subjekt ali zadevna fizična ali pravna oseba.
3. Organ, izbrani pooblaščeni subjekti in vse druge pravne ali fizične osebe, ki so posamično predmet nadzorniških postopkov Organa, se lahko dogovorijo, da v svojih pisnih komunikacijah, vključno v zvezi z nadzorniškimi odločitvami Organa, uporabljajo izključno enega od uradnih jezikov Unije.
4. Preklic takega dogovora o uporabi enega jezika vpliva samo na tiste dele nadzorniškega postopka Organa, ki še niso bili opravljeni.
5. Kadar udeleženci ustne obravnave zahtevajo, da bi se izjavili v uradnem jeziku Unije, ki ni jezik nadzorniškega postopka Organa, se o tej zahtevi obvesti Organ dovolj zgodaj, tako da lahko Organ uredi vse, kar je za to potrebno.

ODDELEK 4

POSREDNI NADZOR NAD NEIZBRANIMI POOBLAŠČENIMI SUBJEKTI

Člen 28

Ocenjevanja stanja konvergence nadzora

1. Organ izvaja redna ocenjevanja nekaterih ali vseh dejavnosti enega, več ali vseh finančnih nadzornikov, vključno z ocenjevanjem njihovih orodij in virov za zagotavljanje nadzornih standardov in praks na visoki ravni. Ocenjevanja vključujejo pregled uporabe metodologije nadzora na področju AML/CFT, razvite v skladu s

členom 8, in zajamejo vse finančne nadzornike v enem ciklu ocenjevanja. Dolžino vsakega cikla ocenjevanja določi Organ in ne presega sedmih let.

2. Ocenjevanja izvaja osebje Organa s prostovoljnim sodelovanjem osebja finančnih nadzornikov, ki niso predmet pregleda, na podlagi soglasja izvršilnega odbora o takem sodelovanju. Pri ocenjevanjih se ustrezno upoštevajo vsa ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila mednarodnih organizacij in medvladnih organov s pristojnostjo na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

3. Organ objavi poročilo, v katerem so navedeni rezultati vsakega ocenjevanja. To poročilo pripravi osebje Organa ali osebje Organa skupaj z osebjem finančnih nadzornikov, če je bilo osebje finančnih nadzornikov na *ad hoc* osnovi vključeno v pregled . Poročilo sprejme izvršilni odbor ob upoštevanju ugotovitev splošnega odbora v nadzorni sestavi. V poročilu se pojasnijo in navedejo vsi posebni nadaljnji ukrepi, ki jih morajo sprejeti ocenjevani finančni nadzornik ali finančni nadzorniki ter se na podlagi ocene štejejo za ustrezne, sorazmerne in potrebne. Nadaljnji ukrepi se lahko sprejmejo v obliki smernic in priporočil v skladu s členom 43, vključno s priporočili, naslovljenimi na vse finančne nadzornike ali več finančnih nadzornikov ali katerega koli določenega finančnega nadzornika, kot je ustrezno.

4. Finančni nadzorniki si po najboljših močeh prizadevajo izvesti posebne nadaljnje ukrepe, naslovljene nanje na podlagi ocene.

Člen 29

Usklajevanje in olajševanje dela kolegijev za AML

1. Organ v okviru svojih pooblastil in brez poseganja v pooblastila ustreznih finančnih nadzornikov v skladu s členom 36 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423] zagotovi, da se nadzorni kolegiji za AML ustanovijo in delujejo dosledno za neizbrane pooblaščene subjekte, ki delujejo v več državah članicah, v skladu s členom 36 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423]. V ta namen lahko Organ:

   (a) ustanovi kolegije, sklicuje in organizira sestanke kolegijev, če tak kolegij ni bil ustanovljen, čeprav so zadevni pogoji za njegovo ustanovitev iz člena 36 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423] izpolnjeni;

   (b) na zahtevo zadevnih finančnih nadzornikov pomaga pri organizaciji sestankov kolegija;

   (c) pomaga pri organizaciji skupnih nadzornih načrtov in skupnih pregledov;

   (d) v sodelovanju s finančnimi nadzorniki zbira in deli vse pomembne informacije za olajšanje dela kolegija ter organom v kolegiju omogoči dostop do takih informacij;

   (e) spodbuja učinkovite in uspešne nadzorne dejavnosti, vključno z ocenjevanjem tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bili izpostavljeni pooblaščeni subjekti;

   (f) v skladu z nalogami in pooblastili iz te uredbe nadzoruje naloge, ki jih izvajajo finančni nadzorniki.

2. Za namene odstavka 1 ima osebje Organa polnopravno pravico do udeležbe v nadzornih kolegijih za AML in lahko sodeluje pri njihovih dejavnostih, vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, ki jih skupaj izvajajo dva ali več finančnih nadzornikov.

Člen 30

Zahteve za ukrepanje v izjemnih okoliščinah

1. Finančni nadzorniki obvestijo Organ, če se stanje katerega koli neizbranega pooblaščenega subjekta v zvezi z njegovim izpolnjevanjem veljavnih zahtev ter njegovo izpostavljenostjo tveganjem pranja denarja in financiranja terorizma hitro in bistveno poslabša, zlasti če bi tako poslabšanje lahko bistveno škodilo ugledu države članice, v kateri tak subjekt deluje, več državam članicam ali Uniji kot celoti.

2. Če obstajajo znaki bistvenih kršitev s strani neizbranega pooblaščenega subjekta, lahko Organ od njegovega finančnega nadzornika zahteva, naj:

   (a) razišče morebitne kršitve prava Unije in, če je tako pravo Unije sestavljeno iz direktiv ali izrecno zagotavlja možnosti državam članicam, kršitve nacionalnega prava, če se z njim prenašajo direktive ali uveljavljajo možnosti, zagotovljene državam članicam s pravom Unije, s strani neizbranih pooblaščenih subjektov in

   (b) razmisli o naložitvi sankcij v skladu s pravom Unije, ki se neposredno uporablja, ali nacionalnim pravom, s katerim se prenašajo direktive, zadevnemu subjektu v zvezi s takimi kršitvami.

   Po potrebi lahko Organ od finančnega nadzornika zahteva tudi, naj sprejme individualno odločitev, naslovljeno na zadevni subjekt, s katero zahteva, naj sprejme vse potrebne ukrepe za izpolnitev njegovih obveznosti na podlagi prava Unije, ki se neposredno uporablja, ali nacionalnega prava, če se z njim prenašajo direktive ali uveljavljajo možnosti, zagotovljene državam članicam s pravom Unije, vključno s prenehanjem vsakršne prakse.

3. Zadevni finančni nadzornik izpolni vsako zahtevo, ki je nanj naslovljena v skladu z odstavkom 2, ter Organ čim prej in najpozneje v desetih delovnih dneh od obvestila o taki zahtevi obvesti o ukrepih, ki jih je sprejel ali jih namerava sprejeti za izpolnitev te zahteve.

4. Če zadevni finančni nadzornik ne izpolni zahteve iz odstavka 2 in v desetih dneh od datuma obvestila o zahtevi ne obvesti Organa o ukrepih, ki jih je sprejel ali jih namerava sprejeti za izpolnitev zahteve, lahko Organ od Komisije zahteva, naj izda dovoljenje za prenos zadevnih nalog in pooblastil iz člena 5(2) in člena 6(1), povezanih z neposrednim nadzorom nad neizbranim pooblaščenim subjektom, z zadevnega finančnega nadzornika na Organ.

5. Zahteva Organa vsebuje:

   (a) opis bistvenih kršitev zahtev, ki se neposredno uporabljajo, s strani opredeljenega neizbranega pooblaščenega subjekta in utemeljitev, da take kršitve spadajo v pristojnost Organa, v skladu z odstavkom 2;

   (b) utemeljitev, zakaj na podlagi zahteve iz odstavka 2, naslovljene na finančnega nadzornika, do roka, določenega v odstavku 3, ni bil sprejet noben ukrep;

(c) rok, ki ni daljši od treh let, za zahtevani prenos zadevnih nalog in pooblastil;

(d) opis ukrepov, ki jih Organ namerava sprejeti v zvezi z neizbranim pooblaščenim subjektom po prenosu zadevnih nalog in pooblastil za odpravo bistvenih kršitev iz odstavka 2.

6. Komisija ima na voljo en mesec od datuma prejema zahteve Organa, da sprejme odločitev, ali bo odobrila prenos zadevnih nalog in pooblastil ali mu nasprotovala. Odločitev se sporoči Organu, ki o njej nemudoma obvesti finančnega nadzornika in neizbrani pooblaščeni subjekt.

7. Deseti delovni dan po obvestilu o odločitvi o odobritvi prenosa nalog in pooblastil v zvezi z neizbranim pooblaščenim subjektom se neizbrani pooblaščeni subjekt iz odstavka 2 šteje za izbrani pooblaščeni subjekt za izvajanje nalog iz člena 5(2) in pooblastil iz člena 6(1) ter členov 16 do 22. V odločitvi Komisije je določen rok za izvajanje teh nalog in pooblastil, po izteku katerega se samodejno prenesejo nazaj na zadevnega finančnega nadzornika.

ODDELEK 5

NADZOR NAD NEFINANČNIM SEKTORJEM

Člen 31

Medsebojni strokovni pregledi

1. Organ redno izvaja medsebojne strokovne preglede nekaterih ali vseh dejavnosti nefinančnih nadzornikov, da bi se izboljšali doslednost in učinkovitost rezultatov nadzora. V ta namen Organ razvija metode za zagotovitev objektivnega ocenjevanja in primerjave med pregledanimi nefinančnimi nadzorniki. Pri načrtovanju in izvajanju medsebojnih strokovnih pregledov se upoštevajo obstoječe informacije in ocene, ki so že na voljo v zvezi z zadevnim nefinančnim nadzornikom, vključno z vsemi pomembnimi informacijami, ki se Organu zagotovijo v skladu s členom 11, ocenami ali poročili, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in medvladni organi, pristojni za področje preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, ter vsemi pomembnimi informacijami deležnikov.

2. Organ za namene tega člena ustanovi *ad hoc* odbore za medsebojne strokovne preglede, ki jih sestavljajo osebje Organa in člani nefinančnih nadzornikov. Odborom za medsebojne strokovne preglede predseduje član osebja Organa. Predsednik Organa na podlagi razpisa za zbiranje predlogov predlaga predsednika in člane odbora za medsebojne strokovne preglede, ki jih odobri izvršilni odbor.

3. Medsebojni strokovni pregled med drugim vključuje oceno:

(a) ustreznosti pooblastil ter finančnih, človeških in tehničnih virov, stopnje neodvisnosti, ureditev upravljanja in poklicnih standardov nefinančnega nadzornika za zagotavljanje učinkovite uporabe poglavja IV [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423];

(b) učinkovitosti in stopnje konvergence, dosežene pri uporabi prava Unije in nadzorni praksi, ter obsega, v katerem nadzorna praksa dosega cilje iz prava Unije;

(c) uporabe dobrih praks, ki so jih razvili nefinančni nadzorniki in katerih sprejetje bi lahko koristilo drugim nefinančnim nadzornikom;

(d) učinkovitosti in stopnje konvergence, dosežene v zvezi z uveljavljanjem določb, sprejetih pri izvajanju prava Unije, vključno z upravnimi kaznimi in drugimi upravnimi ukrepi, naloženimi zoper odgovorne osebe, ko se te določbe niso upoštevale.

4. Organ izda poročilo z rezultati medsebojnega strokovnega pregleda. To poročilo o medsebojnem strokovnem pregledu pripravi odbor za medsebojne strokovne preglede in sprejme izvršilni odbor po prejemu opomb splošnega odbora v nadzorni sestavi v zvezi s skladnostjo uporabe metodologije z drugimi poročili o medsebojnih strokovnih pregledih. V poročilu so pojasnjeni in navedeni nadaljnji ukrepi, ki se na podlagi medsebojnega strokovnega pregleda štejejo za ustrezne, sorazmerne in potrebne. Navedeni nadaljnji ukrepi se lahko sprejmejo v obliki smernic in priporočil v skladu s členom 3 ter mnenj v skladu s členom 44. Nefinančni nadzorniki si v skladu s členom 43 po najboljših močeh prizadevajo upoštevati izdane smernice in priporočila.

5. Kadar Organ ob upoštevanju izida medsebojnega strokovnega pregleda ali drugih informacij, ki jih je pridobil med izvajanjem svojih nalog, meni, da bi bila z vidika Unije potrebna nadaljnja uskladitev predpisov Unije, ki se uporabljajo za pooblaščene subjekte v nefinančnem sektorju ali nefinančne nadzornike, objavi ugotovitve medsebojnega strokovnega pregleda na svojem spletnem mestu in predloži mnenje Komisiji.

6. Organ predloži poročilo o nadaljnjih ukrepih dve leti po objavi poročila o medsebojnem strokovnem pregledu. To poročilo o nadaljnjih ukrepih pripravi odbor za medsebojne strokovne preglede in sprejme izvršilni odbor po prejemu opomb splošnega odbora v nadzorni sestavi v zvezi s skladnostjo z drugimi poročili o medsebojnih strokovnih pregledih. Poročilo o nadaljnjih ukrepih vključuje oceno ustreznosti in učinkovitosti ukrepov, ki so jih sprejeli nefinančni nadzorniki, za katere se je opravil medsebojni strokovni pregled, v odziv na nadaljnje ukrepe iz poročila o medsebojnem strokovnem pregledu. Organ objavi ugotovitve poročila o nadaljnjih ukrepih na svojem spletnem mestu.

7. Izvršilni odbor za namene tega člena vsaki dve leti sprejme delovni načrt za medsebojne strokovne preglede, v katerem so upoštevane pridobljene izkušnje iz predhodnih postopkov medsebojnih strokovnih pregledov in razprave splošnega odbora v nadzorni sestavi. Delovni načrt za medsebojne strokovne preglede je poseben del letnega in večletnega delovnega programa ter je vključen v enotni programski dokument. Organ se lahko v nujnih ali nepredvidenih primerih odloči za izvedbo dodatnih medsebojnih strokovnih pregledov.

8. Kadar nadzor izvajajo samoregulativni organi, izvajanje medsebojnih strokovnih pregledov vključuje oceno ustreznosti in učinkovitosti ukrepov v skladu s členom 38 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423], ki jih izvaja javni organ, pristojen za nadzor nad temi organi, za zagotovitev, da opravljajo svojo funkcijo v skladu s standardi, ki jih zahteva pravo Unije.

9. Kadar samoregulativni organi izrazijo interes za sodelovanje pri izvedbi medsebojnega strokovnega pregleda, so lahko predstavniki takih organov, ki so jim

zaupane nadzorne funkcije, povabljeni k sodelovanju pri takem medsebojnem strokovnem pregledu, in sicer za vsak primer posebej.

Člen 32

Pooblastila v zvezi z nadzornimi organi v nefinančnem sektorju

1. Kadar nadzorni organ v nefinančnem sektorju ni uporabil aktov Unije ali nacionalne zakonodaje iz člena 1(2) ali jih je uporabil na način, za katerega se zdi, da pomeni kršitev prava Unije, zlasti če ni zagotovil, da subjekt pod njegovim nadzorom ali pregledom izpolnjuje zahteve, določene v navedenih aktih ali navedeni zakonodaji, Organ ravna v skladu s pooblastili iz odstavkov 2, 3, 4, 6 in 7 tega člena.

2. Organ na zahtevo enega ali več nadzornih organov v nefinančnem sektorju, Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije ali na lastno pobudo, tudi na podlagi dobro utemeljenih informacij fizičnih ali pravnih oseb, ter po tem, ko je obvestil zadevni nadzorni organ v nefinančnem sektorju, opiše, kako namerava obravnavati zadevo in, kjer je ustrezno, raziskati domnevno kršitev ali neuporabo prava Unije.

   Nadzorni organ Organu brez odlašanja zagotovi vse informacije, za katere ta šteje, da jih potrebuje za preiskavo, vključno z informacijami o tem, kako se akti Unije ali zadevna zakonodaja iz člena 1(2) uporabljajo v skladu s pravom Unije.

   Kadar se izkaže ali se šteje, da zahtevanje informacij od zadevnega nadzornega organa ne zadostuje za pridobitev informacij, za katere se šteje, da so potrebne za preiskavo domnevne kršitve ali neuporabe prava Unije, lahko Organ, potem ko je o tem obvestil nadzorni organ, naslovi ustrezno utemeljeno in obrazloženo zahtevo za informacije neposredno na drug nadzorni organ.

   Naslovnik takšne zahteve Organu brez nepotrebnega odlašanja predloži jasne, točne in popolne informacije.

3. Organ lahko najpozneje v šestih mesecih po začetku preiskave na zadevni nadzorni organ v nefinančnem sektorju naslovi priporočilo, v katerem navede ukrepe, potrebne za uskladitev s pravom Unije.

   Organ pred izdajo takega priporočila sodeluje z zadevnim nadzornim organom, kadar meni, da je tako sodelovanje ustrezno za odpravo kršitve prava Unije, in se poskusi z njim dogovoriti o ukrepih, potrebnih za zagotovitev skladnosti s pravom Unije.

   Nadzorni organ v nefinančnem sektorju v desetih delovnih dneh po prejemu priporočila obvesti Organ o ukrepih, ki jih je sprejel ali jih namerava sprejeti za zagotovitev skladnosti s pravom Unije.

4. Če nadzorni organ v nefinančnem sektorju v mesecu dni od prejetja priporočila Organa ne zagotovi skladnosti s pravom Unije, lahko Komisija na podlagi prejetega obvestila Organa ali na lastno pobudo izda uradno mnenje, s katerim od nadzornega organa v nefinančnem sektorju zahteva sprejetje ukrepov, potrebnih za uskladitev s pravom Unije. Komisija v uradnem mnenju upošteva priporočilo Organa.

   Tako uradno mnenje Komisija izda v treh mesecih po sprejetju priporočila. Komisija lahko ta rok podaljša za en mesec.

   Organ in nadzorni organ v nefinančnem sektorju zagotovita Komisiji vse potrebne informacije.

5. Nadzorni organ v nefinančnem sektorju v desetih delovnih dneh od prejetja uradnega mnenja iz odstavka 5 obvesti Komisijo in Organ o ukrepih, ki jih je sprejel ali jih namerava sprejeti, da bo zagotovil skladnost z navedenim uradnim mnenjem.

6. Če je uradno mnenje iz odstavka 4 naslovljeno na nadzorni organ, ki je javni organ, ki nadzoruje samoregulativni organ, in če nadzorni organ ne ravna v skladu z uradnim mnenjem v roku, navedenem v uradnem mnenju, da bi pravočasno odpravil tako neskladnost, lahko Organ sprejme individualno odločitev, naslovljeno na samoregulativni organ, s katero od njega zahteva, naj sprejme vseh ukrepe, potrebne za izpolnitev njegovih obveznosti po pravu Unije.

   Odločitev Organa je v skladu z uradnim mnenjem, ki ga v skladu z odstavkom 4 izda Komisija.

7. Odločitve, sprejete v skladu z odstavkom 6, prevladajo nad vsemi predhodnimi odločitvami nadzornega organa o isti zadevi.

   Kadar nadzorni organi ukrepajo v zvezi z zadevami, obravnavanimi v uradnem mnenju v skladu z odstavkom 5 ali odločitvi v skladu z odstavkom 7, ravnajo v skladu s tem uradnim mnenjem oziroma odločitvijo.

ODDELEK 6

MEHANIZEM ZA PODPORO IN USKLAJEVANJE FIU

Člen 33

Izvajanje skupnih analiz

1. Če FIU države članice v skladu s členom 25 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423] opredeli morebitno potrebo po izvedbi skupne analize z eno ali več FIU v drugih državah članicah, o tem obvesti Organ. Organ obvesti FIU v vseh zadevnih državah članicah in jih pozove k sodelovanju pri skupni analizi v petih dneh od prvotnega obvestila. V ta namen uporabi varne komunikacijske kanale. FIU v vseh zadevnih državah članicah razmislijo o sodelovanju pri skupni analizi. Organ zagotovi, da se skupna analiza začne v 20 dneh od prvotnega obvestila.

2. Vsaka FIU, ki odkloni sodelovanje pri izvajanju skupne analize, Organu v petih dneh od prejema poziva pisno navede razloge za to. Organ tako pojasnilo nemudoma predloži FIU, ki je opredelila potrebo po skupni analizi.

3. Osebju Organa, ki podpira skupno analizo, se na podlagi izrecnega soglasja FIU, ki sodelujejo pri skupni analizi, odobri dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na predmet skupne analize, in omogoči obdelava teh podatkov.

4. Organ zagotovi vsa orodja in operativno podporo, potrebne za izvedbo določene skupne analize, v skladu z razvitimi metodami in postopki. Organ zlasti vzpostavi namenski varen komunikacijski kanal za izvedbo skupne analize in zagotovi ustrezno tehnično usklajevanje, vključno s podporo IT ter proračunsko in logistično podporo.

Člen 34

Pregled metod, postopkov in izvajanja skupnih analiz

1. Organ zagotovi, da se metode in postopki, vzpostavljeni za izvajanje skupnih analiz, redno pregledujejo in po potrebi posodobijo.

2. FIU, ki so sodelovale pri eni ali več skupnih analizah ali bile kako drugače vključene vanje, lahko zagotovijo svoje povratne informacije o izvedbi analize, vključno s povratnimi informacijami o operativni podpori, ki jo je Organ zagotavljal v postopku skupne analize, ter povratnimi informacijami o rezultatu vzpostavljenih delovnih metod in ureditev za izvedbo analize, razpoložljivih orodjih in usklajevanju med sodelujočimi FIU. Povratne informacije se lahko označijo kot zaupne; v tem primeru se ne izmenjajo z drugimi FIU.

3. Organ lahko na podlagi povratnih informacij iz odstavka 2 ali na lastno pobudo izda poročila o nadaljnjih ukrepih v zvezi z izvajanjem skupnih analiz, vključno s konkretnimi predlogi o prilagoditvah v zvezi z metodami in postopki za izvajanje skupnih analiz, ter sklepne ugotovitve o rezultatu skupnih analiz. S postopkovnimi in operativnimi vidiki poročila o nadaljnjih ukrepih se seznanijo vse FIU, brez razkritja zaupnih ali tajnih informacij o zadevi. Sklepne ugotovite in priporočila v zvezi z izvajanjem skupnih analiz se izmenjajo s FIU, ki so sodelovale pri zadevnih skupnih analizah, in z vsemi drugimi FIU, če te sklepne ugotovitve ne vsebujejo zaupnih ali tajnih informacij.

Člen 35

Delegati nacionalnih FIU

1. FIU vsake države članice lahko delegira enega člana osebja v Organ. Delegat nacionalne FIU običajno opravlja delo na sedežu Organa.

2. Delegati FIU imajo status osebja FIU, ki jih je delegirala, v času njihovega imenovanja in celotno trajanje njihovega delegiranja. Države članice imenujejo svojega delegata FIU na podlagi dokazano visoke ravni ustreznih praktičnih izkušenj na področju nalog FIU. Plače in prejemke delegata FIU poravna FIU, ki ga je delegirala.

3. Mandat delegatov FIU je tri leta in se lahko enkrat podaljša s soglasjem FIU, ki je delegata delegirala.

4. Delegati FIU podpirajo Organ pri izvajanju nalog iz člena 5(5). V ta namen se delegatom nacionalnih FIU odobri dostop do podatkov in informacij Organa, ki je potreben za opravljanje njihovih nalog, za čas trajanja delegacije.

5. Delegatom FIU se lahko na podlagi soglasja FIU, ki jih je delegirala, odobri dostop do vseh podatkov, ki so dostopni FIU, ki jih je delegirala, za namene izvajanja nalog iz odstavka 4.

6. Izvršilni odbor določi pravice in obveznosti delegatov FIU v odnosu do Organa.

Člen 36

Vzajemna pomoč na področju sodelovanja med FIU

1. Organ v okviru spodbujanja sodelovanja in podpiranja dela FIU organizira in olajšuje vsaj naslednje dejavnosti:

   (a) programe usposabljanja, tudi v zvezi s tehnološkimi inovacijami;

   (b) sheme izmenjave osebja in začasne napotitve, vključno z začasno napotitvijo osebja FIU iz države članice v Organ;

   (c) izmenjave praks med FIU, vključno z izmenjavo strokovnega znanja na posameznem področju.

2. Vsaka FIU lahko Organu predloži prošnjo za pomoč v zvezi s svojimi nalogami, pri čemer navede vrsto pomoči, ki jo lahko zagotovi osebje Organa, osebje ene ali več FIU ali kombinacija obojih. FIU, ki zaprosi za pomoč, zagotovi dostop do vseh informacij in podatkov, ki so potrebni za zagotavljanje take pomoči. Organ hrani in redno posodablja informacije o posameznih strokovnih področjih in zmogljivosti FIU za zagotavljanje vzajemne pomoči.

3. Organ si po najboljših močeh prizadeva zagotoviti zahtevano pomoč, vključno z razmislekom o zagotovitvi podpore z lastnimi človeškimi viri ter usklajevanjem in lajšanjem prostovoljnega zagotavljanja vsakršne oblike pomoči drugih FIU.

4. Na začetku vsakega leta predsednik Organa obvesti splošni odbor v sestavi FIU o človeških virih, ki jih Organ lahko dodeli za zagotavljanje pomoči iz prejšnjega odstavka. V primeru sprememb razpoložljivosti človeških virov zaradi opravljanja nalog iz člena 5(5) predsednik Organa o spremembah obvesti splošni odbor v sestavi FIU.

Člen 37

FIU.net

1. Organ zagotavlja ustrezno in neprekinjeno gostovanje, upravljanje, vzdrževanje in razvoj mreže FIU.net. Organ v sodelovanju z državami članicami zagotavlja, da se za mrežo FIU.net uporablja najnaprednejša razpoložljiva tehnologija, ob upoštevanju analize stroškov in koristi.

2. Organ zagotavlja neprekinjeno delovanje mreže FIU.net in jo redno posodablja. Če je to potrebno za podpiranje ali okrepitev izmenjave informacij in sodelovanja med FIU ter na podlagi potreb FIU, Organ zasnuje in uvede ali da kako drugače na voljo nadgrajene ali dodatne funkcije mreže FIU.net.

3. Organ je odgovoren za naslednje naloge v zvezi z mrežo FIU.net:

   (a) zagotavljanje zahtevane ravni varnosti sistema, vključno z izvajanjem ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za obravnavanje in ublažitev tveganj v zvezi z varstvom podatkov;

   (b) usklajevanje, upravljanje in podpiranje vseh dejavnosti testiranja;

   (c) zagotavljanje zadostnih finančnih sredstev;

   (d) zagotavljanje usposabljanja o tehnični uporabi mreže FIU.net s strani končnih uporabnikov.

4. Organ je za izvajanje nalog iz odstavkov 1, 2 in 3 pooblaščen za sklepanje pravno zavezujočih pogodb ali sporazumov s tretjimi ponudniki storitev.

5. Organ sprejme in izvaja ukrepe, potrebne za izpolnjevanje nalog iz tega člena, vključno z varnostnim načrtom, načrtom neprekinjenega delovanja in sanacijskim načrtom po nesreči za mrežo FIU.net.

ODDELEK 7

SKUPNI INSTRUMENTI

Člen 38

Regulativni tehnični standardi

1. Kadar Evropski parlament in Svet na Komisijo preneseta pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU, da se zagotovi dosledna uskladitev na področjih, ki so posebej določena v zakonodajnih aktih iz člena 1(2) te uredbe, lahko Organ pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov. Organ osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji v sprejetje. Obenem Organ te osnutke regulativnih tehničnih standardov posreduje v vednost Evropskemu parlamentu in Svetu.

   Regulativni tehnični standardi so tehnični, ne vsebujejo strateških odločitev ali odločitev o politikah, njihova vsebina pa je omejena z zakonodajnimi akti, ki so podlaga zanje.

   Preden Organ te osnutke predloži Komisiji, organizira odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov ter analizira morebitne povezane stroške in koristi, razen če so taka posvetovanja in analize zelo nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom zadevnih osnutkov regulativnih tehničnih standardov ali glede na posebno nujnost zadeve.

   Komisija v treh mesecih po prejemu osnutka regulativnega tehničnega standarda odloči, ali ga bo sprejela. Komisija pravočasno obvesti Evropski parlament in Svet, kadar sprejetje ni mogoče v obdobju treh mesecev. Komisija lahko, če je to v interesu Unije, osnutek regulativnega tehničnega standarda sprejme le delno ali s spremembami.

   Kadar Komisija ne namerava sprejeti osnutka regulativnega tehničnega standarda oziroma ga namerava sprejeti samo delno ali s spremembami, osnutek regulativnega tehničnega standarda vrne Organu in razloži, zakaj ga ne sprejme, ali pojasni razloge za spremembe.

   Komisija pošlje izvod svojega dopisa Evropskemu parlamentu in Svetu. Organ lahko v obdobju šestih tednov spremeni osnutek regulativnega tehničnega standarda na podlagi predlaganih sprememb Komisije in ga v obliki uradnega mnenja ponovno predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

   Če Organ do izteka tega šesttedenskega obdobja ni predložil spremenjenega osnutka regulativnega tehničnega standarda ali je predložil osnutek regulativnega tehničnega standarda, ki ni spremenjen v skladu s predlaganimi spremembami Komisije, lahko

Komisija regulativni tehnični standard sprejme s spremembami, za katere šteje, da so pomembne, oziroma ga zavrne.

Komisija ne more spremeniti vsebine osnutka regulativnega tehničnega standarda, ki ga je pripravil Organ, brez predhodnega usklajevanja z Organom, kakor je določeno v tem členu.

2. Če Organ ni predložil osnutka regulativnega tehničnega standarda v roku, določenem v zakonodajnih aktih iz člena 1(2), lahko Komisija zahteva tak osnutek v novem roku. Organ pravočasno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo, da ne bo spoštoval novega roka.

3. Le kadar Organ ne predloži osnutka regulativnega tehničnega standarda Komisiji v rokih iz odstavka 2, lahko Komisija sprejme regulativni tehnični standard z delegiranim aktom brez osnutka Organa.

Komisija organizira odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov ter analizira morebitne povezane stroške in koristi, razen če so takšna posvetovanja in analize nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom zadevnih osnutkov regulativnih tehničnih standardov ali glede na posebno nujnost zadeve.

Komisija osnutek regulativnega tehničnega standarda takoj posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija pošlje svoj osnutek regulativnega tehničnega standarda Organu. Organ lahko v obdobju šestih tednov spremeni osnutek regulativnega tehničnega standarda in ga v obliki uradnega mnenja predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če Organ do izteka šesttedenskega obdobja iz četrtega pododstavka ni predložil spremenjenega osnutka regulativnega tehničnega standarda, lahko Komisija sprejme regulativni tehnični standard.

Če je Organ v šesttedenskem obdobju predložil spremenjen osnutek regulativnega tehničnega standarda, lahko Komisija spremeni osnutek regulativnega tehničnega standarda na podlagi sprememb, ki jih je predlagal Organ, oziroma ga sprejme s tistimi spremembami, za katere šteje, da so pomembne. Komisija ne spremeni vsebine osnutka regulativnega tehničnega standarda, ki ga je pripravil Organ, brez predhodnega usklajevanja z Organom, kakor je določeno v tem členu.

4. Regulativni tehnični standardi se sprejmejo z uredbami ali sklepi. Naslov takih uredb ali sklepov vsebuje izraz „regulativni tehnični standard“. Ti standardi se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* in začnejo veljati na dan, ki je v njih naveden.

Člen 39

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz člena 38 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od [Urad za publikacije: vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje šest mesecev pred iztekom štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja.

2. Komisija takoj po sprejetju regulativnega tehničnega standarda o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 38, 40 in 41.

Člen 40

Nasprotovanje regulativnim tehničnim standardom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu v obdobju treh mesecev od dne uradnega obvestila o regulativnem tehničnem standardu, ki ga je sprejela Komisija. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se to obdobje podaljša za tri mesece.

2. Če do izteka obdobja iz odstavka 1 regulativnemu tehničnemu standardu ne nasprotuje niti Evropski parlament niti Svet, se ta objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem naveden.

   Regulativni tehnični standard se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega obdobja, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo, da mu ne nameravata nasprotovati.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu v obdobju iz odstavka 1, ta ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu, v skladu s členom 296 PDEU navede razloge za nasprotovanje.

Člen 41

Nepotrditev ali sprememba osnutkov regulativnih tehničnih standardov

1. Če Komisija ne potrdi osnutka regulativnega tehničnega standarda ali ga spremeni v skladu s členom 35, o tem obvesti Organ, Evropski parlament in Svet ter navede razloge za to.

2. Evropski parlament ali Svet lahko, po potrebi, v enem mesecu od obvestila iz odstavka 1 povabi pristojnega komisarja skupaj s predsednikom Organa, da se udeležita *ad hoc* seje pristojnega odbora Evropskega parlamenta ali Sveta, kjer predstavita in pojasnita razlike v stališčih.

Člen 42

Izvedbeni tehnični standardi

1. Kadar Evropski parlament in Svet na Komisijo preneseta izvedbena pooblastila za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenimi akti v skladu s členom 291 PDEU na področjih, ki so posebej določena v zakonodajnih aktih iz člena 1(2) te uredbe, lahko Organ pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov. Izvedbeni tehnični standardi so tehnični, ne vsebujejo strateških odločitev ali odločitev o politikah, njihova vsebina pa določa pogoje uporabe navedenih aktov. Organ osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji v sprejetje. Obenem Organ te tehnične standarde posreduje v vednost Evropskemu parlamentu in Svetu.

   Preden Organ osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji, organizira odprta javna posvetovanja ter analizira morebitne povezane stroške in koristi, razen

če so takšna posvetovanja in analize zelo nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom zadevnih osnutkov izvedbenih tehničnih standardov ali glede na posebno nujnost zadeve.

Komisija v treh mesecih po prejemu osnutka izvedbenega tehničnega standarda odloči, ali ga bo sprejela. Ta rok lahko podaljša za en mesec. Komisija pravočasno obvesti Evropski parlament in Svet, kadar sprejetje ni mogoče v obdobju treh mesecev. Komisija lahko, če je to v interesu Unije, osnutek izvedbenega tehničnega standarda sprejme le delno ali s spremembami.

Kadar Komisija ne namerava sprejeti osnutka izvedbenega tehničnega standarda oziroma ga namerava sprejeti samo delno ali s spremembami, osnutek izvedbenega tehničnega standarda vrne Organu in razloži, zakaj ga ne namerava sprejeti, ali pojasni razloge za spremembe. Komisija pošlje izvod svojega dopisa Evropskemu parlamentu in Svetu. Organ lahko v obdobju šestih tednov spremeni osnutek izvedbenega tehničnega standarda na podlagi predlaganih sprememb Komisije in ga v obliki uradnega mnenja ponovno predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če Organ do izteka šesttedenskega obdobja iz četrtega pododstavka ni predložil spremenjenega osnutka izvedbenega tehničnega standarda ali je predložil osnutek izvedbenega tehničnega standarda, ki ni spremenjen v skladu s predlaganimi spremembami Komisije, lahko Komisija izvedbeni tehnični standard sprejme s spremembami, za katere šteje, da so pomembne, oziroma ga zavrne.

Komisija ne spremeni vsebine osnutka izvedbenega tehničnega standarda, ki ga je pripravil Organ, brez predhodnega usklajevanja z Organom, kakor je določeno v tem členu.

2. Če Organ ni predložil osnutka izvedbenega tehničnega standarda v roku, določenem v zakonodajnih aktih iz člena 1(2), lahko Komisija zahteva tak osnutek v novem roku. Organ pravočasno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo, da ne bo spoštoval novega roka.

3. Le kadar Organ ne predloži osnutka izvedbenega tehničnega standarda Komisiji v rokih iz odstavka 2, lahko Komisija sprejme izvedbeni tehnični standard z izvedbenim aktom brez osnutka Organa.

Komisija organizira odprta javna posvetovanja o osnutkih izvedbenih tehničnih standardov ter analizira morebitne povezane stroške in koristi, razen če so takšna posvetovanja in analize nesorazmerni v primerjavi z obsegom in učinkom zadevnih osnutkov izvedbenih tehničnih standardov ali glede na posebno nujnost zadeve.

Komisija osnutek izvedbenega tehničnega standarda takoj posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija osnutek izvedbenega tehničnega standarda pošlje Organu. Organ lahko v obdobju šestih tednov spremeni osnutek izvedbenega tehničnega standarda in ga v obliki uradnega mnenja predloži Komisiji. Organ izvod svojega uradnega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Če Organ do izteka šesttedenskega obdobja iz četrtega pododstavka ni predložil spremenjenega osnutka izvedbenega tehničnega standarda, lahko Komisija sprejme izvedbeni tehnični standard.

Če je Organ v šesttedenskem obdobju predložil spremenjen osnutek izvedbenega tehničnega standarda, lahko Komisija spremeni osnutek izvedbenega tehničnega

standarda na podlagi sprememb, ki jih je predlagal Organ, oziroma ga sprejme s tistimi spremembami, za katere šteje, da so pomembne.

Komisija ne spremeni vsebine osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, ki jih je pripravil Organ, brez predhodnega usklajevanja z Organom, kakor je določeno v tem členu.

4. Izvedbeni tehnični standardi se sprejmejo z uredbami ali sklepi. Naslov takih uredb ali sklepov vsebuje izraz „izvedbeni tehnični standard“. Ti standardi se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* in začnejo veljati na dan, ki je v njih naveden.

Člen 43

Smernice in priporočila

1. Za vzpostavitev doslednih, uspešnih in učinkovitih nadzornih in s FIU povezanih praks ter zagotovitev skupne, enotne in usklajene uporabe prava Unije Organ izdaja smernice, naslovljene na vse nadzorne organe, FIU ali vse pooblaščene subjekte, ter priporočila za enega ali več nadzornih organov oziroma enega ali več pooblaščenih subjektov.

2. Organ po potrebi organizira odprta javna posvetovanja o smernicah in priporočilih, ki jih izda, ter analizira morebitne stroške in koristi, povezane z izdajo takšnih smernic in priporočil. Ta posvetovanja in analize so sorazmerni glede na obseg, naravo in učinek smernic ali priporočil. Kadar Organ ne organizira odprtih javnih posvetovanj, navede razloge za to.

3. Nadzorni organi in pooblaščeni subjekti si po najboljših močeh prizadevajo upoštevati te smernice in priporočila.

Vsak nadzorni organ v dveh mesecih po izdaji smernic ali priporočil potrdi, ali jih upošteva ali namerava upoštevati. Če jih ne upošteva ali ne namerava upoštevati, o tem obvesti Organ in navede razloge za to.

Organ objavi dejstvo, da nadzorni organ ne upošteva ali ne namerava upoštevati zadevnih smernic ali priporočil. Organ se lahko tudi za vsak primer posebej odloči za objavo razlogov, ki jih je nadzorni organ navedel za neupoštevanje zadevnih smernic ali priporočil. Nadzorni organ je o taki objavi vnaprej obveščen.

Če zadevne smernice ali priporočila to zahtevajo, pooblaščeni subjekti jasno in podrobno poročajo o tem, ali upoštevajo te smernice ali priporočila.

Člen 44

Mnenja

1. Organ lahko na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži mnenja o vseh zadevah, povezanih z njegovim področjem pristojnosti.

2. Zahteva iz odstavka 1 lahko zajema javno posvetovanje ali tehnično analizo.

3. Na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije lahko Organ Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži strokovni nasvet na področjih, določenih v zakonodajnih aktih iz člena 1(2).

POGLAVJE III

ORGANIZIRANOST ORGANA

Člen 45

Upravna in vodstvena struktura

Strukturo Organa sestavljajo:

(1) splošni odbor, ki izvaja naloge iz člena 49;

(2) izvršilni odbor, ki izvaja naloge iz člena 53;

(3) predsednik Organa, ki izvaja naloge iz člena 57;

(4) izvršni direktor, ki izvaja naloge iz člena 59;

(5) upravni odbor za pregled, ki opravlja funkcije iz člena 62.

ODDELEK 1

SPLOŠNI ODBOR

Člen 46

Sestava splošnega odbora

1. Splošni odbor ima nadzorno sestavo, kot je opredeljena v odstavku 2, ali sestavo FIU, kot je opredeljena v odstavku 3.

2. Splošni odbor v nadzorni sestavi sestavljajo:

   (a) predsednik Organa z glasovalno pravico;

   (b) vodje nadzornih organov pooblaščenih subjektov v vsaki državi članici z glasovalno pravico;

   (c) en predstavnik Komisije brez glasovalne pravice.

   Vodje nadzornih organov iz prvega pododstavka, točka (b), v vsaki državi članici si delijo en glas ter se dogovorijo o enem skupnem predstavniku za vsak sestanek in postopek glasovanja. Ta skupni predstavnik je *ad hoc* član z glasovalno pravico za namene takega sestanka ali postopka glasovanja. Javni organi v državi članici se lahko dogovorijo tudi o enem stalnem skupnem predstavniku, ki je stalni član z glasovalno pravico. Če točke za razpravo v splošnem odboru v nadzorni sestavi spadajo v pristojnost več javnih organov, lahko *ad hoc* ali stalnega člana z glasovalno pravico spremlja predstavnik iz največ dveh drugih javnih organov, ki nima glasovalne pravice.

   Vsak javni organ, ki ima na podlagi *ad hoc* ali trajnega sporazuma člana z glasovalno pravico, je odgovoren za imenovanje namestnika na visoki ravni, ki ga izbere med svojim osebjem in ki lahko nadomesti člana splošnega odbora iz drugega pododstavka z glasovalno pravico, ki se sestanka ne more udeležiti.

3. Splošni odbor v sestavi FIU sestavljajo:

(a) predsednik Organa z glasovalno pravico;

(b) vodje FIU z glasovalno pravico;

(c) en predstavnik Komisije brez glasovalne pravice.

4. Splošni odbor se lahko odloči, da dovoli prisotnost opazovalcev. Splošni odbor v sestavi FIU zlasti dovoli prisotnost predstavnika urada OLAF, Europola, Eurojusta in EJT kot opazovalca na sestankih, kadar zadeve spadajo v njihovo pristojnost. Splošni odbor v nadzorni sestavi dovoli prisotnost predstavnika, ki ga imenuje odbor nadzornikov Evropske centralne banke, in predstavnika vsakega od evropskih nadzornih organov, kadar se razpravlja o zadevah v njihovi pristojnosti.

5. Člani izvršilnega odbora se lahko udeležijo sestankov splošnega odbora v obeh sestavah, brez glasovalne pravice, kadar se razpravlja o točkah, ki spadajo na področja, za katera so pristojni, kot določi predsednik Organa in kot je navedeno v členu 55(2).

Člen 47

Notranji odbori splošnega odbora

Splošni odbor lahko na lastno pobudo ali na zahtevo predsednika Organa ustanovi notranje odbore za posebne naloge, ki so mu dodeljene. Splošni odbor lahko določi prenos nekaterih jasno opredeljenih nalog in odločitev na notranje odbore, izvršilni odbor ali predsednika. Tak prenos lahko splošni odbor kadar koli prekliče.

Člen 48

Neodvisnost splošnega odbora

1. Člani splošnega odbora v obeh sestavah iz člena 46(2), točki (a) in (b), in (3), točki (a) in (b), pri izvajanju nalog, ki se nanje prenesejo s to uredbo, delujejo neodvisno in objektivno, izključno v interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo in ne sprejemajo navodil institucij, organov, uradov in agencij Unije, katere koli vlade ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa.

2. Države članice, institucije, agencije, uradi ali organi Unije in kateri koli drug javni ali zasebni organ ne poskušajo vplivati na člane splošnega odbora pri opravljanju njihovih nalog.

3. Splošni odbor v svojem poslovniku določi praktične ureditve za preprečevanje in obvladovanje nasprotja interesov.

Člen 49

Naloge splošnega odbora

1. Splošni odbor v nadzorni sestavi sprejema odločitve v zvezi z nalogami iz členov 7 do 10 in vse odločitve, ki so izrecno določene s to uredbo za splošni odbor v nadzorni sestavi.

2. Splošni odbor v nadzorni sestavi lahko svetuje in podaja mnenja o vseh osnutkih odločitev, ki jih pripravi izvršilni odbor v zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti v skladu z oddelkom 3 poglavja II.

3. Splošni odbor v sestavi FIU opravlja naloge in sprejema odločitve v skladu z oddelkom 6 poglavja II.

4. Splošni odbor sprejme osnutke regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, mnenja, priporočila, smernice in odločitve Organa iz oddelka 7 poglavja II v ustrezni sestavi, odvisno od predmeta instrumenta. Če se dani instrument nanaša na zadeve, povezane s FIU in nadzorom, se zahteva ločeno sprejetje s strani obeh sestav splošnega odbora. Osnutki regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, mnenja, priporočila in smernice se sprejmejo na podlagi predloga ustreznega notranjega odbora.

5. S splošnim odborom v kateri koli od obeh sestav se je treba posvetovati o osnutkih odločitev, ki jih sprejme izvršilni odbor v skladu s členom 53(4), točke (a), (c), (e) in (m). Če poznejša odločitev, ki jo sprejme izvršilni odbor, odstopa od mnenja splošnega odbora, izvršilni odbor pisno navede razloge za tako odstopanje.

6. Splošni odbor sprejme in objavi svoj poslovnik.

7. Splošni odbor brez poseganja v člen 52(3) in (4) ter člen 56(1) in (2) izvaja pooblastila organa za imenovanja nad predsednikom in petimi stalnimi člani izvršilnega odbora v njihovem celotnem mandatu.

Člen 50

Pravila glasovanja v splošnem odboru

1. Splošni odbor sprejema odločitve z navadno večino svojih članov. Vsak član z glasovalno pravico, kot je določeno v členu 47(2), ima en glas. V primeru neodločenega izida glasovanja je odločilen glas predsednika Organa.

2. V zvezi z akti iz členov 38, 42, 43 in 44 te uredbe ter z odstopanjem od odstavka 1 splošni odbor sprejema odločitve s kvalificirano večino svojih članov, kot je opredeljeno v členu 16(4) PEU.

   Predsednik Organa ne glasuje o odločitvah iz prvega pododstavka in odločitvah v zvezi z ocenjevanjem uspešnosti izvršilnega odbora iz člena 52(4).

3. Člani brez glasovalne pravice in opazovalci se ne udeležijo razprav splošnega odbora v nadzorni sestavi, ki se nanašajo na posamezne pooblaščene subjekte, razen če ni v zakonodajnih aktih iz člena 1(2) določeno drugače.

4. Odstavek 3 se ne uporablja za člane izvršilnega odbora in predstavnika Evropske centralne banke, ki ga imenuje njen nadzorni odbor.

5. Predsednik Organa ima pravico, da kadar koli pozove h glasovanju. Splošni odbor si brez poseganja v to pooblastilo in učinkovitost postopka odločanja Organa prizadeva za soglasje pri sprejemanju svojih odločitev.

Člen 51

Sestanki splošnega odbora

1. Sestanek splošnega odbora skliče predsednik Organa.
2. Splošni odbor se redno sestane vsaj dvakrat letno. Poleg tega se sestane na zahtevo predsednika, Komisije ali najmanj tretjine svojih članov.
3. Splošni odbor lahko povabi katero koli osebo, katere mnenje utegne biti zanimivo, da se kot opazovalka udeleži njegovih sestankov.
4. Članom splošnega odbora in njihovim namestnikom lahko ob upoštevanju poslovnika na sestankih pomagajo svetovalci ali izvedenci.
5. Sekretariat za splošni odbor zagotovi Organ.
6. Predsednik Organa in stalnih pet članov izvršilnega odbora se ne udeležijo tistih sestankov splošnega odbora, na katerih se razpravlja ali odloča o zadevah v zvezi z izvajanjem njihovega mandata.

ODDELEK 2

IZVRŠILNI ODBOR

Člen 52

Sestava in imenovanje izvršilnega odbora

1. Izvršilni odbor sestavljajo:
   (a) predsednik Organa;
   (b) pet polnopravnih članov;
   (c) predstavnik Komisije, če izvršilni odbor izvaja naloge iz člena 53(4), točke (a) do (l). Predstavnik Komisije ima pravico sodelovati pri razpravah in ima dostop samo do dokumentov, ki se nanašajo na te naloge.
2. Izvršni direktor se udeležuje sestankov izvršilnega odbora, pri čemer nima glasovalne pravice.
3. Pet članov izvršilnega odbora iz odstavka 1, točka (b), je izbranih na podlagi odprtega izbirnega postopka, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Imenuje jih splošni odbor na podlagi ožjega seznama kandidatov, ki ga pripravi Komisija. Pri izboru se upoštevajo načela izkušenj, usposobljenosti ter, kolikor je to mogoče, uravnoteženosti glede na spol in geografske uravnoteženosti.
4. Mandat petih članov izvršilnega odbora traja štiri leta. V 12 mesecih pred koncem štiriletnega mandata predsednika Organa in petih članov izvršilnega odbora splošni odbor v obeh sestavah ali manjši odbor, izbran izmed članov splošnega odbora, vključno s predstavnikom Komisije, oceni uspešnost izvršilnega odbora. Pri ocenjevanju se upošteva ocena uspešnosti članov izvršilnega odbora ter prihodnje naloge in izzivi Organa. Na podlagi ocene lahko splošni odbor v obeh sestavah enkrat podaljša njihov mandat.

5. Člani izvršilnega odbora iz odstavka 1, točki (a) in (b), delujejo neodvisno in objektivno v interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo in ne sprejemajo navodil institucij Unije, decentraliziranih agencij Unije in drugih organov Unije, katere koli vlade ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter vlade držav članic in vsi drugi organi to neodvisnost spoštujejo.

6. Če eden ali več članov izvršilnega odbora, razen predsednika Organa, ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje njegovih nalog, ali če je bil spoznan za krivega resne kršitve, lahko splošni odbor na podlagi predloga Komisije katerega koli člana izvršilnega odbora razreši dolžnosti.

7. Nekdanji člani izvršilnega odbora, vključno s predsednikom Organa, eno leto po izteku mandata ne smejo opravljati plačane poklicne dejavnosti za:

   (a) izbrani pooblaščeni subjekt;

   (b) kateri koli drug subjekt, če obstaja ali bi se lahko štelo, da obstaja, nasprotje interesov.

   Izvršilni odbor v svojih pravilih za preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov pri svojih članih iz člena 53(4), točka (e), določi okoliščine, v katerih obstaja ali bi se lahko štelo, da obstaja, tako nasprotje interesov.

Člen 53

Naloge izvršilnega odbora

1. Izvršilni odbor je odgovoren za splošno načrtovanje in izvajanje nalog, ki se prenesejo na Organ v skladu s členom 5. Izvršilni odbor sprejme vse odločitve Organa, z izjemo odločitev, ki jih sprejme splošni odbor v skladu s členom 49.

2. Izvršilni odbor sprejme vse odločitve, naslovljene na izbrane pooblaščene subjekte, na podlagi predloga skupne nadzorniške skupine izbranega pooblaščenega subjekta iz člena 15 in ob upoštevanju mnenja splošnega odbora o zadevni predlagani odločitvi. Če izvršilni odbor odstopa od takega mnenja, pisno navede razloge za tako odstopanje.

3. Izvršilni odbor sprejme vse odločitve, naslovljene na posamezne javne organe v skladu s členi 28, 31 in 32.

4. Poleg tega ima izvršilni odbor naslednje naloge:

   (a) vsako leto do 30. novembra na podlagi predloga izvršnega direktorja sprejme osnutek enotnega programskega dokumenta ter ga do 31. januarja naslednje leto posreduje v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, ki jim posreduje tudi vse druge posodobljene različice navedenega dokumenta;

   (b) sprejme predlog letnega proračuna Organa in opravlja druge funkcije v zvezi s proračunom Organa;

   (c) oceni in sprejme konsolidirano letno poročilo o dejavnostih Organa, vključno s pregledom izpolnjevanja nalog, ga vsako leto do 1. julija pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču ter konsolidirano letno poročilo o dejavnostih objavi;

(d) sprejme strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij, ob upoštevanju stroškov in koristi ukrepov, ki jih je treba izvesti;

(e) sprejme pravila za preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov pri svojih članih in članih upravnega odbora za pregled;

(f) sprejme svoj poslovnik;

(g) izvaja pooblastila v zvezi z osebjem Organa, ki jih imata organ za imenovanja na podlagi Kadrovskih predpisov in organ, pristojen za sklepanje pogodb o zaposlitvi, v skladu s Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: pooblastila organa za imenovanja);

(h) sprejme ustrezna izvedbena pravila za uporabo Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s členom 110(2) Kadrovskih predpisov;

(i) imenuje izvršnega direktorja in ga razreši s položaja v skladu s členom 58;

(j) imenuje računovodjo, ki je lahko računovodja Komisije, za katerega veljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev ter ki je pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisen;

(k) zagotovi ustrezno upoštevanje ugotovitev in priporočil, ki izhajajo iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen ter preiskav urada OLAF;

(l) sprejme finančna pravila, ki veljajo za Organ;

(m) sprejme vse odločitve v zvezi z vzpostavitvijo notranjih struktur Organa in po potrebi njihovimi spremembami.

5. Izvršilni odbor izmed svojih članov z glasovalno pravico izbere podpredsednika Organa. Podpredsednik po uradni dolžnosti nadomešča predsednika, kadar ta ne more opravljati svojih nalog.

6. V zvezi s pooblastili iz odstavka 4, točka (h), izvršilni odbor v skladu s členom 110(2) Kadrovskih predpisov sprejme odločitev na podlagi člena 2(1) Kadrovskih predpisov in člena 6 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev o prenosu ustreznih pooblastil organa za imenovanja na izvršnega direktorja. Izvršni direktor ima dovoljenje za nadaljnji prenos teh pooblastil.

7. V izjemnih okoliščinah lahko izvršilni odbor z odločitvijo začasno umakne prenos pooblastil organa za imenovanja na izvršnega direktorja in njegov morebitni nadaljnji prenos teh pooblastil ter jih izvaja sam ali jih prenese na enega od svojih članov ali člana osebja, ki ni izvršni direktor.

Člen 54

Letno in večletno načrtovanje

1. Izvršilni odbor vsako leto do 30. novembra sprejme enotni programski dokument, ki vsebuje večletno in letno načrtovanje, na podlagi osnutka, ki ga predloži izvršni direktor, ob upoštevanju mnenja Komisije in glede na večletno načrtovanje po posvetovanju z Evropskim parlamentom. Posreduje ga Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

Programski dokument postane dokončen po dokončnem sprejetju splošnega proračuna in se po potrebi ustrezno prilagodi.

2. Letni delovni program vsebuje podrobno opredeljene cilje in pričakovane rezultate, vključno s kazalniki uspešnosti. Vsebuje tudi opis ukrepov, ki se bodo financirali, ter navedbo finančnih in človeških virov, dodeljenih vsakemu ukrepu, v skladu z načeli oblikovanja in upravljanja proračuna po dejavnostih. Letni delovni program je skladen z večletnim delovnim programom iz odstavka 4. V njem so jasno navedene naloge, ki so bile v primerjavi s predhodnim proračunskim letom dodane, spremenjene ali črtane.

3. Izvršilni odbor spremeni sprejeti letni delovni program, kadar se Organu dodeli nova naloga.

   Vsaka bistvena sprememba letnega delovnega programa se sprejme po enakem postopku kot prvotni letni delovni program. Izvršilni odbor lahko na izvršnega direktorja prenese pooblastilo, da v letni delovni program vnese nebistvene spremembe.

4. Večletni delovni program določa splošno strateško načrtovanje, vključno s cilji, pričakovanimi rezultati in kazalniki uspešnosti. Določa tudi načrtovanje virov, vključno z večletnim proračunom in osebjem.

   Načrtovanje virov se letno posodablja. Strateško načrtovanje se posodablja po potrebi.

Člen 55

Pravila glasovanja v izvršilnem odboru

1. Izvršilni odbor sprejema odločitve z navadno večino svojih članov. Vsak član izvršilnega odbora ima en glas. V primeru neodločenega izida glasovanja je odločilen glas predsednika Organa.

2. Predstavnik Komisije ima pravico do glasovanja, kadar se razpravlja ali odloča o zadevah iz člena 53(4), točke (a) do (l). Za namene sprejemanja odločitev iz člena 53(4), točki (f) in (g), ima predstavnik Komisije en glas. Odločitve iz člena 53(4), točke (b) do (e) in (h) do (l), se lahko sprejmejo le, če predstavnik Komisije odda pozitiven glas. Za namene sprejemanja odločitev iz člena 53(4), točka (a), se soglasje predstavnika Komisije zahteva samo za elemente odločitve, ki niso povezani z letnim in večletnim delovnim programom Organa.

3. V poslovniku izvršilnega odbora se natančneje določijo pravila glasovanja, zlasti pogoji, pod katerimi lahko član deluje v imenu drugega člana.

ODDELEK 3

PREDSEDNIK ORGANA

Člen 56

Imenovanje predsednika Organa

1. Predsednik Organa se izbere na podlagi dosežkov, kompetenc, znanja, ugleda in izkušenj na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter drugih ustreznih kvalifikacij, in sicer z odprtim izbirnim postopkom, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Komisija sestavi ožji seznam dveh kvalificiranih

kandidatov za položaj predsednika Organa. Svet po odobritvi s strani Evropskega parlamenta sprejme izvedbeni sklep o imenovanju predsednika Organa.

2. Če predsednik Organa ne izpolnjuje več pogojev, zahtevanih za opravljanje njegovih nalog, ali je bil spoznan za krivega hude kršitve, lahko Svet na predlog splošnega odbora v kateri koli sestavi, sprejme izvedbeni sklep, s katerim predsednika Organa odstavi s položaja. Svet odloča s kvalificirano večino.

3. Če predsednik odstopi ali iz katerega koli drugega razloga ni sposoben opravljati svojih nalog, funkcije predsednika opravlja podpredsednik.

Člen 57

Odgovornosti predsednika Organa

1. Predsednik Organa zastopa Organ ter je odgovoren za pripravo dela splošnega odbora in izvršilnega odbora, vključno z določanjem dnevnega reda, sklicevanjem vseh sestankov in predsedovanjem takim sestankom ter predložitvijo točk v odločanje.

2. Predsednik petim članom izvršilnega odbora za čas trajanja njihovega mandata dodeli posamezna področja odgovornosti, ki spadajo v obseg nalog Organa.

ODDELEK 4

IZVRŠNI DIREKTOR

Člen 58

Imenovanje izvršnega direktorja

1. Izvršni direktor je zaposlen kot začasni uslužbenec Organa v skladu s členom 2(a) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.

2. Izvršni direktor opravlja svoje naloge v interesu Unije in neodvisno od kakršnih koli posebnih interesov.

3. Izvršni direktor upravlja Organ. Izvršni direktor odgovarja izvršilnemu odboru. Brez poseganja v pristojnosti Komisije in izvršilnega odbora je izvršni direktor neodvisen pri opravljanju svojih nalog ter ne zahteva in ne sprejema navodil katere koli vlade ali katerega koli drugega organa.

4. Izvršni direktor se izbere na podlagi dosežkov ter dokumentiranih upravnih, proračunskih in upravljavskih kompetenc na visoki ravni, in sicer z odprtim izbirnim postopkom, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in po potrebi v drugih tiskanih medijih ali na spletnih straneh. Komisija sestavi ožji seznam dveh kvalificiranih kandidatov za položaj izvršnega direktorja. Izvršnega direktorja imenuje izvršilni odbor.

5. Mandat izvršnega direktorja traja pet let. Izvršilni odbor v devetih mesecih pred koncem mandata izvršnega direktorja izvede oceno, pri kateri se upoštevajo ocena uspešnosti izvršnega direktorja ter prihodnje naloge in izzivi Organa. Izvršilni odbor lahko ob upoštevanju ocene iz prvega pododstavka enkrat podaljša mandat izvršnega direktorja.

Izvršnega direktorja lahko s položaja odstavi izvršilni odbor na predlog Komisije.

6. Izvršni direktor, katerega mandat je bil podaljšan, ob koncu podaljšanega mandata ne sme sodelovati v drugem izbirnem postopku za isto delovno mesto.

Člen 59

Naloge izvršnega direktorja

1. Izvršni direktor je pristojen za vsakodnevno upravljanje Organa in si prizadeva za uravnoteženo zastopanost spolov v njem. Izvršni direktor je odgovoren zlasti za:

(a) izvajanje odločitev izvršilnega odbora;

(b) pripravo osnutka enotnega programskega dokumenta in njegovo predložitev izvršilnemu odboru po posvetovanju s Komisijo;

(c) izvajanje enotnega programskega dokumenta in poročanje izvršilnemu odboru o njegovem izvajanju;

(d) pripravo osnutka konsolidiranega letnega poročila o dejavnostih Organa ter njegovo predložitev izvršilnemu odboru v presojo in sprejetje;

(e) pripravo akcijskega načrta na podlagi ugotovitev notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen ter preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ter poročanje o napredku Komisiji dvakrat letno, splošnemu odboru in izvršilnemu odboru pa redno;

(f) zaščito finančnih interesov Unije z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejavnostim, brez poseganja v preiskovalne pristojnosti urada OLAF, z učinkovitimi preverjanji in, če se odkrijejo nepravilnosti, izterjavo nepravilno plačanih zneskov ter po potrebi z naložitvijo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih upravnih kazni, tudi finančnih;

(g) pripravo strategije Organa za boj proti goljufijam in njeno predložitev upravnemu odboru v potrditev;

(h) pripravo osnutka finančnih pravil, ki se uporabljajo za Organ;

(i) pripravo osnutka načrta prihodkov in odhodkov Organa in izvrševanje njegovega proračuna;

(j) pripravo in izvajanje strategije za varnost IT ter zagotavljanje ustreznega upravljanja tveganj za vso infrastrukturo, sisteme in storitve IT, ki jih razvije ali naroči Organ, ter zadostno financiranje za varnost IT;

(k) izvajanje letnega delovnega programa Organa pod nadzorom izvršilnega odbora;

(l) pripravo osnutka načrta prihodkov in odhodkov Organa v okviru enotnega programskega dokumenta Organa v skladu s členom 66 ter izvrševanje proračuna Organa v skladu s členom 67;

(m) pripravo osnutka poročila, v katerem so opisane vse dejavnosti Organa, z oddelkom o finančnih in upravnih zadevah.

2. Izvršni direktor sprejme druge potrebne ukrepe, zlasti sprejemanje notranjih upravnih navodil in objavljanje obvestil, za zagotovitev delovanja Organa v skladu s to uredbo.

3. Izvršni direktor odloči, ali morajo biti za učinkovito in uspešno opravljanje nalog Organa eden ali več članov osebja locirani v eni ali več državah članicah. Izvršni direktor pred odločitvijo o ustanovitvi lokalnega urada pridobi predhodno soglasje Komisije, izvršilnega odbora in zadevnih držav članic. Z navedeno odločitvijo se opredeli obseg dejavnosti, ki naj bi se izvajale v navedenem lokalnem uradu, in sicer tako, da se preprečijo nepotrebni stroški in podvajanje upravnih funkcij Organa. Z zadevnimi državami članicami se sklene sporazum o sedežu.

ODDELEK 5

UPRAVNI ODBOR ZA PREGLED

Člen 60

Vzpostavitev in sestava upravnega odbora za pregled

1. Organ vzpostavi upravni odbor za pregled za izvajanje notranjega upravnega pregleda odločitev, ki jih sprejme Organ pri izvajanju pooblastil, navedenih v členih 20, 21 in 22. Obseg notranjega upravnega pregleda se nanaša na postopkovno in vsebinsko skladnost takih odločitev s to uredbo.

2. Upravni odbor za pregled sestavlja pet uglednih posameznikov, ki so se že izkazali z ustreznim znanjem in strokovnimi izkušnjami, vključno z nadzorniškimi izkušnjami na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, izključujoč osebje, trenutno zaposleno v Organu, ter osebje, trenutno zaposleno v nadzornih organih za AML/CFT in FIU ali drugih nacionalnih institucijah, organih, uradih in agencijah ali institucijah, organih, uradih in agencijah Unije, ki so vključeni v izvajanje nalog, ki se prenesejo na Organ s to uredbo. Upravni odbor za pregled ima dovolj virov in strokovnega znanja za oceno izvajanja pooblastil Organa v skladu s to uredbo.

3. Upravni odbor za pregled odloča na podlagi večine vsaj treh od petih članov.

Člen 61

Člani upravnega odbora za pregled

1. Člane upravnega odbora za pregled in dva nadomestna člana imenuje splošni odbor v nadzorni sestavi za obdobje petih let, ki ga je mogoče enkrat podaljšati, na podlagi javnega razpisa za prijavo interesa, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*. Članov in nadomestnih članov ne zavezujejo nobena navodila.

2. Člani upravnega odbora za pregled ravnajo neodvisno in v javnem interesu ter ne opravljajo drugih nalog v okviru Organa. V ta namen podajo javno izjavo o zavezah in javno izjavo o interesih, kjer navedejo vse neposredne ali posredne interese, za katere bi bilo mogoče šteti, da lahko vplivajo na njihovo neodvisnost, oziroma da takšni interesi ne obstajajo.

3. Članov upravnega odbora za pregled se med njihovim mandatom ne odstavi s položaja ali črta s seznama kandidatov z ustreznimi kvalifikacijami, razen če obstajajo tehtni razlogi za tako odstavitev ali črtanje in splošni odbor v nadzorni sestavi sprejme odločitev o tem na podlagi predloga Komisije.

Člen 62

Odločitve, ki so predmet pregleda

1. Vsaka fizična ali pravna oseba, na katero je odločitev naslovljena ali jo neposredno in individualno zadeva, lahko pri upravnem odboru za pregled vloži zahtevo za pregled odločitev Organa, sprejetih na podlagi členov 6(1), 20, 21 in 22.
2. Vsaka zahteva za pregled se skupaj z obrazložitvijo v pisni obliki vloži pri Organu v enem mesecu od datuma, ko je bila oseba, ki zahteva pregled, o odločitvi uradno obveščena, oziroma, če takšnega uradnega obvestila ni bilo, v enem mesecu od dneva, ko je bila z odločitvijo seznanjena.
3. Potem ko upravni odbor za pregled odloči o dopustnosti pregleda, poda mnenje v roku, ki ustreza nujnosti zadeve, najpozneje pa dva meseca od prejetja zahteve, ter zadevo preda izvršilnemu odboru, da pripravi nov osnutek odločitve. Izvršilni odbor upošteva mnenje upravnega odbora za pregled in takoj sprejme novo odločitev. Nova odločitev razveljavi prvotno odločitev, jo nadomesti z odločitvijo enake vsebine ali jo nadomesti s spremenjeno odločitvijo.
4. Zahteva za pregled v skladu z odstavkom 2 nima odložilnega učinka. Vendar lahko izvršilni odbor na predlog upravnega odbora za pregled odloži izvajanje izpodbijane odločitve, če meni, da to terjajo okoliščine.
5. Mnenje upravnega odbora za pregled in nova odločitev, ki jo na podlagi tega člena sprejme izvršilni odbor, se obrazložita in uradno sporočita strankam.
6. Organ sprejme odločitev, s katero določi poslovnik delovanja upravnega odbora za pregled.

Člen 63

Izločitev in ugovor

1. Člani upravnega odbora za pregled ne sodelujejo v nobenem postopku pregleda, če imajo v postopku kakršen koli osebni interes, če so bili predhodno vpleteni v postopek kot zastopniki ene od strank ali če so sodelovali pri sprejetju odločitve, ki je predmet pregleda.
2. Če član upravnega odbora za pregled zaradi enega od razlogov iz odstavka 1 ali kakršnega koli drugega razloga meni, da ne bi smel sodelovati v postopku pregleda, ta član o tem obvesti upravni odbor za pregled.
3. Vsaka stranka v postopku pregleda lahko vloži ugovor zoper katerega koli člana upravnega odbora za pregled iz katerega koli razloga iz odstavka 1 ali če obstaja sum, da član deluje pristransko. Tak ugovor ni dopusten, če je stranka v postopku pregleda, čeprav je vedela, da obstaja razlog za ugovor, opravila postopkovno dejanje. Ugovor ne sme temeljiti na državljanstvu članov.

4. Upravni odbor za pregled odloča o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v primerih iz odstavkov 2 in 3, brez sodelovanja zadevnega člana. Pri takem odločanju zadevnega člana v upravnem odboru za pregled zamenja njegov namestnik.

POGLAVJE IV

FINANČNE DOLOČBE

Člen 64

Proračun

1. Za vsako proračunsko leto, ki ustreza koledarskemu letu, se ocenijo vsi prihodki in odhodki Organa ter se prikažejo v njegovem proračunu.
2. Proračun Organa je uravnotežen v smislu prihodkov in odhodkov.
3. Prihodki Organa brez poseganja v druge vire vključujejo kombinacijo naslednjega:
   (a) prispevka Unije iz splošnega proračuna Evropske unije;
   (b) pristojbin, ki jih plačajo izbrani in neizbrani pooblaščeni subjekti v skladu s členom 65, za naloge iz člena 5(1), točki (b) in (c);
   (c) morebitnih prostovoljnih finančnih prispevkov držav članic.
4. Odhodki Organa vključujejo prejemke osebja, upravne odhodke in odhodke za infrastrukturo ter operativne stroške.

Člen 65

Pristojbine, ki se zaračunajo izbranim in neizbranim pooblaščenim subjektom

1. Organ zaračuna letno pristojbino za nadzor vsem izbranim pooblaščenim subjektom iz člena 13 ter neizbranim pooblaščenim subjektom, ki izpolnjujejo merila iz člena 12(1) in ne izpolnjujejo meril iz člena 13(1) za eno državo članico. Pristojbine krijejo odhodke Organa v zvezi z nalogami, povezanimi z nadzorom ter navedenimi v oddelkih 3 in 4 poglavja II. Te pristojbine ne presegajo odhodkov, povezanih z navedenimi nalogami. Če se ta merila v katerem koli letu ne spoštujejo v celoti, se pri izračunu pristojbin za naslednji dve leti izvedejo potrebne prilagoditve.
2. Znesek pristojbine, ki se zaračuna posameznemu pooblaščenemu subjektu iz odstavka 1, se izračuna v skladu z ureditvami, določenimi v delegiranem aktu iz odstavka 6.
3. Pristojbine se izračunajo na najvišji ravni konsolidacije v Uniji.
4. Osnova za izračun letne pristojbine za nadzor za posamezno koledarsko leto so odhodki v zvezi z neposrednim in posrednim nadzorom izbranih in neizbranih pooblaščenih subjektov, ki morajo v zadevnem letu plačati pristojbino. Organ lahko zahteva predplačila letne pristojbine za nadzor, ki temeljijo na razumni oceni. Pred odločitvijo o dokončni višini pristojbine se Organ posvetuje z ustreznim finančnim nadzornikom, da bi zagotovil, da nadzor ostane stroškovno učinkovit in razumen za vse pooblaščene subjekte iz finančnega sektorja. Organ zadevne pooblaščene subjekte iz finančnega sektorja obvesti o osnovi za izračun letne pristojbine za

nadzor. Države članice zagotovijo, da je obveznost plačila pristojbin iz tega člena izvršljiva v skladu z nacionalnim pravom in da so pristojbine, ki jih je treba plačati, plačane v celoti.

5. Ta člen ne posega v pravico finančnih nadzornikov, da zaračunajo pristojbine v skladu z nacionalnim pravom, kolikor nadzorniške naloge niso bile prenesene na Organ, ali za stroške, nastale pri sodelovanju z Organom in zagotavljanju pomoči Organu oziroma izpolnjevanju njegovih navodil, v skladu z upoštevnim pravom Unije.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 86 za dopolnitev te uredbe z določitvijo metodologije za izračun zneska pristojbine, ki se zaračuna vsakemu izbranemu in neizbranemu pooblaščenemu subjektu, ki mora plačati pristojbine v skladu z odstavkom 1, in načina pobiranja teh pristojbin. Komisija pri razvoju metodologije za določitev posameznih zneskov pristojbin upošteva naslednje:

   (a) skupni letni promet ali ustrezno vrsto prihodka pooblaščenih subjektov na najvišji ravni konsolidacije v Uniji v skladu z ustreznimi računovodskimi standardi;

   (b) razvrstitev pooblaščenih subjektov glede na profil tveganja pri delovanju za AML/CFT v skladu z metodologijo iz člena 12(5);

   (c) pomen pooblaščenega subjekta za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva ene ali več držav članic oziroma Unije;

   (d) znesek pristojbine, ki ga je treba pobrati od vseh neizbranih pooblaščenih subjektov sorazmerno z njihovimi prihodki ali prometom iz točke (a) in ki ne presega 1/5 zneska pristojbine, ki ga je treba pobrati od vseh izbranih pooblaščenih subjektov glede na enako raven dohodka ali prometa.

Komisija sprejme delegirane akte iz prvega pododstavka do 1. januarja 2025.

Člen 66

Določitev proračuna

1. Izvršni direktor vsako leto pripravi osnutek načrta prihodkov in odhodkov Organa za naslednje proračunsko leto, ki vsebuje kadrovski načrt, ter ga pošlje izvršilnemu odboru.

2. Izvršilni odbor na podlagi tega osnutka sprejme predhodni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Organa za naslednje proračunsko leto.

3. Končni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Organa se vsako leto do 31. januarja pošlje Komisiji.

4. Komisija načrt skupaj s predlogom splošnega proračuna Evropske unije pošlje proračunskemu organu.

5. Na podlagi načrta Komisija v predlog splošnega proračuna Unije vključi ocene, za katere meni, da so potrebne za kadrovski načrt, in znesek subvencije v breme splošnega proračuna ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členoma 313 in 314 PDEU.

6. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za prispevek Organu.

7. Proračunski organ sprejme kadrovski načrt Organa.

8. Proračun Organa sprejme izvršilni odbor. Dokončen postane po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Unije. Po potrebi se ustrezno prilagodi.

Člen 67

Izvrševanje proračuna

1. Izvršni direktor izvršuje proračun Organa ob upoštevanju načel gospodarnosti, učinkovitosti, uspešnosti in dobrega finančnega poslovodenja.

2. Izvršni direktor proračunskemu organu vsako leto pošlje vse informacije, ki so relevantne za ugotovitve postopkov ocenjevanja.

Člen 68

Predstavitev zaključnega računa in razrešnica

1. Računovodja Organa pošlje začasni zaključni račun za proračunsko leto (leto N) računovodji Komisije in Računskemu sodišču do 1. marca naslednjega proračunskega leta (leto N + 1).

2. Organ do 31. marca naslednjega proračunskega leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču pošlje poročilo o upravljanju proračuna in finančnem poslovodenju.

   Računovodja Komisije do 31. marca naslednjega proračunskega leta Računskemu sodišču pošlje začasni zaključni račun Organa, konsolidiran z zaključnim računom Komisije.

3. Izvršilni odbor po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnem zaključnem računu Organa v skladu s členom 246 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta[23] izda mnenje o končnem zaključnem računu Organa.

4. Računovodja do 1. julija leta N + 1 Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču pošlje končni zaključni račun, skupaj z mnenjem izvršilnega odbora.

5. Povezava do strani spletnega mesta s končnim zaključnim računom Organa se do 15. novembra leta N + 1 objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

6. Izvršni direktor do 30. septembra leta N + 1 pošlje Računskemu sodišču odgovor na njegove pripombe. Izvršni direktor ta odgovor pošlje tudi izvršilnemu odboru.

7. Izvršni direktor Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo v skladu s členom 261(3) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 predloži vse potrebne informacije za nemoteno izvedbo postopka razrešnice za proračunsko leto N.

---

[23] Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

8. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, Evropski parlament do 15. maja leta N + 2 podeli izvršnemu direktorju razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

Člen 69

Finančna pravila

Finančna pravila, ki se uporabljajo za Organ, sprejme izvršilni odbor po posvetovanju s Komisijo. Pravila ne odstopajo od Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715, razen če je tako odstopanje izrecno potrebno za delovanje Organa in je Komisija dala predhodno soglasje.

Člen 70

Ukrepi proti goljufijam

1. Za boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejavnostim se za Organ brez omejitev uporabljata Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter člen 86 Uredbe (EU) 2019/715.
2. Organ pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu o notranjih preiskavah, ki jih opravlja urad OLAF, in takoj sprejme ustrezne določbe za vse osebje Organa.
3. Odločitve o financiranju ter sporazumi in izvedbeni instrumenti, ki iz njih izhajajo, izrecno določajo, da lahko Računsko sodišče in urad OLAF po potrebi izvajata preglede na kraju samem pri prejemnikih denarnih sredstev, ki jih izplača Organ.

Člen 71

Varnost informacijske tehnologije

1. Organ vzpostavi notranje upravljanje informacijske tehnologije na ravni izvršnega direktorja, ki določi in upravlja proračun za informacijsko tehnologijo ter zagotavlja redno poročanje izvršilnemu odboru o upoštevanju veljavnih pravil in standardov na področju varnosti informacijske tehnologije.
2. Organ zagotavlja, da je najmanj 10 % njegovih odhodkov za informacijsko tehnologijo dodeljenih neposredni varnosti informacijske tehnologije. V to zahtevo glede minimalnih odhodkov je lahko vključen tudi prispevek za skupino za odzivanje na računalniške grožnje za evropske institucije, organe in agencije (CERT-EU).
3. Vzpostavi se ustrezna služba za spremljanje, odkrivanje in odzivanje na področju varnosti informacijske tehnologije, pri čemer se uporablja storitve CERT-EU. O večjih incidentih je treba v 24 urah po odkritju poročati CERT-EU in Komisiji.

Člen 72

Odgovornost in poročanje

1. Organ odgovarja za izvajanje te uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Organ vsako leto predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji poročilo o izvajanju nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, vključno z informacijami o načrtovanem razvoju strukture in znesku pristojbin za nadzor iz člena 66. Predsednik Organa to poročilo javno predstavi Evropskemu parlamentu.

3. Predsednik Organa se na zahtevo Evropskega parlamenta udeleži obravnave o izvajanju njegovih nalog, ki jo organizirajo pristojni odbori Evropskega parlamenta.

4. Organ ustno ali pisno odgovori na vprašanja Evropskega parlamenta.

POGLAVJE V

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

ODDELEK 1

OSEBJE

Člen 73

Splošna določba

1. Za osebje Organa se za vse zadeve, ki niso zajete s to uredbo, uporabljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev ter pravila, sprejeta s sporazumom med institucijami Unije za izvajanje navedenih Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 so predsednik Organa in pet članov izvršilnega odbora iz člena 53 enakovredni članu oziroma sodnemu tajniku Splošnega sodišča, kar zadeva prejemke in upokojitveno starost, kot je opredeljeno v Uredbi Sveta (EU) 2016/300[24]. Za vidike, ki jih ta uredba ali Uredba (EU) 2016/300 ne obravnavata, se smiselno uporabljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev.

3. Izvršilni odbor v dogovoru s Komisijo sprejme potrebne izvedbene ukrepe v skladu z ureditvami iz člena 110 Kadrovskih predpisov.

4. Organ lahko uporablja napotene nacionalne strokovnjake ali drugo osebje, ki ni zaposleno v Organu, vključno z delegati FIU.

5. Izvršilni odbor sprejme pravila v zvezi z osebjem iz držav članic, ki bo napoteno v Organ, in jih po potrebi posodablja. Taka pravila zajemajo zlasti finančne ureditve glede takih napotitev, vključno z zavarovanjem in usposabljanjem. Pri takih pravilih se upošteva dejstvo, da je osebje napoteno in bo razporejeno kot osebje Organa. Vanje se vključijo določbe o pogojih za napotitev. Kadar je to ustrezno, si izvršilni odbor prizadeva zagotoviti skladnost s pravili, ki se uporabljajo za povračilo stroškov službenih potovanj statutarnih uslužbencev.

[24] Uredba Sveta (EU) 2016/300 z dne 29. februarja 2016 o določitvi prejemkov nosilcev visokih javnih funkcij EU (UL L 58, 4.3.2016, str. 1).

Člen 74

Privilegiji in imunitete

Za Organ in njegovo osebje se uporablja Protokol (št. 7) o privilegijih in imunitetah, ki je priložen PEU in PDEU.

Člen 75

Obveznost varovanja poslovne skrivnosti

1. Za člane splošnega odbora in izvršilnega odbora ter vse člane osebja Organa, vključno z uradniki, ki jih začasno napotijo države članice, in vse druge osebe, ki izvajajo naloge za Organ na pogodbeni osnovi, veljajo zahteve o varovanju poslovne skrivnosti v skladu s členom 339 PDEU in členom 50 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423], tudi po prenehanju opravljanja njihovih dolžnosti.

2. Izvršilni odbor zagotovi, da za posameznike, ki opravljajo kakršno koli storitev, neposredno ali posredno, redno ali občasno, povezano z nalogami Organa, vključno z uradniki in drugimi osebami, ki jih je pooblastil izvršilni odbor ali so jih v ta namen imenovali javni organi in FIU, veljajo enake zahteve o varovanju poslovne skrivnosti, kot so tiste, navedene v odstavku 1.

3. Organ si lahko pri izvajanju nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, v okviru omejitev in pod pogoji, ki so določeni v aktih iz člena 1(2), izmenjuje informacije z nacionalnimi organi ali organi Unije v primerih, ko v skladu s temi akti finančni nadzorniki lahko razkrijejo informacije navedenim subjektom oziroma ko države članice v skladu z upoštevnim pravom Unije dovolijo taka razkritja.

4. Organ določi praktične ureditve za izvajanje pravil o zaupnosti iz odstavkov 1 in 2.

5. Organ uporablja Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444[25].

Člen 76

Varnostna pravila na področju varstva tajnih in občutljivih netajnih podatkov

1. Organ sprejme svoja varnostna pravila, ki so enakovredna varnostnim pravilom Komisije za varovanje tajnih podatkov Evropske unije (EUCI) in občutljivih netajnih podatkov, kot so določena v sklepih Komisije (EU, Euratom) 2015/443[26] in (EU, Euratom) 2015/444. Varnostna pravila Organa med drugim zajemajo določbe o izmenjavi, obdelavi in hrambi takih podatkov. Izvršilni odbor sprejme varnostna pravila Organa po odobritvi Komisije.

2. Vsak upravni dogovor o izmenjavi tajnih podatkov z ustreznimi organi tretje države ali, če takega dogovora ni, vsako izredno *ad hoc* posredovanje tajnih podatkov EU tem organom mora predhodno odobriti Komisija.

---

[25] Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53).

[26] Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/443 z dne 13. marca 2015 o varnosti v Komisiji (UL L 72, 17.3.2015, str. 41).

ODDELEK 2

SODELOVANJE

Člen 77

Sodelovanje z evropskimi nadzornimi organi in Evropskim odborom za varstvo podatkov

1. Organ vzpostavi in vzdržuje tesno sodelovanje z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskim organom za vrednostne papirje in trge.

2. Organ pri pripravi smernic in priporočil v skladu s členom 43, ki pomembno vplivajo na varstvo osebnih podatkov, tesno sodeluje z Evropskim odborom za varstvo podatkov, ustanovljenim z Uredbo (EU) 2016/679, da se preprečijo podvajanje, nedoslednosti in pravna negotovost na področju varstva podatkov.

Člen 78

Sodelovanje z organi, ki niso pristojni za AML/CFT

1. Če je to potrebno za opravljanje njegovih nalog iz člena 5, Organ ustrezno sodeluje z organi, ki niso pristojni za AML/CFT.

2. Organ po potrebi z organi iz odstavka 1 sklene memorandum o soglasju, v katerem so določeni splošni pogoji za sodelovanje in izmenjavo informacij pri opravljanju njihovih nadzornih nalog v skladu s pravom Unije v zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti.

3. Organ zagotavlja učinkovito sodelovanje in izmenjavo informacij med vsemi finančnimi nadzorniki v nadzornem sistemu za AML/CFT in ustreznimi organi, ki niso pristojni za AML/CFT, iz odstavka 1, tudi v zvezi z dostopom do vseh informacij in podatkov v osrednji podatkovni zbirki AML/CFT iz člena 11.

Člen 79

Sodelovanje v okviru javno-zasebnih partnerstev

Če je to ustrezno za izpolnjevanje nalog iz oddelkov 3 in 6 poglavja II, lahko Organ sodeluje v obstoječih dogovorih o sodelovanju, ki vključujejo eno ali več držav članic in so jih vzpostavili nadzorni organi ali FIU, če taki dogovori med drugim vključujejo sodelovanje in izmenjavo informacij med zgoraj navedenimi organi in izbranimi pooblaščenimi subjekti. Za sodelovanje Organa je potrebno soglasje ustreznega nacionalnega organa, ki je vzpostavil tak dogovor.

Člen 80

Sodelovanje z uradom OLAF, Europolom, Eurojustom in EJT

1. Organ lahko sklene delovne dogovore z institucijami Unije, decentraliziranimi agencijami Unije in drugimi organi Unije, ki delujejo na področju preprečevanja,

odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter pravosodnega sodelovanja. Taki delovni dogovori so lahko strateške ali tehnične narave, njihov namen pa je zlasti olajšati sodelovanje in izmenjavo informacij med stranmi, ki jih sklenejo. Delovni dogovori niso osnova za omogočanje izmenjave osebnih podatkov in ne zavezujejo Unije ali njenih držav članic.

2. Organ vzpostavi in vzdržuje tesne stike z uradom OLAF, Europolom, Eurojustom in EJT. V ta namen sklene ločene delovne dogovore z uradom OLAF, Europolom, Eurojustom in EJT, v katerih so določene podrobnosti njihovega sodelovanja. Namen sodelovanja je zlasti zagotoviti izmenjavo strateških informacij in trendov v zvezi z grožnjami pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se sooča Unija.

Člen 81

Sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami

1. Za doseganje ciljev iz te uredbe ter brez poseganja v zadevne pristojnosti držav članic in institucij Unije lahko Organ vzpostavi stike in sklene upravne dogovore z organi za AML/CFT v tretjih državah, ki imajo regulativne, nadzorne in s FIU povezane pristojnosti na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ter z mednarodnimi organizacijami in upravami tretjih držav. Ti dogovori ne ustvarjajo pravnih zavez v zvezi z Unijo in njenimi državami članicami ter ne preprečujejo državam članicam in njihovim pristojnim organom sklepanja dvostranskih dogovorov s temi tretjimi državami.

2. Organ lahko pripravi vzorčne upravne dogovore z namenom vzpostavitve doslednih, učinkovitih in uspešnih praks v Uniji ter krepitve mednarodnega usklajevanja in sodelovanja na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Javni organi in FIU si po najboljših močeh prizadevajo upoštevati take vzorčne upravne dogovore.

3. V primerih, ko se sodelovanje več javnih organov Unije in FIU z organi v tretjih državah nanaša na zadeve, ki spadajo v obseg nalog Organa, ko so opredeljene v členu 5, ima Organ vodilno vlogo pri lajšanju takega sodelovanja, kadar je to potrebno. Ta vloga Organa ne posega v redno sodelovanje pristojnih organov z organi iz tretjih držav.

4. Organ v okviru svojih pooblastil v skladu s to uredbo in zakonodajnimi akti iz člena 1(2) prispeva k enotnemu, skupnemu, doslednemu in učinkovitemu zastopanju interesov Unije v mednarodnih forumih, tudi z zagotavljanjem pomoči Komisiji pri njenih nalogah, povezanih s članstvom Komisije v Projektni skupini za finančno ukrepanje, ter s podpiranjem dela in ciljev Skupine finančnoobveščevalnih enot Egmont.

ODDELEK 3

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 82

Dostop do dokumentov

1. Za dokumente, ki jih hrani Organ, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001.

2. Zoper odločitve, ki jih sprejme Organ na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, je mogoče vložiti pritožbo pri varuhu človekovih pravic ali vložiti tožbo pred Sodiščem Evropske unije pod pogoji, določenimi v členih 228 oziroma 263 PDEU.

3. Pravica do dostopa do dokumentov ne zajema zaupnih informacij, ki vključujejo:

   (a) informacije ali podatke Organa, finančnih nadzornikov ali pooblaščenih subjektov, pridobljene v postopku izvajanja nalog in dejavnosti iz člena 5(2) in oddelka 3 poglavja II;

   (b) katere koli operativne podatke ali informacije, povezane s takimi operativnimi podatki, Organa in FIU, ki jih ima Organ zaradi izvajanja nalog in dejavnosti iz člena 5(5) in oddelka 6 poglavja II.

4. Zaupne informacije iz odstavka 3, točka (a), ki se nanašajo na nadzorniški postopek, se lahko v celoti ali delno razkrijejo pooblaščenim subjektom, ki sodelujejo pri takem nadzorniškem postopku, ob upoštevanju upravičenega interesa fizičnih in pravnih oseb razen zadevne strani glede varovanja njihovih poslovnih skrivnosti. Ta dostop ne obsega notranjih dokumentov Organa in finančnih nadzornikov ali korespondence med njimi.

5. Izvršilni odbor sprejme praktične ukrepe za uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001 in pravila v zvezi z razkritjem informacij v zvezi z nadzorniškimi postopki.

Člen 83

Splošna jezikovna ureditev

1. Za Organ se uporablja Uredba Sveta št. 1.

2. Izvršilni odbor sprejme odločitev o notranji jezikovni ureditvi za Organ, ki je skladna z jezikovno ureditvijo pri neposrednem nadzoru, sprejeto v skladu s členom 27.

3. Prevajalske storitve, ki so potrebne za delovanje Organa, zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2965/94[27].

Člen 84

Varstvo podatkov

1. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma iz člena 53 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za direktivo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 423] in člena 55 [Urad za publikacije: vstavite naslednjo številko za uredbo o preprečevanju pranja denarja, COM(2021) 420] se šteje za potrebno za opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene Organu, na podlagi člena 5 Uredbe (EU) 2018/1725 in člena 6 Uredbe (EU) 2016/679.

   Organ se pri pripravi smernic in priporočil v skladu s členom 43, ki pomembno vplivajo na varstvo osebnih podatkov, po odobritvi Komisije posvetuje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ustanovljenim z Uredbo (EU) 2018/1725. Organ

[27] Uredba Sveta (ES) št. 2965/94 z dne 28. novembra 1994 o ustanovitvi Prevajalskega centra za organe Evropske unije (UL L 314, 7.12.1994, str. 1).

lahko tudi povabi nacionalne organe za varstvo podatkov kot opazovalce v postopku priprave takih smernic in priporočil.

2. Organ v skladu s členom 25 Uredbe (EU) 2018/1725 sprejme notranja pravila, ki lahko omejujejo uporabo pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, če so take omejitve potrebne za opravljanje nalog iz člena 53 [direktive o preprečevanju pranja denarja] in člena 55 [uredbe o preprečevanju pranja denarja].

Člen 85

Odgovornost Organa

1. Organ pri nepogodbeni odgovornosti v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna zakonodajam držav članic, poravna vsako škodo, ki jo povzroči sam ali njegovo osebje pri opravljanju svojih nalog. Za vse spore v zvezi z odpravljanjem take škode je pristojno Sodišče Evropske unije.

2. Osebna finančna in disciplinska odgovornost osebja Organa do Organa je urejena z ustreznimi določbami, ki veljajo za osebje Organa.

Člen 86

Delegirani akti

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 25 in člena 65 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [Urad za publikacije: vstavite datum = 6 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 25 in člena 65 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v takem sklepu. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 25 in člena 65, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku enega meseca od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za en mesec.

Člen 87

Sporazum o sedežu in pogoji delovanja

1. Potrebne ureditve glede nastanitve Organa v državi članici, kjer se nahaja njegov sedež, in opreme, ki jo da na voljo ta država članica, ter posebna pravila, ki se v tej državi članici uporabljajo za osebje Organa in njihove družinske člane, se določijo v sporazumu o sedežu med Organom in to državo članico, ki se sklene po odobritvi izvršilnega odbora.

2. Država članica gostiteljica Organa zagotovi najboljše možne pogoje za njegovo ustrezno delovanje, vključno z večjezičnim in evropsko usmerjenim izobraževanjem ter ustreznimi prometnimi povezavami.

Člen 88

Ocenjevanje in pregled

3. Komisija do 31. decembra 2029 in nato vsakih pet let v skladu s svojimi smernicami oceni uspešnost Organa z vidika njegovih ciljev, pooblastil, nalog in lokacij. Ta ocena obravnava zlasti:

   (a) morebitno potrebo po spremembi pooblastil Organa in finančne posledice vsake take spremembe;

   (b) vpliv vseh nadzornih dejavnosti in nalog Organa na interese Unije kot celote ter zlasti učinkovitost:

      (i) nadzornih nalog in dejavnosti, povezanih z neposrednim nadzorom izbranih pooblaščenih subjektov;

      (ii) posrednega nadzora neizbranih pooblaščenih subjektov;

      (iii) posrednega nadzora drugih pooblaščenih subjektov;

   (c) vpliv dejavnosti, povezanih s podporo in usklajevanjem FIU ter zlasti usklajevanjem skupnih analiz čezmejnih dejavnosti in transakcij, ki jih izvajajo FIU;

   (d) nepristranskost, objektivnost in avtonomnost Organa;

   (e) ustreznost ureditev upravljanja, vključno s sestavo izvršilnega odbora in pravili glasovanja v njem ter njegovim odnosom s splošnim odborom;

   (f) stroškovno učinkovitost Organa, po potrebi ločeno glede na njegove različne vire financiranja;

   (g) učinkovitost pritožbenega mehanizma zoper odločitve Organa ter ureditev glede neodvisnosti in odgovornosti, ki se uporabljajo za Organ;

   (h) učinkovitost ureditev o sodelovanju in izmenjavi informacij med Organom in organi, ki niso organi za preprečevanje pranja denarja;

   (i) sodelovanje med Organom in drugimi nadzornimi organi Unije, vključno z EBA, Europolom, Eurojustom, uradom OLAF in EJT;

   (j) učinkovitost pooblastil Organa za nadzor in sankcioniranje;

(k) učinkovitost in konvergenco, ki so ju dosegli nadzorni organi pri nadzornih praksah, ter vlogo Organa pri tem.

4. V poročilu iz odstavka 1 je tudi preučeno, ali:

(a) viri Organa zadostujejo za izvajanje njegovih nalog;

(b) je primerno dodeliti dodatne nadzorne naloge v zvezi s pooblaščenimi subjekti iz nefinančnega sektorja, pri čemer se po potrebi opredelijo vrste subjektov, za katere bi se dodatne nadzorne naloge morale uporabljati;

(c) je primerno dodeliti dodatne naloge na področju podpiranja in usklajevanja dela FIU;

(d) je primerno prenesti na Organ dodatna pooblastila za sankcioniranje.

5. Pri vsakem drugem ocenjevanju se ocenijo rezultati Organa glede na njegove cilje, pooblastila in naloge, vključno z oceno, ali je nadaljnji obstoj Organ še naprej upravičen glede na te cilje, pooblastila in naloge.

6. Poročilo in po potrebi vsi priloženi predlogi se pošljejo Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 89

Spremembe Uredbe (EU) št. 1093*/2010*

Uredba (EU) št. 1093/2010 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se drugi pododstavek črta;

(b) v odstavku 5 se točka (h) črta;

(2) člen 4 se spremeni:

(a) točka (1a) se črta;

(b) v točki (2) se točka (iii) črta;

(3) v členu 8(1) se točka (l) črta;

(4) člena 9a in 9b se črtata;

(5) v členu 17 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Če pristojni organ ne ravna v skladu z uradnim mnenjem iz odstavka 4 tega člena v roku iz navedenega odstavka in če je treba čim prej ukrepati zaradi neizpolnjevanja obveznosti, da se ohranijo ali obnovijo nevtralni konkurenčni pogoji na trgu ali se zagotovita pravilno delovanje in celovitost finančnega sistema, lahko Organ, kadar se ustrezne zahteve zakonodajnih aktov iz člena 1(2) te uredbe neposredno uporabljajo za finančne institucije, brez poseganja v pooblastila Komisije na podlagi člena 258 PDEU sprejme individualno odločitev, naslovljeno na finančno institucijo [?], v kateri zahteva, da ta sprejme vse ukrepe, potrebne za izpolnitev njenih obveznosti po pravu Unije, vključno s prenehanjem vsakršne prakse.

Odločitev Organa je v skladu z uradnim mnenjem, ki ga v skladu z odstavkom 4 izda Komisija.

(6) v členu 19 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Brez poseganja v pooblastila Komisije na podlagi člena 258 PDEU lahko Organ, kadar pristojni organ ne ravna v skladu z odločitvijo Organa in torej ne zagotavlja, da finančna institucija izpolnjuje zahteve, ki se na podlagi zakonodajnih aktov iz člena 1(2) te uredbe neposredno uporabljajo zanjo, sprejme individualno odločitev, naslovljeno na zadevno finančno institucijo, v kateri zahteva, da sprejme vse ukrepe, potrebne za izpolnitev njenih obveznosti po pravu Unije, vključno s prenehanjem vsakršne prakse.“;

(7) v členu 33(1) se drugi pododstavek črta;

(8) v členu 40(1) se doda naslednja točka (g):

„(g) en predstavnik organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki nima glasovalne pravice.“;

(9) v členu 81 se odstavek 2b črta.

Člen 90

Spremembe Uredbe (EU) št. 1094/2010

Uredba (EU) št. 1094/2010 se spremeni:

(1) v členu 1(2) se drugi pododstavek črta;

(2) v členu 40(1) se doda naslednja točka:

„(f) en predstavnik organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki nima glasovalne pravice.“;

(3) v členu 54 se odstavek 2a črta.

Člen 91

Spremembe Uredbe (EU) št. 1095/2010

Uredba (EU) št. 1095/2010 se spremeni:

(1) v členu 1(2) se drugi pododstavek črta;

(2) v členu 40(1) se doda naslednja točka:

„(f) en predstavnik organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki nima glasovalne pravice.“;

(3) v členu 54 se odstavek 2a črta.

Člen 92

Začetek delovanja Organa

Komisija je odgovorna za ustanovitev in začetno delovanje Organa do datuma, ko začne Organ delovati, tj. 1. januarja 2024 v skladu s členom 93. V ta namen:

(a) lahko Komisija imenuje uradnika Komisije, da deluje kot začasni izvršni direktor in opravlja naloge, dodeljene izvršnemu direktorju, dokler ni Organ sposoben izvrševati svojega proračuna in izvršni direktor ne prevzame svojih nalog, potem ko ga v skladu s členom 58 imenuje izvršilni odbor;

(b) z odstopanjem od člena 53(4) in do sprejetja odločitve iz člena 58 začasni izvršni direktor izvaja pooblastila organa za imenovanja;

(c) lahko Komisija Organu ponudi pomoč, zlasti z napotitvijo uradnikov Komisije, ki izvajajo dejavnosti Organa pod odgovornostjo začasnega izvršnega direktorja ali izvršnega direktorja;

(d) lahko začasni izvršni direktor odobri vsa plačila, ki se krijejo z odobritvami iz proračuna Organa, po odobritvi izvršilnega odbora in lahko sklepa pogodbe, vključno s pogodbami o zaposlitvi, po sprejetju kadrovskega načrta Organa.

Člen 93

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije.*

Uporablja se od 1. januarja 2024.

Vendar se členi 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 in 87 uporabljajo od 1. januarja 2023.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednik	*predsednik*

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Osnutek uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi agencije za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma, v nadaljnjem besedilu: Organ.

1.2. Zadevna področja

Področje politike: finančna stabilnost, finančne storitve in unija kapitalskih trgov.

Dejavnost: finančna stabilnost.

1.3. Ukrep, na katerega se predlog nanaša

✓**Nov ukrep**

☐ **Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**[1]

☐ **Podaljšanje obstoječega ukrepa**

☐ **Združitev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep**

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

2. Gospodarstvo za ljudi

1.4.2. Specifični cilji

Specifični cilj št. 1.2

Finančna stabilnost se ohranja in izboljšuje z učinkovitimi mehanizmi za nadzor in krizno upravljanje za obvladovanje pretresov in diverzifikacijo tveganj ter vzpostavljen je celovit pristop za boj proti dejavnostim pranja denarja in financiranja terorizma.

[1] Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Na področju nadzora naj bi Organ izboljšal splošno kakovost nadzora na področju AML/CFT, ki se izvaja v EU, deloma s tem, da bi sam izvajal neposredni nadzor nad omejenim številom najbolj tveganih čezmejnih subjektov iz finančnega sektorja (in po možnosti nekaterih drugih subjektov, za katere lahko prevzame odgovornost nadzora v izjemnih okoliščinah), ter deloma z izvajanjem nadzora nad nacionalnimi nadzorniki in njihovega usklajevanja v zvezi s pooblaščenimi subjekti iz finančnega in nefinančnega sektorja v skladu z zakonodajo EU o AML/CFT.

Na področju finančnoobveščevalnih enot (FIU) bo Organ spodbujal večjo učinkovitost in sodelovanje med FIU, vključno s sprejetjem usklajenih predlog za poročanje in izmenjavo informacij, izvajanjem analiz skupaj s FIU in prevzemom gostovanja obstoječe infrastrukture za izmenjavo informacij FIU.net.

Oba navedena cilja bi morala posredno prispevati k povečanju obsega dejavnosti pranja denarja in financiranja terorizma v EU, ki se odkrijejo ali preprečijo z odvračanjem in večjo verjetnostjo odkritja.

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Splošni kazalniki

• Razmerje med predlaganim in sprejetim končnim proračunom (na leto)

Posredni nadzor in usklajevanje nadzornikov

• Število sprejetih tehničnih standardov glede na standarde, ki bi jih bilo treba razviti

• Število osnutkov tehničnih standardov, predloženih Komisiji v potrditev do roka

• Število predlaganih tehničnih standardov, ki jih je Komisija zavrnila

• Število sprejetih nezavezujočih priporočil glede na tiste, ki bi jih bilo treba pripraviti

• Število ur usposabljanja za nadzornike

• Število osebja, ki sodeluje pri izmenjavah/napotitvah

• Število izvedenih medsebojnih strokovnih pregledov

• Število ugotovljenih in odpravljenih ovir za konvergenco

• Nova praktična orodja in instrumenti za pospeševanje konvergence

• Število podatkovnih zbirk z dejanskimi vnosi

Neposredni nadzor nekaterih pooblaščenih subjektov

• Število inšpekcijskih pregledov na kraju samem in namenskih preiskav

• Število sestankov z nadzorovanimi subjekti

• Število odločitev, naslovljenih na nadzorovane subjekte

• Število sankcij, naloženih nadzorovanim subjektom

• Število pritožb nadzorovanih subjektov

Usklajevanje in podpiranje finančnoobveščevalnih enot

• Število izvedenih skupnih analiz

• Število sprejetih tehničnih standardov

• Količina smernic/priporočil, naslovljenih na FIU

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Kot je analizirano v oceni učinka, priloženi k temu zakonodajnemu predlogu, sta dve glavni težavi, ki ju pobuda namerava odpraviti, neusklajen nadzor na področju AML/CFT na notranjem trgu ter nezadostna usklajevanje in izmenjava informacij med finančnoobveščevalnimi enotami. V zvezi z nadzorom se učinkovitost izvrševanja v državah članicah razlikuje zaradi različnih virov in praks. FIU trenutno nimajo skupnih metod in usklajenih predlog, kar ovira skupne analize in povzroča neoptimalno odkrivanje transakcij in dejavnosti, morebiti povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

V svežnju o preprečevanju pranja denarja iz leta 2019, ki ga je sprejela Komisija, je bilo opozorjeno, kako so lahko storilci kaznivih dejanj izkoristili razlike med ureditvami AML/CFT držav članic. Številne dejavnosti pranja denarja in financiranja terorizma (ML/TF) so čezmejne narave, zato je za preprečevanje teh kaznivih dejanj bistveno dobro sodelovanje med nacionalnimi nadzorniki in FIU. Številni subjekti, za katere veljajo obveznosti preprečevanja pranja denarja, opravljajo čezmejne dejavnosti, različni pristopi nacionalnih nadzornikov in FIU pa jih ovirajo pri doseganju optimalnih praks za AML/CFT na ravni skupine. Potrebno je večje usklajevanje na ravni EU, vključno z elementom neposrednega nadzora nad najbolj tveganimi subjekti na ravni EU, za obravnavanje teh čezmejnih vprašanj in povečanje zmogljivosti finančnega sistema EU za preprečevanje in odkrivanje ML/TF.

Predlog za ustanovitev organa EU za preprečevanje pranja denarja se sprejema v povezavi s predlogom za pravila EU o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma v obliki uredbe EU. Ti dve pobudi sta skupaj namenjeni znatnemu povečanju konvergence nadzora in izvrševanja na področju AML/CFT v državah članicah ter povečanju intenzivnosti nadzora, zlasti z vzpostavitvijo nadzora na ravni EU za najbolj tvegane čezmejne subjekte. Boljše čezmejno sodelovanje med FIU in izboljšane nacionalne prakse, na podlagi posplošitve dobrih praks, bodo ustrezen odziv na čezmejno naravo pranja denarja in financiranja terorizma.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Med pomembnimi preteklimi izkušnjami so ustanovitev treh evropskih nadzornih agencij za finančne storitve, vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora za banke (ki ni agencija EU, temveč podružnica Evropske centralne banke) in ustanovitev Evropskega javnega tožilstva.

Na podlagi izkušenj evropskih nadzornih organov je bila sprejeta ugotovitev, da je upravljanje kombinacije virov iz proračuna EU in neposredno od držav članic prek nacionalnih nadzornikov zapleteno ter lahko pomeni breme za nadzornike iz manjših držav članic; poleg

tega lahko ogrozi neodvisnost Organa. Zato ni predlagano neposredno financiranje Organa s strani držav članic.

Izkušnje z enotnim mehanizmom nadzora kažejo, da se nadzor nad neposredno nadzorovanimi subjekti lahko učinkovito izvaja s skupnimi nadzorniškimi skupinami, ki jih vodi osebje nadzornika EU s sedežem v državi članici neposredno nadzorovanega subjekta, vendar vključuje tudi osebje nacionalnega nadzornika. Ta model se uporablja za dejavnost neposrednega nadzora Organa.

Na podlagi izkušenj EJT je bilo ugotovljeno, da je lahko potrebno veliko časa, preden nov organ doseže upravno in proračunsko avtonomijo, kar je treba upoštevati pri načrtovanju, s podporo Komisije v tem obdobju, vključno z napotenim začasnim izvršnim direktorjem.

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Ustvariti bo treba novo proračunsko vrstico, ki bo ustrezala ustanovitvi nove agencije EU. Poleg tega bo treba večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027 načrtovati tako, da bodo zagotovljeni potrebni viri za izvajanje te zakonodaje.

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

V primerih, ko organ EU neposredno nadzoruje subjekte iz zasebnega sektorja, se tak nadzor pogosto financira s pristojbinami, ki jih plačujejo nadzorovani subjekti. To velja za enotni mehanizem nadzora in nadzor, ki ga ESMA (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) izvaja nad repozitoriji sklenjenih poslov centralnih nasprotnih strank in bonitetnimi agencijami v EU. V primeru enotnega nadzornega mehanizma take pristojbine podpirajo ne le neposredno nadzorovane banke, ampak vse banke nad določenimi pragovi velikosti in dejavnosti, od katerih niso vse neposredno nadzorovane z enotnim mehanizmom nadzora.

Ta osnutek uredbe razveljavlja določbo Uredbe (EU) 2019/2175, s katero so bila Evropskemu bančnemu organu (EBA) dodeljena nekatera pooblastila za AML/CFT, s spremembo njene ustanovitvene uredbe (Uredba 2010/1093), in ponovno dodeljuje enake pristojnosti Organu. Navedeni uredbi je bila priložena ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga, s katero so bili EBA dodeljeni štirje začasni in štirje pogodbeni uslužbenci ter ustrezen zahtevani prispevek v višini 529 000 EUR, ki je glede na model financiranja za evropske nadzorne agencije predstavljal 40 % stroškov [preostalih 60 % stroškov so krili nacionalni pristojni organi držav članic]. Predlagano je, da se ta proračun prerazporedi z EBA na organ za preprečevanje pranja denarja.

FIU.net je komunikacijska mreža med FIU EU, ki jo trenutno gosti Europol, vendar bo kmalu (pred septembrom 2021) začasno prenesena na Komisijo, dokler se ne ustanovi Organ; to je v skladu z odločitvijo Evropskega nadzornika za varstvo podatkov iz decembra 2019, v skladu s katero gostovanje mreže FIU.net pri Europolu presega pooblastilo slednjega, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov. Za letne stroške gostovanja FIU.net pri Komisiji, po dokončanju prenosa z Europola na Komisijo, sta v proračunu namenjena 2 milijona EUR, dodeljena Generalnemu direktoratu Komisije za finančno stabilnost, finančne storitve in unijo kapitalskih trgov (GD FISMA). Predlagano je, da se ta dejavnost financira iz proračuna EU, saj stroškov ne bo več krila Komisija. Vendar splošni vpliv na proračun EU ne bo nevtralen, natančneje, proračunsko nevtralen, saj bi organ za preprečevanje pranja denarja nadalje razvil FIU.net, zaradi česar bi se zvišali letni stroški, ki bi znašali 3 milijone EUR v cenah iz leta 2021.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

✓ **Časovno omejeno**

☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,

☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

✓**Časovno neomejeno**

☐ Izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2023 in 2025,

ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja[2]

✓ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

✓**Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,

✓organom iz členov 70 in 71,

☐ subjektom javnega prava,

☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščeni za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

Opombe

jih ni

[2] Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

V skladu s standardnimi ureditvami, ki jih izvajajo obstoječe agencije, organ za preprečevanje pranja denarja pripravi redna poročila o svojih dejavnostih (vključno z notranjim poročanjem višjemu vodstvu, poročanjem odborom in pripravo letnega poročila) ter je predmet revizij uporabe virov in smotrnosti poslovanja, ki jih opravljata Računsko sodišče in služba Komisije za notranjo revizijo.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Upravljavski in kontrolni sistemi so opredeljeni v poglavju IV osnutka uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja. Organ bo zagotovil, da bodo ustrezni standardi doseženi na vseh področjih okvira notranjih kontrol. Poleg tega Evropski parlament vsako proračunsko leto po priporočilu Sveta vsaki agenciji EU podeli razrešnico za izvrševanje njegovega proračuna; ta postopek se bo uporabljal tudi za organ za preprečevanje pranja denarja.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Vzpostavitev okvira notranjih kontrol bo prednostna naloga organa za preprečevanje pranja denarja takoj po njegovi ustanovitvi.

Med tveganji, ugotovljenimi že pred sprejetjem osnutka uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja, so:

– nepravočasno pobiranje pristojbin, ki jih morajo pooblaščeni subjekti plačati Organu;

– primeri pranja denarja, nastali pri pooblaščenih subjektih, ki jih neposredno nadzoruje organ za preprečevanje pranja denarja, med takim nadzorom.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Ocene v tem dokumentu temeljijo na izkušnjah GD FISMA z nadzorom nad tremi evropskimi nadzornimi agencijami za finančne storitve (EBA, EIOPA in ESMA), ki so vse decentralizirane regulativne agencije, kar naj bi bil tudi prihodnji organ za preprečevanje pranja denarja.

Stroški kontrol – nadzor s strani agencij

Zgodovinsko so bili stroški GD FISMA za splošni nadzor nad Organom ocenjeni na 0,5 % letnih prispevkov, ki so ji bili plačani. Taki stroški vključujejo, na primer, vendar ne izključno, stroške, povezane z ocenjevanjem letnega načrtovanja in proračuna, udeležbo predstavnikov GD FISMA v upravnih odborih in odborih nadzornikov ter s povezanim pripravljalnim delom.

Stroški kontrol – plačilo letnih prispevkov

Stroški kontrol, izrecno povezani z obdelavo letnih plačil Organu, temeljijo na metodologiji, ki se uporablja za izračun stroškov, povezanih z drugimi finančnimi transakcijami v GD FISMA. Predstavljajo majhen in nepomemben delež izvedenih plačil.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Za namene boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim veljajo za organ za preprečevanje pranja denarja brez kakršnih koli omejitev določbe Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF).

Organ ima posebej za to namenjeno strategijo boja proti goljufijam in akcijski načrt, ki temelji na njej. Njegovi ukrepi na področju boja proti goljufijam morajo biti skladni s pravili in navodili iz finančne uredbe (ukrepi za boj proti goljufijam kot del dobrega finančnega poslovodenja), politikami urada OLAF za preprečevanje goljufij, določbami iz strategije Komisije za boj proti goljufijam: okrepljeni ukrepi za zaščito proračuna EU (COM(2019) 196 final) in skupnega pristopa glede decentraliziranih agencij EU (julij 2012) ter s tem povezanim časovnim načrtom.

Poleg tega predlagana uredba o ustanovitvi organa AMLA vsebuje določbe o izvajanju in nadzoru njegovega proračuna ter veljavnih finančnih pravilih, vključno s tistimi, namenjenimi preprečevanju goljufij in nepravilnosti. V njegovi prihodnji notranji finančni uredbi bo to podrobneje opredeljeno.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif.[1]	držav Efte[2]	držav kandidatk[3]	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
7	20.020101.01-C1-PMO(FISMA) 20.020601.01-C1-FISMA	nedif.	NE	NE	NE	NE
1	03.020106-C1-FISMA	dif.	DA	NE	NE	NE
1	03.100200-C1-FISMA	dif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek

[1] Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.
[2] Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.
[3] Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

finančnega okvira	številka	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1	03.10.YY.YY – Agencija EU za preprečevanje pranja denarja	dif.	NE	NE	NE	NE

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno): tekoče cene

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	1 Enotni trg, inovacije in digitalno

03.10.YY.YY: Organ EU za preprečevanje pranja denarja (AMLA)			2023	2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027**
Naslov 1:	obveznosti	(1)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
	plačila	(2)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
Naslov 2:	obveznosti	(1a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
	plačila	(2a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
Naslov 3:	obveznosti	(3 a)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
	plačila	(3b)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
Odobritve za organ AMLA SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1a + 3a	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**
	plačila	= 2 + 2a + 3b	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno) Tekoče cene

Podrobnosti o virih prerazporeditve odobritev za prevzem obveznosti			2023	2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027**
03.02.01.06 Izvajanje in razvoj notranjega trga za finančne storitve (tekoče cene) – v zvezi s FIU.net	obveznosti	4			1,000	2,000	2,000	**5,000**
03.10.02 Evropski bančni organ (EBA)	obveznosti	5		0,550	0,561	0,573	0,584	**2,268**
Razlika do zgornje meje v razdelku 1	obveznosti	6	1,061	15,158	28,851	10,277	10,523	**65,870**
Prerazporeditve SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 5 + 6	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

Razdelek večletnega finančnega okvira	**7**	„Upravni odhodki“

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno) stalne cene iz leta 2021.

		2023	2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027**
GD FISMA							
• Uradniki		1,216	1,216				**2,432**
• Pogodbeno zaposleni uslužbenci		0,328	0,328				**0,656**
• Drugi upravni odhodki – službena potovanja		0,040	0,090				**0,130**
GD FISMA SKUPAJ	odobritve	1,584	1,634				**3,218**

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	1,584	1,634				**3,218**

Zahtevane upravne odobritve bodo krite iz odobritev, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na obstoječe proračunske omejitve.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno):

	2023[1]	2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ Večletni finančni okvir za obdobje 2021–**

[1] Odobritve za leti 2023 in 2024 glede na različne osnove (navedene zgoraj), ki jih je treba uporabiti za razdelek 1 in razdelek 7 odhodkov.

							2027
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**
	plačila	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za organ AMLA

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.

✓ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno): tekoče cene

Cilji in realizacije ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		**SKUPAJ** **Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027**
	REALIZACIJE												
	vrsta[1]	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	stroški realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1[2] …													
– Podatkovne zbirke in informacijski sistemi (vključno s prehodnimi	podatkovna zbirka / informacijski sistem					2,918		3,951		3,312		3,379	13,560
– Prevajanje	prevajanje					0,265		0,406		0,110		0,113	0,894
– Službena	službena					1,062		1,624		0,442		0,450	3,578
– Pravno zastopanje	zunanje svetovanje							0,541		0,166		0,168	0,875
STROŠKI SKUPAJ						**4,245**		**6,522**		**4,030**		**4,110**	**18,907**

[1] Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest …).

[2] Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji …“.

3.2.3. Ocenjene posledice za človeške vire organa AMLA

3.2.3.1. Povzetek

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

✓ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno): tekoče cene – samo del, ki ga financira Unija

	2023	2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027**
Začasni uslužbenci (razredi AD)	0,518	5,682	14,354	5,362	5,468	**31,384**
Začasni uslužbenci (razredi AST)		0,462	2,493	0,962	0,982	**4,899**
Pogodbeni uslužbenci	0,291	1,186	1,815	0,308	0,315	**3,915**
Napoteni nacionalni strokovnjaki		0,159	0,486	0,462	0,471	**1,578**
SKUPAJ	**0,809**	**7,489**	**19,148**	**7,094**	**7,236**	**41,776**

Potrebe po uslužbencih (EPDČ): skupno število delovnih mest, ki jih financira Unija, in delovnih mest, ki se financirajo iz pristojbin in prispevkov.

	2023	2024	2025	2026[1]	2027	**SKUPAJ[2]**
Začasni uslužbenci (razredi AD)	8	58	155	180	180	**180**

[1] **Od leta 2026 se bo od skupno 250 delovnih mest 192 delovnih mest (tj. 77 %) financiralo iz pristojbin/prispevkov, od tega 164 začasnih uslužbencev (141 delovnih mest AD in 23 delovnih mest AST), 25 pogodbenih uslužbencev in 3 napoteni nacionalni strokovnjaki**.

[2] **Skupaj ob predvidenem polnem številu zaposlenih.**

Začasni uslužbenci (razredi AST)		7	30	30	30	**30**
Pogodbeni uslužbenci	10	30	30	30	30	**30**
Napoteni nacionalni strokovnjaki		5	10	10	10	**10**

SKUPAJ	**18**	**100**	**225**	**250**	**250**	**250**

Predvideva se, da bo vse osebje, ki se bo zaposlilo leta 2023, delalo šest mesecev in se bo postopek zaposlovanja začel pred zakonito ustanovitvijo agencije, tako da se bodo pogodbe lahko podpisale takoj po ustanovitvi agencije. Podobno se za 20 začasnih uslužbencev, ki se bodo zaposlili leta 2024, predvideva, da bodo delali celo leto, postopek zaposlovanja pa se bo izvedel leta 2023. Za vse dodatne uslužbence se predvideva, da se bodo zaposlili med letom, zato so stroški zanje v povprečju ocenjeni na 50 % delovnih mest. Polno število zaposlenih naj bi bilo tako doseženo sredi leta 2026.

Podrobnosti o prerazporeditvi iz Evropskega bančnega organa

Potrebe po uslužbencih (EPDČ):

	2023	2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ**
Začasni uslužbenci (razredi AD)		4	4	4	4	**4**
Začasni uslužbenci (razredi AST)						
Pogodbeni uslužbenci		4	4	4	4	**4**
Napoteni nacionalni strokovnjaki						

SKUPAJ		**8**	**8**			**8**

Število dodeljenega osebja Evropskemu bančnemu organu (delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom in dodelitve za pogodbene uslužbence) se bo zmanjšalo za 4 začasne uslužbence (delovna mesta AD7) in 4 pogodbene uslužbence (delovna mesta FGIV), saj bo naloge, povezane s preprečevanjem pranja denarja, ki so v okviru pregleda evropskih nadzornih organov dodeljene EBA, prevzel organ AMLA.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih za matični GD

☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

✓ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

		2023	2024	2025	2026	**2027**
•Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)						
20 01 02 01 in 20 01 02 02 (sedež in predstavništva Komisije)		8	8			
20 01 02 03 (delegacije)						
01 01 01 01 (posredne raziskave)						
10 01 05 01 (neposredne raziskave)						
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)[1]						
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)		4	4			
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)						
Proračunske vrstice (navedite) [2]	– na sedežu[3]					
	– na delegacijah					
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)						
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)						
Druge proračunske vrstice (navedite)						
SKUPAJ		**12**	**12**			

[1] PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

[2] Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

[3] Zlasti za sredstva kohezijske politike EU, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo (ESPRA).

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	V GD FISMA bo treba ustanoviti „delovno skupino“ 12 oseb (od tega 8 uradnikov ali začasnih uslužbencev in 4 pogodbeni uslužbenci) za zagotovitev hitre ustanovitve in začetka delovanja Agencije EU za preprečevanje pranja denarja (AMLA). Delovna skupina bo prispevala k hitremu zaposlovanju osebja organa AMLA ter vzpostavitvi upravnih, logističnih, kadrovskih, proračunskih in finančnih postopkov, pa tudi sistemov, potrebnih za zagotovitev, da bodo potrebna finančna sredstva iz pristojbin/prispevkov organu AMLA na voljo v predvidenem času. Brez ustanovitve te delovne skupine organa AMLA ne bo mogoče v celoti vzpostaviti ter ta ne bo pripravljen prevzeti vseh nadzornih nalog in nalog usklajevanja do začetka leta 2026.
Zunanji sodelavci	V GD FISMA bo treba ustanoviti „delovno skupino“ 12 oseb (od tega 8 uradnikov ali začasnih uslužbencev in 4 pogodbeni uslužbenci) za zagotovitev hitre ustanovitve in začetka delovanja Agencije EU za preprečevanje pranja denarja (AMLA). Delovna skupina bo prispevala k hitremu zaposlovanju osebja organa AMLA ter vzpostavitvi upravnih, logističnih, kadrovskih, proračunskih in finančnih postopkov, pa tudi sistemov, potrebnih za zagotovitev, da bodo potrebna finančna sredstva iz pristojbin/prispevkov organu AMLA na voljo v predvidenem času. Brez ustanovitve te delovne skupine organa AMLA ne bo mogoče v celoti vzpostaviti ter ta ne bo pripravljen prevzeti vseh nadzornih nalog in nalog usklajevanja do začetka leta 2026.

Opis izračuna stroškov za enote EPDČ bi bilo treba vključiti v Prilogo V, oddelek 3.

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

☐ Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

✓ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske. Ustvariti bo treba novo proračunsko vrstico, ki bo ustrezala ustanovitvi nove agencije EU. Poleg tega bo treba večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027 načrtovati tako, da bodo zagotovljeni potrebni viri za izvajanje te zakonodaje. Kot je navedeno zgoraj, se bo predlagani dodatni proračun financiral zlasti s prerazporeditvijo majhnega dela prispevka (in delovnih mest) Unije iz Evropskega bančnega organa (EBA), majhno prerazporeditvijo iz dodelitve za program za enotni trg (v zvezi s stroški gostovanja informacijskega sistema FIU.net), večinoma pa z uporabo razlike do zgornje meje v razdelku 1.

☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira[1].

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

☐ V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

✓ V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2023	2024	2025	2026	2027	Skupaj 2021–2027
Pristojbine neposredno nadzorovanih subjektov in pristojbin/dajatev za posredni nadzor finančnih institucij[2]				36,179	39,302	75,481
Sofinancirane odobritve SKUPAJ				36,179	39,302	75,481

[1] Glej člena 12 in 13 Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2020/2093 z dne 17. decembra 2020 o določitvi večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027.

[2] **Celotni stroški osebja (vključno s povezanimi stroški iz naslova II in pokojninskimi prispevki) ter operativni stroški, ki izhajajo iz dejavnosti neposrednega nadzora in posrednega nadzora finančnih institucij.**

Ocenjene posledice za prihodke

- ✓ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
- ☐ za lastna sredstva,
- ☐ za druge prihodke.
- ☐ navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude[3]						
		leto **N**	Leto **N+1**	Leto **N+2**	Leto **N+3**	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen …….								

Za razne namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

[3] Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.

PRILOGA – PREDPOSTAVKE

1. Splošne predpostavke

Organ za preprečevanje pranja denarja

Naslov I – Odhodki za zaposlene

Pri izračunu odhodkov za zaposlene na podlagi opredeljenih potreb po osebju, pojasnjenih spodaj, so bile uporabljene naslednje posebne predpostavke:

- datum zakonite ustanovitve Organa bo takoj po začetku veljavnosti te uredbe (verjetno v začetku leta 2023), vendar pa Organ leta 2023 ne bo izvajal operativnih nalog, ampak samo upravne naloge, povezane z njegovo ustanovitvijo. Osebje, zaposleno leta 2023 (18 zaposlenih) bo izključno administrativno in kadrovsko osebje;
- neposredni nadzor vseh izbranih subjektov se bo začel leta 2026, zato bo treba polno število 100 zaposlenih za neposredni nadzor doseči do konca leta 2025;
- do sredine leta 2025 bosta dokončana postopek izbire subjektov za neposredni nadzor in določitev pristojbin/dajatev (seznam subjektov, ki morajo plačevati pristojbine/dajatve, bo daljši od seznama neposredno nadzorovanih subjektov). Od leta 2026 bi se Organ večinoma financiral s pristojbinami/dajatvami;
- v zvezi z operativnimi dejavnostmi razen neposrednega nadzora bo začel Organ opravljati svoje funkcije leta 2024 in dosegel predvideno polno število zaposlenih v triletnem obdobju, tj. do konca leta 2026. Osebje, zaposleno leta 2026, bo opravljalo posredni nadzor nefinančnega sektorja in podpore FIU. Leto 2027 bo tako prvo leto, v katerem bo imel Organ polno število zaposlenih v celotnem letu;
- stroški novozaposlenega osebja v letih 2023, 2024, 2025 in 2026 so ocenjeni za šest mesecev glede na predvideni čas, potreben za zaposlitev dodatnega osebja, za 20 novih članov osebja, ki se bodo zaposlili v začetku leta 2024, pa so stroški ocenjeni za vseh 12 mesecev, saj se bo postopek zaposlovanja izvedel leta 2023;
- povprečni letni stroški za leto 2021 znašajo 152 000 EUR za začasnega uslužbenca, 82 000 EUR za pogodbenega uslužbenca in 86 000 EUR za napotenega nacionalnega strokovnjaka ter vsi vključujejo 25 000 EUR stroškov za službene prostore iz naslova II (Zgradbe, IT itd.), pri čemer so ti zneski od leta 2023 indeksirani za 2 % na leto, tako da se lahko ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga predstavi v tekočih cenah;
- uporabljen ni noben pozitivni ali negativni korekcijski koeficient, saj sedež Organa ni znan (v predlogu Komisije za ustanovitev nove agencije navadno ni navedena lokacija sedeža);
- prispevki delodajalca za pokojnine začasnih uslužbencev temeljijo na standardnih osnovnih plačah, vključenih v standardne povprečne letne stroške za leto 2021, tj. 96 724 EUR oziroma 54 200 EUR, ki so od leta 2023 prav tako indeksirani za 2 % na leto, da se dosežejo tekoče cene.

Naslov II – Odhodki za infrastrukturo in poslovanje

Stroški temeljijo na pomnožitvi števila zaposlenih z deležem v letu zaposlitve s standardnimi stroški za službene prostore, tj. 25 000 EUR plus 2 500 EUR na člana osebja[4] za kritje drugih upravnih stroškov, pri čemer sta oba zneska v cenah iz leta 2021 in indeksirana, da se dosežejo tekoče cene.

Vendar bo treba v prvem letu dejanskega delovanja (2024) najeti pisarniške prostore, ki bodo dovolj veliki za polno število zaposlenih. Zato sta v proračunu poleg standardnega izračuna stroškov za službene prostore (25 000 EUR pomnoženo z 82,5 EPDČ za osebje) predvidena dodatna 2 milijona EUR (v tekočih cenah) za stroške najema in morebitnega opremljanja stavbe.

Komisija

Na podlagi nedavnih izkušenj z ustanavljanjem novih agencij bosta za leti 2023 in 2024 potrebni delovna skupina 12 oseb (8 uradnikov AD in 4 pogodbeni uslužbenci), ustanovljena za določen čas, za učinkovito in hitro vzpostavitev Organa, vključno z začasnim izvršnim direktorjem, napotenim iz Komisije, ter skupina strokovnjakov na področju človeških virov, IT, financ in javnih naročil. Te osebe bodo zagotovljene z notranjo prerazporeditvijo v Evropski komisiji. Nekateri uslužbenci iz delovne skupine (v tej oceni štirje) bodo morali biti zaradi kratkotrajne narave delovne skupine pogodbeni uslužbenci. Potrebna bodo službena potovanja, zlasti potem, ko bo Organ leta 2024 začel delovati na svojem sedežu. Stroški osebja za to delovno skupino so bili za leto 2021 v povprečju ocenjeni na 152 000 EUR na člana osebja za uradnika (znesek, ki vključuje stroške stavb in IT, tj. stroške za službene prostore) in 82 000 EUR za pogodbenega uslužbenca.

2. Posebne informacije

Število osebja

Skupno število osebja za Organ, če ima na voljo vse vire, kot je navedeno v Prilogi 5 ocene učinka, priložene k temu predlogu, naj bi bilo 250, od tega naj bi jih bilo100 vključenih v neposredni nadzor nekaterih pooblaščenih subjektov. Vendar če ima Organ sedež v bližini obstoječe agencije EU, s katero si lahko deli podporne funkcije, bi bilo skupno število osebja lahko manjše od 250; v tem primeru bi bilo treba med zakonodajnim postopkom spremeniti to oceno finančnih posledic zakonodajnega predloga.

Predvidenih 100 članov osebja, vključenih v neposredni nadzor, temelji na ocenjenem številu subjektov pod neposrednim nadzorom Organa, ki se giblje od 12 do 20, in povprečnem številu osebja Organa, ki se ukvarja s posameznimi neposredno nadzorovanimi subjekti, ki se giblje od 5 do 8. Skoraj vseh 100 članov osebja bo delovalo v državah članicah, ne na sedežu Organa, saj bodo vodili skupne nadzorniške skupine v sodelovanju s člani osebja nacionalnih nadzornikov za AML/CFT.

Kar zadeva 150 članov osebja, ki niso vključeni v neposredni nadzor, je to število določeno na najnižji ravni, potrebni za izvajanje celotnega sklopa nalog Organa. To je precej manj od povprečnega števila osebja treh evropskih nadzornih organov leta 2020. Načrtovano 150-člansko osebja Organa, ki bo izvajalo posredni nadzor, je mogoče razčleniti na naslednje dejavnosti:

- člani izvršilnega odbora, izvršni direktor in predsednik (7 EPDČ);

[4] Stroški evropskih nadzornih organov, ki ne vključujejo stavb in IKT, se v njihovem proračunu za leto 2021, naslov II, gibljejo od 1 700 EUR do skoraj 5 000 EUR na zaposlenega.

- osrednje upravno in podporno osebje (proračun, javna naročila, človeški viri, IT, pravo itd.);

– posredni nadzor (usklajevanje in nadzor nacionalnih nadzornikov) v finančnem sektorju;

– posredni nadzor (usklajevanje in nadzor nacionalnih nadzornikov) v nefinančnem sektorju;

- usklajevanje in podpora delu FIU.

V osnutku uredbe o ustanovitvi Organa je določeno število članov izvršilnega odbora 5 plus predsednik; ti ne bodo stalni člani osebja Organa, ampak neodvisni javni uslužbenci, zaposleni za polni delovni čas. Na podlagi izkušenj evropskih nadzornih organih se lahko število potrebnega osrednjega upravnega in podpornega osebja oceni na 20 (manj, če se podporne storitve izvajajo v sodelovanju z drugo agencijo). Natančna dodelitev preostalih 123 članov osebja drugim dejavnostim bo zaupana samemu Organu, vendar pa se ocenjuje, da bo za posredni nadzor finančnega sektorja potrebnih približno 70 EPDČ (to zadeva pristojbine/dajatve – glej spodaj).

Stroški iz naslova III – odhodki iz poslovanja

Stroški so ocenjeni na podlagi naslednjih predpostavk:

- stroški prevajanja ob polnem delovanju so ocenjeni na nekaj več kot 0,5 milijona EUR na leto v cenah iz leta 2021 in indeksirani za doseganje tekočih cen. Predvideni stopnji za leti 2024 in 2025 sta 50 % oziroma 75 % navedenih stroškov;
- prehodni stroški IT vključujejo: enkratne stroške prenosa informacijskih sistemov na organ AMLA in druge zagonske stroške organa AMLA, ki naj bi znašali 1 milijon EUR leta 2023 in 400 000 EUR leta 2024 (oba zneska v cenah iz leta 2021);
- stroški nadzora na kraju samem znašajo 2 500 EUR na osebo na obisk. Proračun za službena potovanja v višini 2 milijona EUR (v cenah iz leta 2021) ob polnem delovanju (tj. od leta 2027) zajema 800 posameznih službenih potovanj (proračun za službena potovanja za leto 2024 znaša 50 % proračuna ob polnem delovanju in 75 % proračuna ob polnem delovanju v letu 2025);
- pravdni stroški se nanašajo na uporabo zunanjega svetovanja za pravdne postopke z neposredno nadzorovanimi subjekti v zvezi z odločitvami, naslovljenimi nanje, s subjekti, ki morajo plačevati pristojbine/dajatve, ter z nacionalnimi nadzorniki v primerih, ko Organ ugotovi, da je njihov nadzor subjekta pomanjkljiv, in predlaga prenos nadzorne pristojnosti na Organ. Letni pravdni stroški so ocenjeni na 0,75 milijona EUR ob polnem delovanju (v cenah iz leta 2021).

Organ bo od EBA prevzel podatkovno zbirko AML, za pripravo katere je bil z Uredbo (EU) 2019/2175 (uredba o pregledu evropskih nadzornih organov) pooblaščen EBA, iz člena 9a uredbe o EBA (glej točko 1.5.5 v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga), ki je EBA prva dodelila pristojnosti za AML, skupaj z 8 delovnimi mesti, dodeljenimi EBA za AML v navedeni zakonodaji. Znesek, predviden za EBA v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga iz predloga Komisije o dodelitvi dodatnih pooblastil EBA (COM(2018) 646 final), je bil 0,53 milijona EUR na leto, ki naj bi se redno plačeval iz proračuna Unije (40 % skupnih stroškov zaradi mešanega financiranja evropskih nadzornih organov). Ta sredstva (ustrezno indeksirana) bi se prenesla na organ za preprečevanje pranja denarja.

Organ za preprečevanje pranja denarja bo od Komisije prevzel tudi gostovanje sistema za izmenjavo informacij za FIU, znanega kot FIU.net. Gostovanje te mreže se bo leta 2021 preneslo z Europola na Komisijo, vendar naj bi jo Komisija gostila začasno, dokler ne bo Organ sposoben prevzeti trajnega gostovanja. Stroške gostovanja mreže FIU.net, neodvisno od stroškov, povezanih s prenosom, sestavljajo predvsem stroški IT (vzdrževanje varne strojne in programske opreme za čezmejno izmenjavo občutljivih informacij med FIU). Letni stroški gostovanja mreže FIU.net, medtem ko bo mrežo gostila Komisija, znašajo približno 2 milijona EUR, vendar je to konservativna ocena, ki bo zgolj začasno zagotovila varen sistem. Organ bo moral razviti dodatne funkcije za zagotovitev učinkovitih orodij za izmenjavo informacij med FIU, proračun, predviden za sistem FIU.net, pa zato znaša 3 milijone EUR (v cenah iz leta 2021), od katerih bosta 2 milijona EUR (v tekočih cenah) ustrezala prihranku v proračunu EU zaradi prenosa mreže FIU.net s Komisije na organ AMLA od sredine leta 2025 (prvo leto, ko je prenos mreže FIU.net s Komisije na Organ realno mogoč).

Prihodki iz pristojbin/dajatev

Dejavnosti Organa, ki se bodo financirale s prihodki iz pristojbin/dajatev, so stroški, povezani z neposrednim in posrednim nadzorom finančnega sektorja. Kar zadeva naslov I in naslov II, je število osebja v EPDČ ob polnem delovanju, vključenega v ti dve dejavnosti, ocenjeno na 192. Kar zadeva naslov III, so stroški, za katere se šteje, da spadajo v to kategorijo, vsi stroški iz naslova III razen stroškov delovanja mreže FIU.net ter 20 % stroškov prevajanja, službenih potovanj in pravdnih postopkov. Za celo leto ob polnem delovanju ti stroški znašajo 4,9 milijona EUR od 9 milijonov EUR iz naslova III (oba zneska v tekočih cenah). Na splošno te ocene zagotavljajo prihodke iz pristojbin v višini približno 40 milijonov EUR v letu polnega delovanja, kar ustreza približno 75 % odhodkov Organa, tako da ostane nekaj več kot 13,3 milijona EUR, ki se krijejo iz proračuna Unije.

V letih 1 in 2 dejanskega delovanja (2024 in 2025) so predvideni ničelni prihodki iz pristojbin/dajatev, saj Organ še ne bo mogel zaračunavati pristojbin/nalagati dajatev; prvo leto in pol dejavnosti Organa bo namenjeno izboru subjektov, ki bodo morali plačevati pristojbine/dajatve, pri čemer bo seznam subjektov objavljen avgusta 2025, računi za predhodne prispevke za leto 2026 pa bodo poslani takoj zatem. Splošni učinek teh predpostavk je, da stroški Organa, ki se krijejo iz proračuna Unije (razen stroškov začasne delovne skupine Komisije, ki bi jo bilo treba ustanoviti za vzpostavitev Organa), znašajo nekaj več kot 1 milijon EUR v letu 2023, nekaj več kot 16 milijonov EUR v letu 2024 in 30 milijonov EUR v letu 2025, nato pa se znižajo na 12,8 milijona EUR v letu 2026 in na nekaj več kot 13 milijonov EUR v letu 2027.

Pristojbine/dajatve, ki ustrezajo upravičenim izdatkom v letu N, bodo pobrane v letu N-1 na podlagi predloga proračuna za leto N. Če so ocenjeni odhodki za neposredni nadzor v določenem letu višji ali nižji od predvidenih v proračunu, bi bilo treba pristojbine/dajatve, zaračunane v naslednjem letu, prilagoditi za popravek tega.

V zvezi s pooblaščenimi subjekti, ki morajo plačevati pristojbine/dajatve, osnutek uredbe o ustanovitvi Organa ne vključuje pooblaščenih subjektov iz nefinančnega sektorja in omejuje pristojbine/dajatve na izbrane subjekte iz finančnega sektorja, ki se določijo v delegiranem aktu Komisije.

V spodnji preglednici je povzet načrtovani razvoj prihodkov Organa iz pristojbin/dajatev.

Organ EU za preprečevanje pranja denarja (AMLA) –			2024	2025	2026	2027	**SKUPAJ 2023–**

financiranje iz pristojbin in dajatev							**2027**
Naslov 1: (vključno s prispevki delodajalca za pokojnine)	obveznosti	(1)			26,033	28,573	**54,606**
	plačila	(2)			26,033	28,573	**54,606**
Naslov 2:	obveznosti	(1a)			5,343	5,830	**11,173**
	plačila	(2a)			5,343	5,830	**11,173**
Naslov 3:	obveznosti	(3 a)			4,803	4,899	**9,702**
	plačila	(3b)			4,803	4,899	**9,702**
Odobritve za organ AMLA, financirane s pristojbinami in dajatvami, SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1a + 3a			36,179	39,302	**75,481**
	plačila	= 2 + 2a + 3b			36,179	39,302	**75,481**